

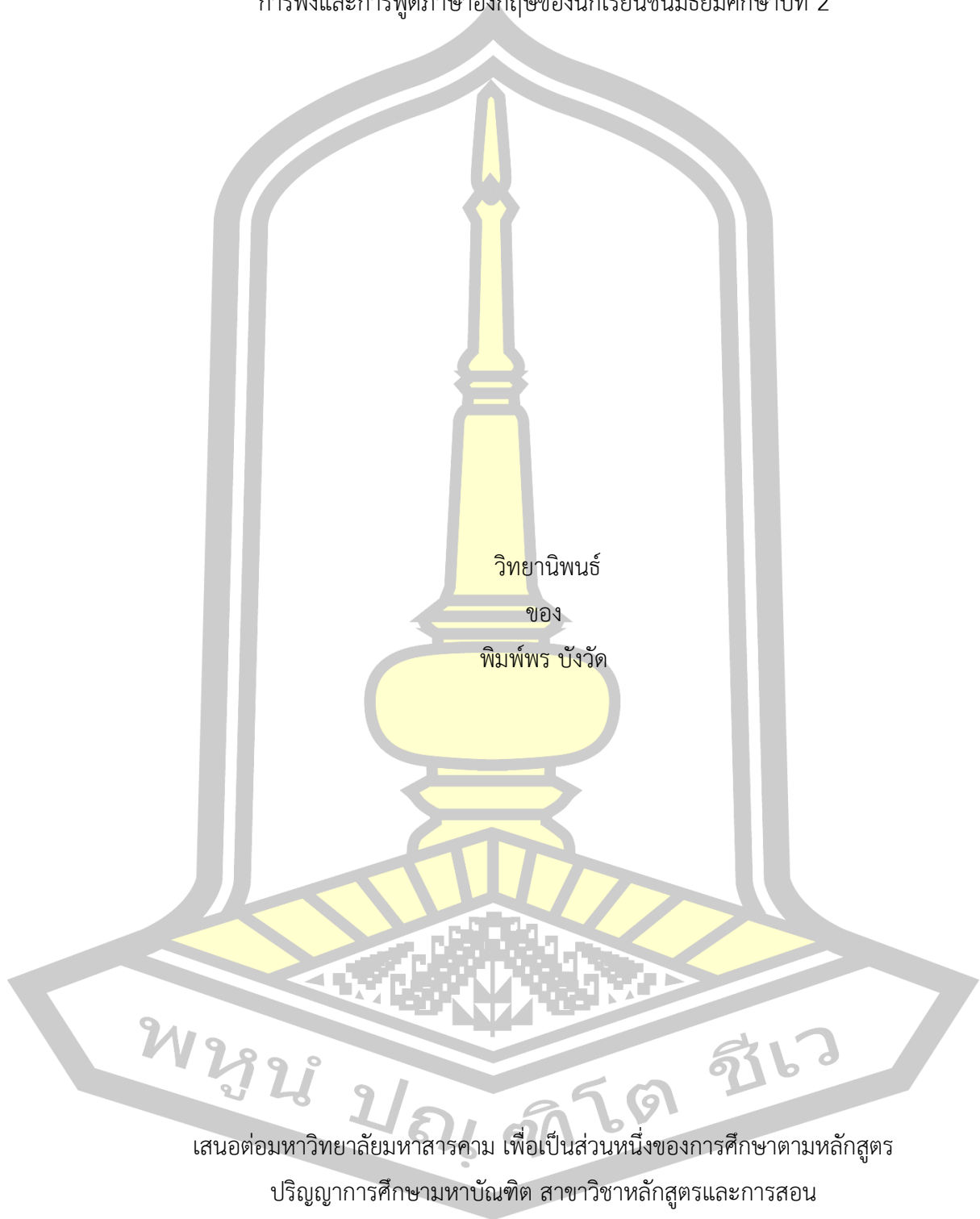
การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถใน
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์
ของ
พิมพ์พร บังวัด

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ตุลาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถใน
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

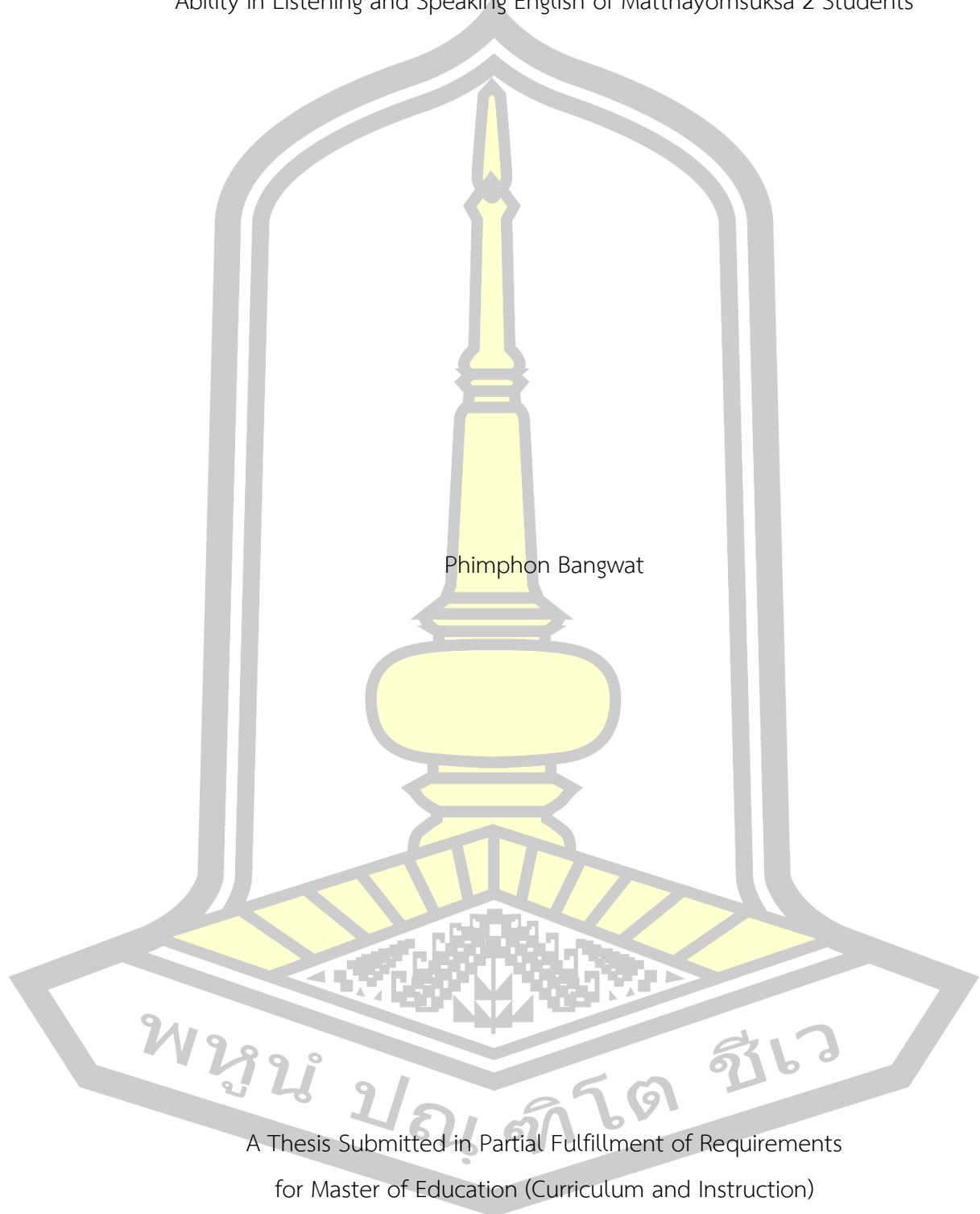

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตุลาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of Communicative Language Teaching with Multimedia to Enhance
Ability in Listening and Speaking English of Matthayomsuksa 2 Students

Phimphon Bangwat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

October 2020

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวพิมพ์พร บังวัด
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. มนตรี วงษ์สะพาน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

กรรมการ

(ผศ. ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมาน เอกพิมพ์)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2		
ผู้วิจัย	พิมพ์พร บังวัด		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม 3) เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนนวมวิทย์ อำเภอนวมวิทย์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 จำนวน 50 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ โดยใช้ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง สื่อประสม มีทั้งหมด 5 เรื่อง เรื่อง ละ 3 ชั่วโมง ได้แก่ 1) การพักหายใจ 2) ครอบครัว 3) อาหารและเครื่องดื่ม 4) กิจกรรมประจำวัน และ 5) การบอกทิศทาง 2) แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบปฏิบัติการฟัง ประเมินเป็นรายบุคคล โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 3) แบบประเมิน ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบปฏิบัติการ พูด ประเมินเป็นรายบุคคล โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริกส์ (Rubrics) นำคะแนนประเมินที่ได้มา แปลผล จัดอันดับคุณภาพ 4 ระดับ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ประกอบสื่อประสม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จัดอันดับ 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า

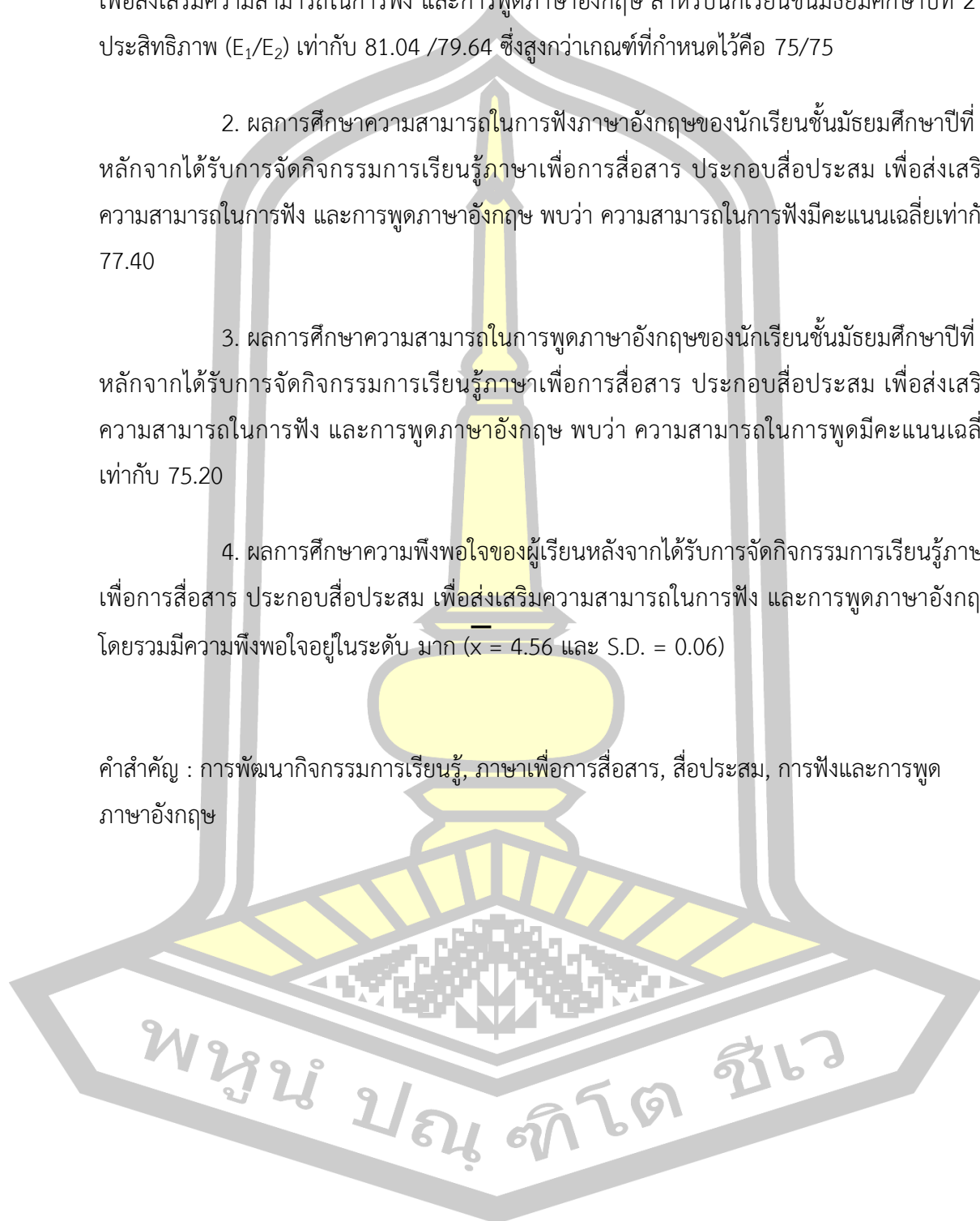
1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มี ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.04 /79.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ผลการศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการฟังมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 77.40

3. ผลการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการพูดมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.20

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.56$ และ $S.D. = 0.06$)

คำสำคัญ : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้, ภาษาเพื่อการสื่อสาร, สื่อประสม, การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

TITLE	The Development of Communicative Language Teaching with Multimedia to Enhance Ability in Listening and Speaking English of Matthayomsuksa 2 Students		
AUTHOR	Phimphon Bangwat		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2020

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop communicative language teaching with multimedia with the efficiency at 75/75 ; 2) to study the ability in listening English toward communicative language teaching with multimedia ; 3) to study the ability in speaking English toward communicative language teaching with multimedia ; 4) to study Matthayomsuksa 2 students' satisfaction toward communicative language teaching with multimedia to enhance the ability in listening and speaking English. The samples were fifty Matthayomsuksa 2/4 students studying in the first semester of the academic year 2020 of Kamalasai School, Kamalasai district, Kalasin province, the secondary educational service area office 24 by Cluster Random sampling. The research instruments were 1) fifteen English communicative language teaching 1-hour lesson plans with multimedia in five 3-hour topics such as 1) Greetings, 2) Family, 3) Food and Drink, 4) Daily Routine and 5) Directions, 2) the English listening individual assessment of Matthayomsuksa 2 students using criteria, 3) the English speaking individual assessment of Matthayomsuksa 2 students using Rubrics to interpret assessment results to rate 5 levels of quality, 4) achievement tests and 5) satisfaction surveys toward communicative language teaching with multimedia using assessments with Rubrics with 5 rated levels of quality.

The results of the research were as follows:

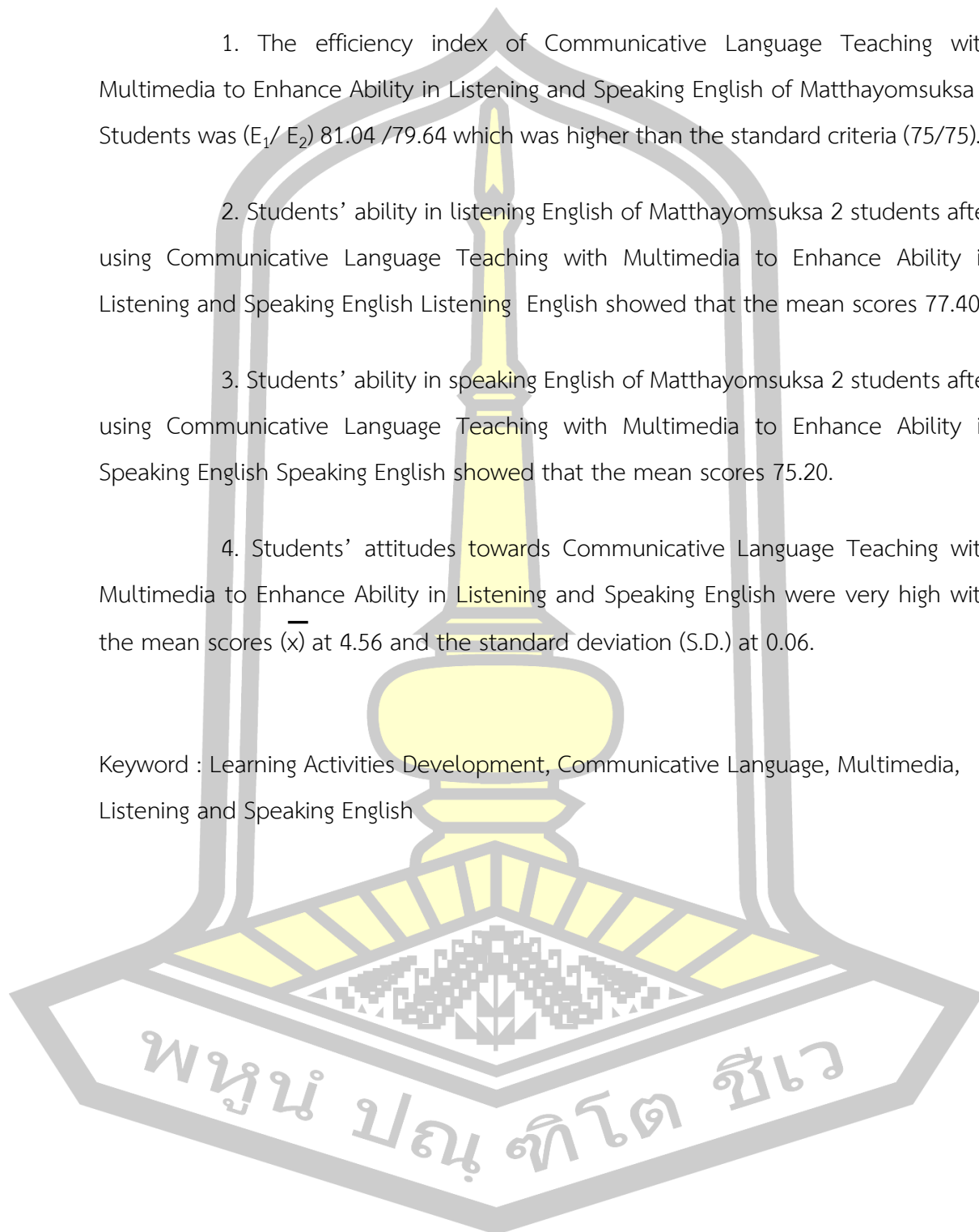
1. The efficiency index of Communicative Language Teaching with Multimedia to Enhance Ability in Listening and Speaking English of Matthayomsuksa 2 Students was (E_1/E_2) 81.04 /79.64 which was higher than the standard criteria (75/75).

2. Students' ability in listening English of Matthayomsuksa 2 students after using Communicative Language Teaching with Multimedia to Enhance Ability in Listening and Speaking English Listening English showed that the mean scores 77.40.

3. Students' ability in speaking English of Matthayomsuksa 2 students after using Communicative Language Teaching with Multimedia to Enhance Ability in Speaking English Speaking English showed that the mean scores 75.20.

4. Students' attitudes towards Communicative Language Teaching with Multimedia to Enhance Ability in Listening and Speaking English were very high with the mean scores (\bar{x}) at 4.56 and the standard deviation (S.D.) at 0.06.

Keyword : Learning Activities Development, Communicative Language, Multimedia, Listening and Speaking English

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล กรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ กรรมการสอบ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำตรวจแก้ไขข้อบกพร่องอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณศึกษานิเทศก์ รุ่งอรุณ สังวาล คุณครูวรรณภรณ์ สกลซัง คุณครูสุมา เสนานาค คุณครูนงคราญ อนุกุล และ คุณครูวิรัช เอกรัตน์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจเครื่องมือในการวิจัย และให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง ซึ่งมีส่วนสำคัญให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่าน ที่กรุณาให้ความรู้และคำปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และนักเรียนโรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ เพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโทสาขาหลักสูตรและการสอน ที่มีส่วนให้การช่วยเหลือสนับสนุนและให้กำลังใจในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ สมาชิกครอบครัวทุกคน ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนในการเรียนและการจัดทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้ให้ชีวิต ปัญญา และคุณธรรมความดี อันมีค่ายิ่งในการดำเนินชีวิตของผู้วิจัย

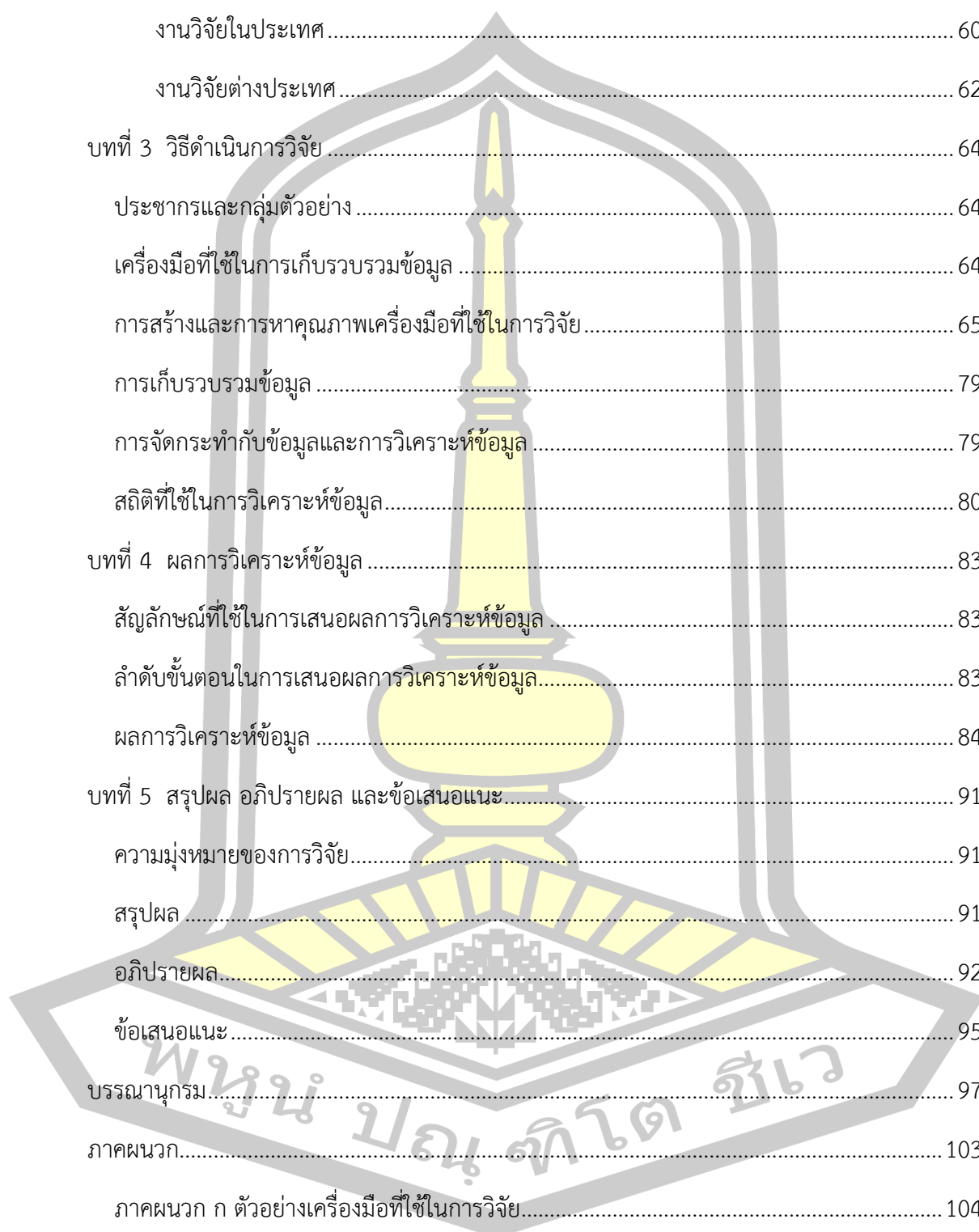
พิมพ์พร บังวัด

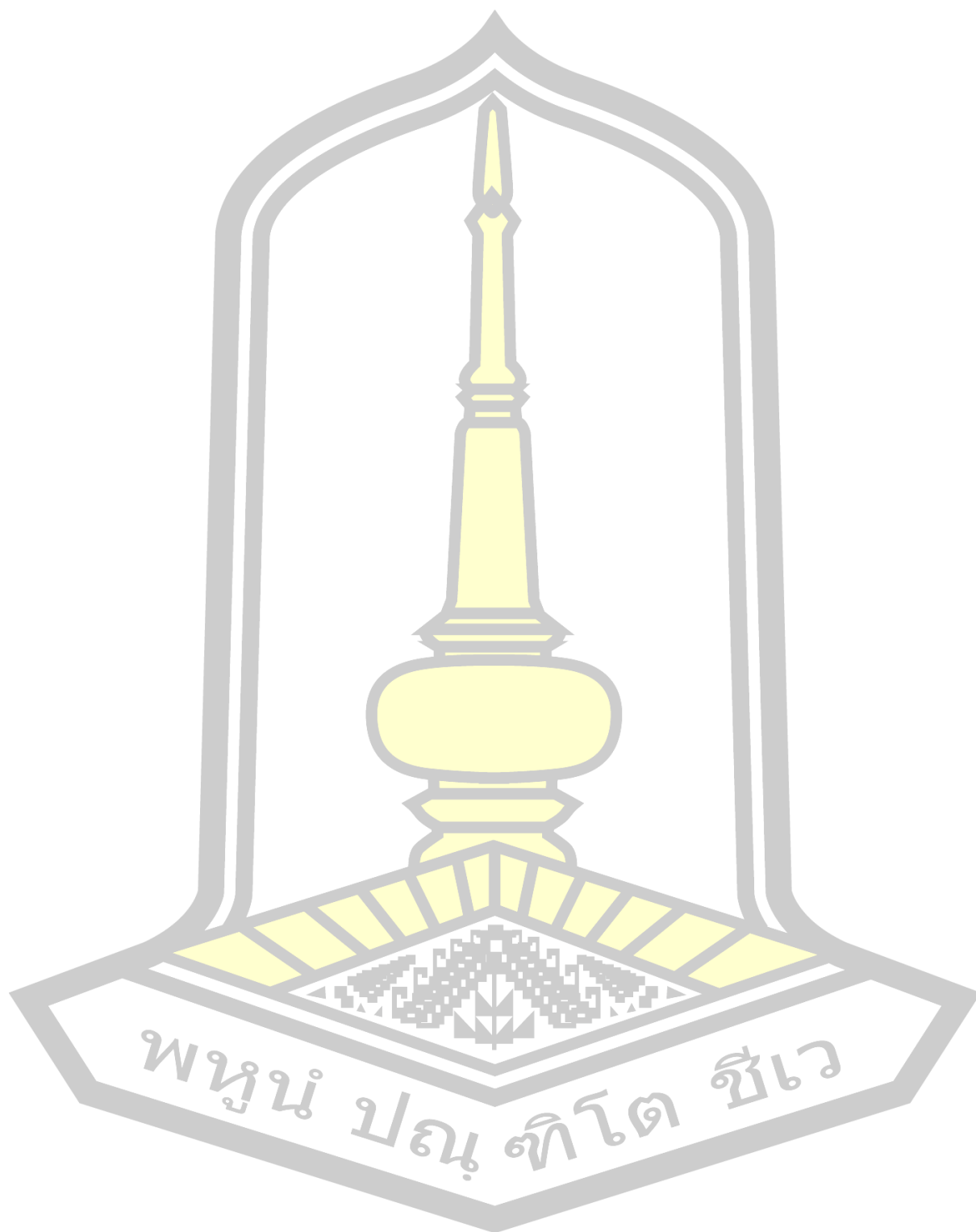
พูน ปณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	9
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	14
แผนการจัดการเรียนรู้.....	26
การฟังภาษาอังกฤษ.....	32
การพูดภาษาอังกฤษ.....	40
สื่อประสม.....	52
ประสิทธิภาพของสื่อการสอนหรือนวัตกรรมทางการศึกษา (E_1/E_2).....	54
ความพึงพอใจ.....	57

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
งานวิจัยในประเทศ	60
งานวิจัยต่างประเทศ	62
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	79
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	80
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	91
ความมุ่งหมายของการวิจัย	91
สรุปผล	91
อภิปรายผล	92
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	97
ภาคผนวก	103
ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	104
ภาคผนวก ข ผลการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	116
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	133

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้.....	66
ตาราง 2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการตามเกณฑ์ 75 ตัวแรก (E_1).....	84
ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม ($N = 50$)	85
ตาราง 4 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	86
ตาราง 5 การวิเคราะห์ความสามารถในการฟังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	87
ตาราง 6 การวิเคราะห์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	88
ตาราง 7 แสดงผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	89
ตาราง 8 แบบประเมินความเหมาะสมของสื่อประสม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน.....	117
ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	120
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ($N = 50$).....	121

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E ₂) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร (N = 50)	122
ตาราง 12 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อ ประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2.....	123
ตาราง 13 แสดงผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อ สารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	126

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเร่งการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบ ให้สัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง อันจะนำไปสู่ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและการเตรียมความพร้อมรับรองการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนในปีพุทธศักราช 2558 เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือให้ทุกภาคส่วนได้ ตระหนักถึงความสำคัญจะต้องเร่งรัดการเรียนการสอนภาษาและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและ ทักษะตามที่กำหนด (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจาก เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทาง วัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติต่อ การใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ประกอบกับความต้องการของหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่ สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ จากจุดเน้น การจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2562 มีจุดเน้นข้อหนึ่งที่สำคัญ คือ เรียนภาษาอังกฤษเน้นเพื่อการสื่อสาร เรียนรู้ด้วยวิธีการ Active learning เน้นพัฒนาทักษะ กระบวนการคิดเรียนรู้จากสถานการณ์จริงสถานการณ์จำลองกิจกรรมการเรียนรู้จากปัญหา

และการลงมือปฏิบัติ สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาและเรียนรู้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แม้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล อันเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไรขีดจำกัด สามารถเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความรู้ในแขนงต่าง ๆ รวมไปถึงการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ให้มีความเจริญก้าวหน้า และทัดเทียมกับนานาประเทศในโลก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพประชากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามจากประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนกมลาลัยมีปัญหาหลายประการที่พอจะจำแนกได้ ดังนี้ ด้านผู้เรียน ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่อยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทำให้ขาดความมั่นใจที่จะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และไม่มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ดีพอจะศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และจากการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559-2561 โรงเรียนกมลาลัย สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ สาระ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 มาตรฐาน ต 1.2 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 2, 3 และ 4 เป็นสาระที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนา เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ โดยมีคะแนนแต่ละปีการศึกษาดังนี้ ปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเฉลี่ยรายวิชา เท่ากับ 28.76 ปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ยรายวิชา เท่ากับ 27.36 และปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยรายวิชา เท่ากับ 28.51

ทักษะการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร มีความสำคัญมาก เพราะทักษะการฟังจากประมวลผลสู่ทักษะการพูด จึงเรียกว่า ทักษะการฟัง และการพูด ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังให้แก่ผู้เรียนทุกระดับ สู่การเกิดทักษะการพูด และทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่ทักษะการพูด (Richard, 2006) ซึ่งผู้เรียนสามารถฟังได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และสามารถเข้าใจในเรื่องที่ฟัง รวมไปถึงผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังด้วยตนเองได้ นำไปสู่การเกิดทักษะการพูดการอ่าน และการเขียน (Harmer, 2007) การฟังเป็นทักษะที่รวมทักษะย่อยหลายทักษะ อาทิ การเดาเนื้อเรื่อง การตีความ การฟังเพื่อจับใจความ และการฟังเพื่อเก็บรายละเอียด และการพูดประกอบไปด้วยทักษะต่าง ๆ อาทิ การออกเสียง การใช้เสียงขึ้นลงและการพูดโต้ตอบ แต่ละจุดประสงค์หลักของการพูด คือ การสื่อสารด้วยวาจา (รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549) โดยธรรมชาติและลักษณะของการพูดจะเป็นทักษะที่ซับซ้อนและยากสำหรับเด็กในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอง นอกจากนั้นเด็กในแต่ละวัยต้อง

ได้รับการพัฒนาด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญา ไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้นในการเตรียมการจัดกิจกรรม
ทักษะการพูด ครูจึงต้องตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ ที่ต้องพัฒนาไปพร้อม ๆ กันทุกด้าน
(ปารีชาติ เตชะ, 2553)

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Teaching Approach)
เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาใน
สถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน และยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์
แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา
(Usage) นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และ
ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน, 2558)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่า การนำแนวการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสารมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควบคู่กับการใช้สื่อประสม
ที่เป็นสื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีทั้งภาพและเสียง มาดึงดูดความสนใจของผู้เรียนในกิจกรรมการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับ
มาตรฐานการเรียนรู้ที่มีในแต่ละสาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนที่จะต้อง
นำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมให้มี
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา
เพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา
เพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อ
สารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความสำคัญของการวิจัย

ได้สื่อประสมที่มีความหลากหลายและทันสมัย เหมาะกับผู้ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด รวมไปถึงเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมลลาไสย อำเภอกมลลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 5 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 250 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนกมลลาไสย อำเภอกมลลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 50 คนได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

และความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. เนื้อหาในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมงใช้เวลาทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ประกอบด้วยสื่อประสม ทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ 1) การตกทาย 2) ครอบครัว 3) อาหารและเครื่องดื่ม 4) กิจกรรมประจำวัน และ 5) การบอกทิศทาง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยสื่อประสมจำนวน 5 เรื่อง เรื่องละ 3 ชั่วโมง โดย 1 เรื่อง ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งหมด 3 แผน รวมทั้งหมด 15 แผน โดยทุกครั้งหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จ 1 เรื่อง จะทำการประเมิน ความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนเพื่อเก็บข้อมูล ตามขั้นตอนวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นนำเสนอ (Presentation) หมายถึง การให้ตัวป้อนทางภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียนซึ่งจัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง โดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านกรออกเสียง ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป ครูจะนำเสนอเนื้อหาโดยการเปิดคลิป VDO ให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และฝึกการออกเสียงจากเสียงที่ได้ยินในคลิป VDO ออกเสียงพร้อมกันทั้งห้อง และสุ่มออกเสียงทีละคนตามลำดับ

1.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) หมายถึง การฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อจะได้นำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป หลังจากที่ผู้เรียนได้รับรู้ รูปแบบภาษาว่าเป็นอย่างไร การสื่อความหมายเป็นอย่างไรในขั้นนำเสนอไปแล้ว ในขั้นนี้ควรเป็นการฝึกที่เน้นความหมาย (Meaningful drills) เพราะผู้เรียนมีความจำเป็นในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมาย การเน้นความหมายมีหลายแบบ เช่น ฝึกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap) แสดงบทบาทสมมติ (Role-play) จากแบบฝึกหัด เช่น การฟัง Audio แล้วตอบคำถาม หรือ การฝึกสนทนาถาม-ตอบเป็นคู่

1.3 ขั้นนำไปใช้ (Production) หมายถึง การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น ส่วนผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความต้องการ และมีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษา หรือเนื้อหาด้วยตนเองมากที่สุด อีกทั้งผู้เรียนควรจะได้ประเมินผลการสื่อสารของตนเอง จากผลสะท้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสารด้วย เพื่อให้การสื่อสารเหมือนจริงมากที่สุด กล่าวคือ ครูให้นักเรียนฝึกใช้ภาษา

ในสถานการณ์จริง ตัวอย่างเช่น การฝึกสนทนาถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันด้วยคำถามง่าย ๆ เช่น How do you go to school? หรือ What time do you get up? เป็นต้น

2. สื่อประสม หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ใบความรู้ แบบฝึกหัด คลิปวิดีโอ กราฟิก เสียง แบบประเมินความสามารถในการฟัง แบบประเมินความสามารถในการพูด บัตรภาพประกอบ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และถ่ายทอดข้อมูลความรู้ ให้แก่ ผู้เรียน โดยสื่อประสมมีทั้งหมด 5 เรื่อง เรื่องละ 3 ชั่วโมง ได้แก่ 1) การทักทาย 2) ครอบครัว 3) อาหารและเครื่องดื่ม 4) กิจวัตรประจำวัน และ 5) การบอกทิศทาง

3. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง ฟัง Audio แต่ละเรื่องแล้วตอบคำถาม โดยพิจารณาจากแบบประเมินความสามารถในการฟังของผู้เรียน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง

4. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอดสื่อสารให้นักเรียนจับคู่สนทนาเปลี่ยนกันถามตอบจากแต่ละเรื่องที่เรียนผ่านมา โดยพิจารณาจากแบบประเมินความสามารถในการพูดของผู้เรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้ 1) การใช้คำศัพท์ 2) ความถูกต้องของการออกเสียงคำศัพท์ 3) โครงสร้างภาษา และ 4) ความคล่องแคล่วในการพูด แล้วนำคะแนนที่ได้มาไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด

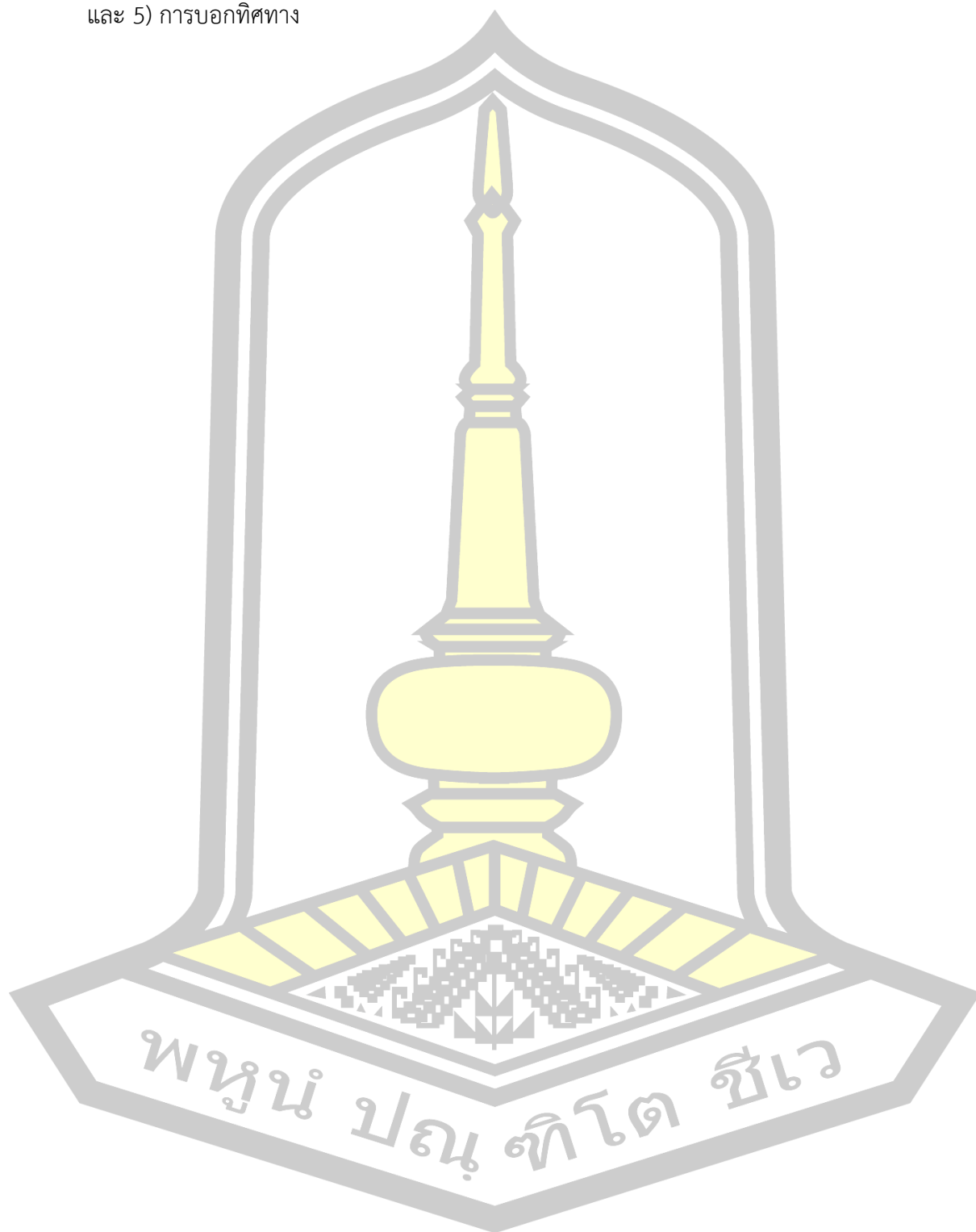
5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

6. ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง คะแนน ระดับประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ตามเกณฑ์ คือ 75/75

6.1 75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการที่ได้มาจากคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 เรื่อง โดยมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 75

6.2 75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการที่ได้มาจากคะแนนเฉลี่ยแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม โดยมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 75

7. เนื้อหาที่ใช้ 1) การตกทาย 2) ครอบคร้ว 3) อาหารและเครื่องดื่ม 4) กิจวัตรประจำวัน และ 5) การบอกทิศทาง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

- 1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ
- 1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 1.3 คุณภาพผู้เรียน

2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

- 2.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.2 ความสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.3 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.4 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.5 ขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.6 กระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3. แผนการจัดการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
- 3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
- 3.3 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
- 3.4 องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

4. การฟังภาษาอังกฤษ

- 4.1 ความหมายของการฟัง
- 4.2 แนวคิดการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
- 4.3 การวัดผลและประเมินผลการฟัง

5. การพูดภาษาอังกฤษ

- 5.1 ความหมายของการพูด
- 5.2 แนวคิดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

- 5.3 การวัดผลและประเมินผลการพูด
- 6. สื่อประสม
 - 6.1 ความหมายของสื่อประสม
 - 6.2 ประเภทของสื่อ
- 7. ประสิทธิภาพของสื่อการสอนหรือนวัตกรรมทางการศึกษา (E_1/E_2)
- 8. ความพึงพอใจ
 - 8.1 ความหมายความพึงพอใจ
 - 8.2 ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจ
 - 8.3 การวัดความพึงพอใจ
- 9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้จัดทำสาระมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระ
ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง
ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้
การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และ
ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและ
ความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และ
เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ
การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศ
เพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนิน
ชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ
บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะ
จัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

1. ปฏิบัติตาม คำขอร้อง คำแนะนำคำชี้แจง และคำอธิบายง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อย-กรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
3. ระบุ/เขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน
4. เลือกรายละเอียดเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (Supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. สนทนา แลกเปลี่ยน ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม
2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจงและ คำอธิบายตามสถานการณ์
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม
5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ กิจกรรม และประสบการณ์ พร้อมทั้ง ให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (Topic) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. อธิบาย เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิต ความเป็นอยู่ และประเพณี ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา
และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
ตัวชี้วัด

1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง
การออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ
และภาษาไทย

2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิต
ความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ
การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ
การเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา
ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
สถานศึกษา และชุมชน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา
ต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/
ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ

3. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน
อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/
เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/

ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมนิยม และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้ /ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสาร ตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง

ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences)

สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากข้อมูลข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษและนอกจากนี้ยังคงไว้ซึ่งความถูกต้องของโครงสร้างไวยากรณ์และการใช้ภาษา ผู้วิจัยมีความสนใจการทำวิจัยในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถของบุคคล เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้า ก้าวทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเข้าสู่เสรีประชาคมอาเซียนที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน นั้นหมายถึง ผู้ที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในทุกทาง ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ประกอบกับ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้ และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในด้านการสื่อสารได้ จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากขึ้นเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและชีวิตประจำวัน และแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง ๆ นั้น คือการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

1. ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

เป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง กิจกรรม และภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริงสื่อที่ใช้ก็เป็นสื่อจริง แต่ก็ได้ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์ เมื่อเกิดความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารได้ ครูผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยการแก้ไขให้ถูกต้องทันที ควรแก้ไขเมื่อความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความไม่เข้าใจ หรือสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Davies and Pearse, 2000 ; Brown, 2001 ; Richard, 2006)

Canale และ Swain (1980) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ หรือโครงสร้าง (Linguistic competence and Grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกด และการออกเสียง
2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic competence) หมายถึง การใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ รวมไปถึงการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และการเขียน (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับ ความหมาย (Meaning) ในการพูด และเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) หมายถึงการใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body language) การขยายความหมาย โดยใช้ศัพท์คำอื่นแทนคำพูดที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้น การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ก็ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพียงแต่เน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร จึงเป็นการให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความถูกต้องด้วย ดังนั้น การเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด (Littlewood, 1991 ; Larsen-Freeman, 2002)

นักภาษาศาสตร์หลายท่านให้ความหมายไว้หลายความหมาย ดังต่อไปนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษา คือ ภาษาไทยที่เริ่มการเรียนรู้จากการฟัง และเชื่อมโยงเสียงกับภาพ เพื่อสร้างความเข้าใจ แล้วจึงนำไปสู่การเลียนเสียง คือ การพูด และนำไปสู่การอ่าน และเขียนในที่สุด การจัดการเรียน การสอนจึงควรเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง

กิ่งแก้ว รัชอินทร์ (2553) ความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน มีการจัดลำดับ การเรียนรู้ขั้นตอนการกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาทักษะทาง ภาษา ความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้การสื่อสารความสามารถใน การสื่อสาร ได้แก่

1. ความสามารถด้านภาษาได้แก่ สามารถในเนื้อหาภาษาเสียงไวยากรณ์
 2. ความสามารถในการใช้ภาษา ได้แก่ ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน
 3. ความสามารถในการใช้ภาษาตามระเบียบของสังคมเหมาะสมกับ ระดับบุคคลและกฎเกณฑ์ทางสังคม ตามบทบาทและสถานภาพในสถานการณ์สื่อสาร
 4. ความสามารถในการเรียบเรียงถ้อยคำเรียบเรียงความคิดเชื่อมโยงประโยค
- เป็นข้อความหลัก ข้อความรอง

สรุปได้ว่า ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาของตนเองในการสื่อสาร เมื่อเกิดข้อผิดพลาดพลาดขึ้น ผู้สอนไม่จำเป็นต้องแก้ไข ข้อผิดพลาดนั้นทันที ถ้าการสื่อสารนั้นยังสามารถสื่อความหมายได้อยู่ เน้นการสื่อสารโดยไม่ละเลย โครงสร้างของไวยากรณ์

2. ความสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เนาวรัตน์ ชามสมบุรณ์ (2546) กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่าผู้เรียนมี ความสำคัญที่สุดในการเรียน คือ ต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้การวางรูปประโยคด้วยการสอน ภาษาต่างประเทศ ในปัจจุบันได้หันมายึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น มีการจัดกิจกรรม ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาส ได้จริงประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อ ความหมาย ดังที่ Little wood กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่ไม่จำกัด ความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแคโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนผู้เรียนได้มีพัฒนาการ

ทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางพยางค์เข้ากับยุทธศาสตร์
การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

จุดมุ่งหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้รับการพัฒนานับจากอดีตถึงปัจจุบัน
ซึ่งนักการศึกษาที่สอดคล้องกัน และได้อธิบายเพิ่มเติมในรายละเอียดโดยมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. สามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา (Grammatical Competence) ซึ่งความรู้ทางภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง
2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้ตามบริบทของสังคม การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
3. ความสามารถในโครงสร้างภาษา เพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse Competence) ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้าง (Grammatical form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูด และเขียนตามรูปแบบ สถานการณ์ที่แตกต่างกัน ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคในการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะการสื่อสาร ด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดกลางคัน เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความ โดยใช้คำศัพท์อื่น ๆ แทนคำพูดที่นึกไม่ออก เป็นต้น

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสาร คือ ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ หน้าที่ โดยมีการเปิดกิริยาโต้ตอบ จะทำผู้พูดและผู้ฟังจะช่วยให้การสื่อสารมีความกระชับชัดเจนในความหมายมากขึ้น (Competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง การเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการใช้กิจกรรมเป็นสื่อการสอน โดยหลักการดังนี้

1. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. เนื้อหาที่ใช้สอนตามสมควรที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. การใช้กิจกรรมภาษาเป็นเครื่องมือในการฝึก ถือเป็นหัวใจของการดำเนิน

กิจกรรมการเรียนการสอน

4. การจัดการเรียนการสอน โดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญโดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ ตลอดจนส่งเสริมความสามารถในการแสดงออก และการคิดสร้างสรรค์

5. การสอนเน้นทักษะรวมมากกว่าทักษะเดี่ยว (ทักษะสัมพันธ์)

และเน้นพัฒนาการทางภาษา

สรุปได้ว่า เป็นการสอนภาษาที่เน้นความสามารถ การสื่อสารของผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และแลกเปลี่ยนข้อมูล นำเสนอข่าวสาร และทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียนตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)

ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีหลักสำคัญดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนจะใช้ได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการฝึกการใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ
2. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ หรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกิริยาท่าทางที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง
3. ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือ ผู้เรียนทำกิจกรรมใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่งจำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูลสามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทสถานการณ์สำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับสามารถแสดงความเห็น หรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นต้น
5. ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาสื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function)
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพของผู้เรียน
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเองมีความรับผิดชอบและสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน
8. ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน
9. ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ

10. ต้องช่วยชี้แนะแนวทางผู้เรียนให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรม พร้อมกับตรวจความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

Richards (2006) ได้ให้ข้อสรุป 10 ประการ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้ (Ten core assumptions of current communicative language teaching)

1. Interaction : การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์ หรือสื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย

2. Effective Tasks : กิจกรรมภาษาหรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียน จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษาเพิ่มพูนแหล่งการเรียนรู้ภาษาสังเกตการใช้ภาษา และมีส่วนร่วมในการสื่อสาร

3. Meaningful Communication : การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียน สื่อสารเรื่องเกี่ยวข้องกับตนน่าสนใจและน่ามีส่วนร่วม

4. Integration of Skills : การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (Holistic process) ที่จะต้องใช้ทั้งทักษะทางภาษาและหลายรูปแบบ

5. Language Discovery/Analysis/Reflection: การเรียนรู้ภาษาเกิดจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive learning) คือผ่านกระบวนการค้นพบกฎและรูปแบบของภาษาด้วยตนเองและจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎและรูปแบบของการใช้ภาษา (Deductive learning)

6. Accuracy and Fluency : การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ค่อยเป็นค่อยไป ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากการใช้ภาษาและการลองผิดลองถูกในภาษาและถึงแม้ความผิดพลาดในการใช้ภาษาจะเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษาคือ การมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม

7. Individuality : ผู้เรียนแต่ละคนมีหนทางพัฒนาภาษาของตน และมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากัน มีความต้องการ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ต่างกัน

8. Learning and Communication Strategies : การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียน และกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

9. Teacher as a facilitator : บทบาทของผู้สอนในห้องเรียนคือผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา และให้ผลสะท้อนกลับในการใช้ภาษา และการเรียนภาษาของผู้เรียน

10. Collaboration and Sharing atmosphere : ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่า หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับบริบทของชีวิตจริงที่มีความหมายต่อนักเรียนรวมไปถึงเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันเน้นการสื่อสารแบบบูรณาการทั้งทักษะระดับล่างและระดับที่สูงขึ้น

4. แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Teaching Approach) เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน และยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)

การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ผู้เรียน เรียนรู้ว่าการกำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียน และการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน
2. การสอนภาษา โดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลาย ๆ ทักษะรวมกันไป ผู้เรียนควรจะได้ใช้ภาษาในภาพรวม
3. ต้องให้ผู้เรียน ได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวัน ให้มากที่สุด
4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาให้มาก ๆ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้
5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด

Richards (2006) ได้เสนอวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารอีก 2 วิธีที่เน้นกระบวนการคือ แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach : CBI) และแนวการสอนที่หยุดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Instruction : TBI) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach) เป็นแนวการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา กล่าวคือให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้น การคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะเนื้อหาที่

คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สามารถติดตามประเมินข้อมูลของเรื่อง และการพัฒนาเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

2. แนวการสอนที่หยุดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Approach)

เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขนาดภาระงานให้สำเร็จ ความรู้ด้านคำศัพท์ และโครงสร้างจะเป็นผลที่ได้จากการฝึกใช้ภาษาในขณะที่ทำกิจกรรม นิยมนำแนวคิดนี้ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากภาระงานที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจนลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Willis, 1996)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมีจุดมุ่งหมาย 4 ประการ คือ

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร และในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นผลสำเร็จ
2. เพื่อให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงได้

3. เพื่อพัฒนาทักษะการคิด โดยผ่านกระบวนการปฏิบัติภาระงาน

4. เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากแนวคิดและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อสื่อสารนั้นสรุปได้ว่า 1. ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียน และการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน 2. การสอนภาษา โดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลาย ๆ ทักษะรวมกันไป ผู้เรียนควรจะได้ใช้ภาษาในภาพรวม 3. ต้องให้ผู้เรียน ได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา ที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวัน ให้มากที่สุด 4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาให้มาก ๆ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้

5. ขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้สรุปขั้นตอน วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ชี้นำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนทางภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียนซึ่งจัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และรูปแบบภาษา

ที่ใช้กันจริง โดยทั่วไปรวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป

2. **ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)** เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อจะได้นำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป หลังจากที่ผู้เรียนได้รับรู้รูปแบบภาษาว่าเป็นอย่างไร การสื่อความหมายเป็นอย่างไรในขั้นนำเสนอไปแล้ว ในขั้นนี้ควรเป็นการฝึกที่เน้นความหมาย (Meaningful drills) เพราะผู้เรียนมีความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การเน้นความหมายมีหลายแบบ เช่น ฝึกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap) แสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ฝึกด้วยการเล่นเกมที่มีการควบคุมการใช้ภาษา เป็นต้น

3. **ขั้นนำไปใช้ (Production)** เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษา จากสถานการณ์ในชั้นเรียน ไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น ส่วนผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีความต้องการ และมีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษา หรือเนื้อหาด้วยตนเอง มากที่สุด อีกทั้งผู้เรียนควรจะได้ประเมินผลการสื่อสารของตนเอง จากผลสะท้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสารด้วย เพื่อให้การสื่อสารเหมือนจริงมากที่สุด

สถาบันภาษา อังกฤขสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้สรุปขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in)** มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมและอยากรู้อยากเรียนในบทใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก และสนใจอยากเรียนแล้วก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้มีหลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว

2. **ขั้นนำเสนอ (Presentation)** ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่เนื้อหาใหม่ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย กิจกรรมที่กำหนดไว้ประกอบด้วยทำให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนฝึกพูดตาม ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก

3. **ขั้นฝึก (Practice)** ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้ว ในขั้นนำเสนอ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครู

จะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึก หากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองฝึกลองดูอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ กิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ มีทั้งในลักษณะที่กล่าวมานี้ และในลักษณะที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกอย่างอิสระ Learning by Doing

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนาน ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นนักเรียนเป็นผู้ ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้านักเรียนผิดพลาด อย่าขัดจังหวะ ให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสบายใจกิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง จุดประสงค์คือ เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้ว่าจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว

ดังนั้น จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของสมิตรา อังวัฒนกุล (2540) 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นนำเสนอ (Presentation) 2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) และ 3. ขั้นนำไปใช้ (Production)

6. กระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Richard (2006) ได้กล่าวถึง กระบวนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ กิจกรรม เทคนิคการสอน และบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน

1. กิจกรรมเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นส่วนที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สมจริงในห้องเรียน กิจกรรมที่ดีนั้นจะขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรม

1.1 ลักษณะของกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี

ดังนี้

- 1.1.1 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์บทเรียน
- 1.1.2 กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย
- 1.1.3 กิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะสื่อความหมาย
- 1.1.4 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ผลของการสื่อความหมาย
- 1.1.5 กิจกรรมน่าสนใจและท้าทาย
- 1.1.6 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความต้องการ

1.1.7 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่

1.1.8 กิจกรรมฝึกให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้

1.2 ลักษณะของการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายลักษณะ ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบในชั้นเรียน เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียน-บทเรียน ผู้เรียน-ผู้เรียน ผู้เรียน-ครูผู้สอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ลักษณะการจัดกิจกรรม มีดังนี้

1.2.1 การจัดกิจกรรมรายบุคคล (Individual work) เป็นกิจกรรมที่ฝึกพึ่งตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous learning) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมตามลีลาการเรียนรู้ (Learning style) ในรูปแบบที่ตนต้องการในเวลาที่เหมาะสม กับตนเอง และสามารถทำได้นอกชั้นเรียน กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายบุคคล ได้แก่ การอ่านหนังสือนอกเวลา การเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เกมปริศนาอักษรไขว้ เกมสร้างคำ เป็นต้น

1.2.2 การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันที่จะต้องคิดและทำร่วมกัน (Collaborative learning) ทำให้เกิดการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง อย่างไรก็ตามระหว่างทำกิจกรรม ครูผู้สอนจะเป็นผู้ควบคุมคอยให้ความช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนต้องการกิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายคู่ ได้แก่ การถามหาข้อมูลที่ตนขาดหายไปจากคู่ของตน (Information gap) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นต้น

1.2.3 การจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม (Group work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีภาวะอิสระ (Autonomy) ลดการพึ่งพาครูผู้สอน จำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับลักษณะงาน แต่ไม่ควรเกิน 6 คน กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบกลุ่ม ได้แก่ การอภิปราย (Discussion) การอ่าน และฟังส่วนต่าง ๆ ของเรื่องราว แล้วนำส่วนเหล่านี้มาปะติดปะต่อกัน (Jigsaw reading/listening) การช่วยหาข้อมูลเพื่อมาทำโครงการการเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เกมต่อคำ เกม 20 คำถาม เป็นต้น

1.2.4 การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำพร้อมกันทั้งห้อง ครูผู้สอนสามารถชี้แนะและควบคุมกิจกรรมได้มากกว่ากิจกรรมที่จัดในลักษณะอื่น กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น ได้แก่ การฝึกออกเสียงคำ ฝึกการอ่านออกเสียง การทำตามคำสั่ง การอภิปราย แสดงความคิดเห็น เป็นต้น

2. เทคนิคการสอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะเทคนิคการสอนที่เหมาะสม จะช่วยให้การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารประสบความสำเร็จ เทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่

2.1 ให้ผู้เรียนได้พบ และได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุด การสื่อสารที่สมจริง คือ การให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจไปที่สารที่สื่อออกมา หรือสารที่ต้องการสื่อออกไป ไม่ใช่มุ่งที่ตัวภาษา

2.2 ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ง่ายขึ้นสื่อตามแนวการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

2.2.1 เนื้อหา (Text-based materials) คือ แบบเรียนที่จัดกิจกรรมเน้นการสอนแบบ CLT เช่น มีกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม

2.2.2 งานหรือกิจกรรม (Task-based materials) คือ สื่อที่เน้นการทำกิจกรรมและภาระงานที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่ม เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

2.2.3 สื่อจริง (Realia/Authentic materials) คือ สื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันเช่น ป้ายประกาศโฆษณา รูปภาพ แผนที่ แผ่นพับ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2.3 ทหาวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเครียดระหว่างเรียน และสร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนไม่อายเวลาตอบผิด

2.4 ศึกษาความสนใจของผู้เรียน และแทรกสิ่ง que ผู้เรียนสนใจไว้ในบทเรียนด้วย และครูผู้สอนควรเรียนรู้ว่าผู้เรียนชอบทำงานกับผู้ใด

2.5 เน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (Process) มากกว่าผลงานการเรียนรู้ (Product)

3. บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน

Richard (2006) ได้เสนอบทบาทครูและผู้เรียนที่ต้องปรับเปลี่ยนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. บทบาทครูผู้สอน (Teacher's role) ครูมีบทบาทเป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด ครูผู้สอนจะควบคุมการเรียนในช่วงเวลาที่มีการฝึกรูปแบบภาษาเท่านั้น แต่ในช่วงที่ให้ผู้เรียนใช้ภาษาครูผู้สอนจะลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้กำกับรายการ คอยให้ความสะดวก ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น ครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ ความหมาย และความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อันเป็นการเชื่อมช่องว่าง ระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammar competence) และความสามารถทางด้านสื่อสารของผู้เรียน (Communicative competence) และครูผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะ ในขณะที่ผู้เรียนกำลังใช้ภาษา ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ตามแต่ ครูจะช่วยเหลือและให้ความช่วยเหลือก็ต่อเมื่อการสื่อสารของผู้เรียนชะงักงัน อย่างไรก็ตามครูผู้สอนยังคงเป็นแหล่งความรู้ (Resource) ให้ผู้เรียนเลือกเขาต้องการเป็นผู้เตรียมผู้เรียนให้พร้อมก่อนการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน

ครูผู้สอนต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนให้มากที่สุด เป็นผู้สร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ นอกจากนี้ครูผู้สอนยังเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ และให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนอีกด้วย

2. บทบาทผู้เรียน (Learner's role) ในการเรียนการสอนภาษา

เพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียนมากกว่าครูผู้สอน ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ลงมือใช้ภาษาด้วยตนเอง โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน และผู้เรียนพยายามเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น โดยนำสิ่งที่ตนเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นเครื่องมือช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน เช่น การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนสนใจ จากห้องสมุดอินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้อีกด้วย

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ กิจกรรม เทคนิคการสอน และบทบาทของผู้เรียนและครูผู้สอน ซึ่งกิจกรรมเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างมากที่จะช่วยให้กระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประสบผลสำเร็จ ลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทในการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ยกตัวอย่าง เช่น กิจกรรมแบบกลุ่มที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีภาวะอิสระ ได้แก่ การอภิปราย การนำเสนอต่าง ๆ มาปะติดปะต่อกัน เกมต่อคำ เป็นต้น และกิจกรรมควรมีความสัมพันธ์กับเทคนิคการสอนที่นำมาใช้สอนประกอบกับสื่อที่เป็นสื่อที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เน้นให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาของหลักสูตรกำหนดไว้ ผู้สอนจะต้องหากกลยุทธ์และวิธีในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ครบถ้วนตามองค์ประกอบสำคัญว่าจัดทำแผนอย่างไร เพื่อใคร มีเทคนิคและวิธีการอย่างไร ผลเป็นอย่างไร ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนเป้าหมายความสำเร็จที่ผู้สอนคาดหวังไว้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำหรับผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน แต่ก่อนจะทราบถึงรายละเอียด ความสำคัญ และวิธีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีความจำเป็น

อย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้อย่างถ่องแท้ การศึกษาเรื่องอื่น ๆ หลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง การนำวิชาการหรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนตลอดภาคเรียน โดยมีจุดประสงค์การเรียนการสอนและหาสาระกิจกรรมการเรียน การสอนการใช้สื่อ การวัดผลประเมินผล โดยให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียน และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น

สำลี รักสุทธี (2546) อธิบายความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและการวัดประเมินผลสำหรับเนื้อหาสาระกับจุดประสงค์การเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียน ในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่นกล่าว อีกนัยหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ก็คือ การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าหรือบันทึกการสอนตามปกตินั่นเอง ก็คือ การเตรียมการสอนหรือการวางแผนการสอนของครูนั่นเอง

นิคม ชมภูหลวง (2545) ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า แผนการสอน หมายถึง แผนการหรือโครงการจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใด วิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียน การสอนไปสู่จุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541) ให้ความหมายของแผนการสอนว่า แผนการสอน หมายถึง แผนการหรือโครงการจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใด วิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนและเป็นเครื่องมือครูในการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์ การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือการเตรียมการสอนของครู ซึ่งจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรและมีการ เตรียมการสอนไว้อย่างเป็นระบบ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการจัดการเรียน การสอน และเครื่องมือวัดผลประเมินผลช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของการจัดการศึกษา ช่วยให้ครูบรรลุวัตถุประสงค์ไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ถือเป็นเอกสารในการเตรียมตัวล่วงหน้าของครูก่อนที่จะ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของ แผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนวิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้
และจิตวิทยาการศึกษา

2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง
และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย

3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปทิศทางใดหรือทราบว่
การสอนอะไรด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดและ
ประเมินผลอย่างไร

4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการ
เรียนรู้ จัดหา ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผล

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อ
วงการศึกษา

7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของ
ครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

แพรวพรรณ สมทรัพย์ (2545) ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ของครูจะช่วยให้ผู้สอนได้มีโอกาสศึกษาหลักสูตร
วิธีการสอน และแนวการสอน

2. วิธีการวัดผลประเมินผล ศึกษาเอกสาร ตำรา ได้อย่างละเอียดทุกแง่ทุกมุม

3. แผนการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ทั้งในเรื่องทรัพยากรของโรงเรียน ทรัพยากรของท้องถิ่น ค่านิยม
ความเชื่อและสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่น

4. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพของผู้สอนในการนำไปใช้
ในกิจกรรม

5. การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน ระยะเวลาและสภาพการเรียน
การสอนที่แท้จริงในแต่ละภาคเรียน จะช่วยให้ผู้สอนปฏิบัติการสอนได้ครบถ้วน ทันเวลาและ
ช่วยให้ความมั่นใจในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

6. แผนการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนใช้เป็นข้อมูล หรือหลักฐานอ้างอิงได้
อย่างถูกต้องเที่ยงตรงแก่ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องว่าผู้สอนทำการสอนอย่างไรใช้สื่อ
อุปกรณ์และทรัพยากรอะไร อย่างไร

7. แผนการจัดการเรียนรู้จะใช้เป็นคู่มือครูที่ใช้สอนแทนได้

8. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารใช้สำหรับการพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้เป็นอย่างดี

9. แผนการจัดการเรียนรู้ จะเป็นเอกสารที่แสดงถึงการพัฒนาวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพครูที่แสดงว่างานสอนเป็นงานที่ต้องได้รับการฝึกฝน โดยเฉพาะมีเครื่องมือ และเทคนิคที่จำเป็นสำหรับประกอบวิชาชีพด้วย

จากการศึกษาเรื่องความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูผู้สอนมีโอกาสได้ศึกษาหลักสูตร เพื่อให้การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์และจุดประสงค์ปลายทางของหลักสูตรส่งผลให้นักเรียน มีคุณลักษณะตรงตามที่หลักสูตรตั้งเป้าหมายเอาไว้

3. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.1 วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อประโยชน์ในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ และรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชาเพื่อนำมาเขียนเป็น จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ เจตคติและค่านิยม

3.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับ ผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

3.4 วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้) โดยเลือกรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญ

3.5 วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้การวัดและประเมินผลที่ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6 วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

จากการศึกษาเรื่องขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนจะต้องการวิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด มาตรฐานการจัดการเรียนรู้ รวมไปถึงสาระการเรียนรู้แกนกลาง เพื่อวิเคราะห์และจัดทำแผน การจัดการเรียนรู้

4. องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจำเป็นจะต้องรู้ถึงองค์ประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่ง สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ มีหลายรูปแบบอาจอยู่ในรูปแบบของความเรียงหรือตารางหรือทั้งความเรียงและตารางรวมกันก็ได้ ดังตัวอย่างที่กล่าวมา ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบได้ตามความเหมาะสม จะเห็นได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ)

1. สาระ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. สาระสำคัญ
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 6.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 6.2 จุดประสงค์นำทาง
7. สาระการเรียนรู้/เนื้อหา
8. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
9. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย
 - 10.1 วิธีการประเมิน
 - 10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
 - 10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
11. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้
12. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย บันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนใช้บันทึกการสังเกตที่พบจากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางการแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะและข้อมูลอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในการนำไปใช้ครั้งต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ได้แก่ ใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ๆ เป็นต้น

การเตรียมการสอนเริ่มด้วยการจัดทำแผนการสอนซึ่งเป็นผลมาจากการวางแผนมาสร้างเป็นแผนการสอนย่อย ๆ องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการสอนควรมีดังนี้ (สำลี รักสุทธี และคณะ, 2544)

1. สาระสำคัญ
 2. จุดประสงค์การเรียนรู้
 3. เนื้อหา
 4. กิจกรรมการเรียนการสอน
 5. สื่อการเรียนการสอน
 6. การวัดผลและประเมินผลการเรียน
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีดังนี้ (สำลี รักสุทธี และคณะ, 2544)

1. มีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อและส่วนประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมตามศาสตร์ของการสอนโดยสามารถตอบคำถามต่อไปนี้
 - 1.1 สอนอะไร (หน่วยหัวเรื่องความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)
 - 1.2 เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งควรเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
 - 1.3 ด้วยสาระอะไร (เนื้อหา/โครงร่างเนื้อหา)
 - 1.4 ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ)
 - 1.5 ใช้เครื่องมืออะไร (วัสดุอุปกรณ์สื่อและแหล่งเรียนรู้)
 - 1.6 ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จ (การวัดและประเมินผล)
2. แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
3. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กันเช่น
 - 3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมสาระ/เนื้อหา และเป็นจุดที่พัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและเจตคติ
 - 3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ
 - 3.3 วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ควรสอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้
 - 3.4 การวัดผลและประเมินผล ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการ จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการ สอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์และ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องมี การวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้การเขียนการจัดการเรียนรู้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องตรงตาม วัตถุประสงค์ตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. สารระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. เนื้อหา
4. กิจกรรมการเรียนการสอน
5. สื่อการเรียน การสอน
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียน

การฟังภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการฟัง

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive Skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้ความรู้เดิม และความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย การฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน เช่น การฟังบทสนทนา ระหว่างเพื่อนย่อมแตกต่าง จากการฟัง ประกาศในสนามบิน เป็นต้น

บัญชา อิงสกุล (2545) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังคำพูดหรือฟังเสียง มิใช่มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียว การที่ผู้ฟังฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้พูด ต้องการสื่อ ทำให้ทราบว่าคุณฟังที่ดี คือ การเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

นพเก้า ณ พัทลุง (2548) กล่าวถึงความหมายของการฟังว่า หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความ สลับซับซ้อน เพราะผู้ฟังต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์ และความคิดเห็นของผู้พูด และสามารถตอบสนอง ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับบริบทของการพูดได้

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมาย ของประโยคที่ผู้พูดต้องการสื่อสารกับผู้ฟัง ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้ความรู้เดิม และความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะ และเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจ สำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย การฟังข้อความ แต่ละอย่างแตกต่างกัน

2. แนวคิดการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)

การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง ครูควรคำนึงถึงสถานการณ์ หรือบริบทโดยเลือกเนื้อหา และออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ มีข้อควรพิจารณา 2 ประการ คือ

1. สถานการณ์ในการฟัง สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษได้นั้น ควรเป็นสถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน ซึ่งอาจเป็นการฟังคำสั่งครู การฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุโทรทัศน์ วีดิทัศน์
2. กิจกรรมในการสอนฟังแบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนฟัง (Pre-listening) กิจกรรมระหว่างฟัง หรือขณะที่สอนฟัง (While-listening) และกิจกรรมหลังฟัง (Post-listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนฟัง (Pre-listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วน เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ การให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปรายหรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ การเขียนรายการคำศัพท์อาจจะทำให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์เดิมที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยินขณะรับฟังสาร หรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและฟังไปพร้อม ๆ กัน การอ่านคำถามอาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการฟัง และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการฟังสารนั้น ๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง อาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏอีกในสารที่จะฟัง เป็นการช่วยทบทวนข้อมูลส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้ใหม่จากการฟัง

2.2 กิจกรรมระหว่างการฟังหรือกิจกรรมขณะที่สอนฟัง (While-listening) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ กิจกรรมนี้ไม่ใช่การทดสอบการฟัง แต่เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

2.3 กิจกรรมหลังฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียนสำหรับผู้เรียนระดับต้น โดยให้เขียนตามคำบอกประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะ

การพูด สำหรับผู้เรียนในระดับสูงโดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟัง หรืออภิปรายเกี่ยวกับ อารมณ์ หรือเจตคติของผู้พูด

กฤษฎา แสงเดช (2551) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟัง ทั้งการฟังทั่วไป และการฟังอย่างมีจุดหมาย ไว้ดังนี้

1. กิจกรรมที่นำสู่ทักษะการฟังที่ดี การฟังสิ่งใด ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน และตรงกับสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อผู้ฟังจะต้องมีความรู้พื้นฐาน ภูมิหลัง และความคาดหวังล่วงหน้ามาก่อนแล้ว ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนฟังนั้นครูผู้สอนมีความจำเป็นจะต้องให้ ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสิ่งคาดหวัง จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นแนวทางหรือสถานการณ์ได้ชัดเจน สามารถคาดการณ์ได้ก่อนที่จะฟัง การฟังของผู้สอนให้พร้อม เสนอคำศัพท์ใหม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะ สอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว โดยการจัดทำรายการคำศัพท์ หรือวลี ให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เตรียมไว้เพื่อให้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการฟังเรื่องราว

2. กิจกรรมระหว่างการสอนทักษะการฟัง

การจัดกิจกรรมการสอนฟัง มีจุดประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง กิจกรรมระหว่างการสอนฟังเป็นสิ่งที่ผู้สอนมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนปฏิบัติขณะกำลังฟังเรื่องนั้น ๆ เป็นการฝึกทักษะผู้เรียนให้เข้าใจยิ่งขึ้น กิจกรรมนี้ไม่ใช่การทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน แต่อย่างใดการจัดกิจกรรมระหว่างการสอนฟังนั้น สิ่งที่สำคัญคืออย่าให้ผู้เรียนต้องเขียนมากนัก แม้แต่การให้ผู้เรียนฟังเพื่อตอบคำถาม “True/False” หรือตอบคำถามแบบเลือกตอบก็ตาม เพราะจะทำให้การฟังของผู้เรียนขาดความเข้าใจที่สมบูรณ์ ผู้เรียนจะไปสนใจในสิ่งอื่น ๆ กิจกรรมที่น่าจะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมระหว่างการสอนทักษะการฟัง ได้แก่

2.1 Checking things in a picture ผู้เรียนมีรูปภาพคนละ 1 ภาพ และจะดูภาพของตนเอง ในขณะที่ผู้สอนกำลังอ่านข้อความอยู่นั้น แล้วกาเครื่องหมาย X ลงบนบริเวณภาพที่กำหนด

2.2 Putting pictures in order ผู้เรียนมีรูปภาพคนละ 1 ชุด ผู้สอนอ่าน ข้อความ ผู้เรียนเรียงภาพที่กล่าวถึงโดยเขียนหมายเลขกำกับภาพ

2.3 Choosing a picture การเลือกรูปภาพที่ตรงกับคำบรรยายที่ผู้สอนกำลัง กล่าวถึง อาจทำเครื่องหมายใต้ภาพหรือเขียนชื่อให้ตรงกับภาพ เป็นต้น

2.4 Completing Grids and Charts ให้ผู้เรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์ เช่น การเติมชื่อคน ชื่อสัตว์ สิ่งของ ซึ่งเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา แต่ต้องระวังการล้อเลียน ชื่อพ่อแม่กัน การยกตัวอย่างควรจะสมมติชื่อของบุคคลอื่น ๆ ไม่ใช่ชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเป็น ห้องเรียน

2.5 Guessing and Predicting (การเดาและคาดการณ์) ขณะที่ผู้เรียนกำลังฟังเรื่องราวจากครูอยู่นั้น ผู้เรียนจะตั้งสมมติและเดารายละเอียดอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมที่สามารถช่วยในการเดารายละเอียด ได้แก่ What Will Happen Next? What is Going On? What do you Think Will Happen Next?

2.6 Correcting Mistake (การแก้ไขคำผิด) วิธีการนี้อาจใช้เรื่องจริง โดยผู้สอนให้ข้อมูลที่แท้จริง เช่น ตัวเลข ผู้สอนอ่านเรื่องและผู้เรียนแก้สิ่งต่างกับความแท้จริง

2.7 Completing the Picture (การต่อเติมภาพให้สมบูรณ์) ให้ผู้เรียนเลือกรูปภาพและอธิบายภาพของตนเอง โดยไม่ให้คนอื่นเห็นผู้เรียนคนอื่น ๆ เขียนภาพตามที่ได้ฟัง อธิบายโดนสามารถสอบถามเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง

2.8 Following a Route (การเขียนเส้นทาง/ทิศทาง) กิจกรรมนี้สามารถดำเนินการได้โดยให้ผู้เรียนฟังเกี่ยวกับการบอกทิศทาง แล้วลากเส้นบนแผนที่

2.9 Total Physical Response (TPR) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาที่มุ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนอง (แสดงท่าทาง) เมื่อได้ยินได้ภาษาหรือผู้สอนเป็นผู้พูด แล้วให้ผู้เรียนแสดงท่าทางประกอบที่ผู้สอนเสนอแนะให้กิจกรรมขณะฟังผู้สอนสามารถจัดเพิ่มเติม ได้แก่

2.9.1 Listen and Repeat

2.9.2 Listen and Follow Instructions

2.9.3 Listen and Compare

2.9.4 Listen and Fill in Gaps

2.9.5 Listen and Find Mistakes

2.9.6 Listen and Tick

2.9.7 Listen and Draw

2.9.8 Listen and Match

2.9.9 Listen and Find Difference

2.9.10 Listen and Act Out

3. กิจกรรมหลังการสอนทักษะการฟัง

กิจกรรมภายหลังการฟัง เป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังที่จะทำอะไรบางอย่างภายหลังจากการฟังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จุดประสงค์ของการทำกิจกรรมเหล่านี้ ก็เพื่อการฝึกการใช้ภาษานั้นเอง กิจกรรมที่นิยมปฏิบัติภายหลังการฟัง ได้แก่ การตอบคำถามอาจจะเปิดปลายเปิด หรือแบบตัวเลือก กิจกรรมหลังการฟัง ได้แก่

3.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ผู้เรียนแสดงบทบาทตามที่ได้ฟัง หรือสร้างสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

3.2 กิจกรรมการแก้ปัญหาและกิจกรรมการตัดสินใจ ผู้เรียนอาศัยข้อมูลจากเรื่องที่ฟัง แก้ปัญหาที่กำหนดให้

3.3 Jigsaw เป็นการนำข้อมูลจากการฟังของหลาย ๆ กลุ่มมาใช้ตัดสินใจร่วมกัน ผู้สอนต้องมั่นใจว่าผู้เรียนเคยทำกิจกรรมนี้ในลักษณะอื่น ๆ มาก่อนจึงจะได้ผล

3.4 การอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์และเจตคติของผู้พูด (Discussing Mood and Attitude of Speakers) หากผู้สอนได้จัดให้มีกิจกรรมนี้ในช่วงระหว่างกิจกรรมการฟัง (While Listen Activities) ไปบ้างแล้วบางส่วน จะเป็นการดีขึ้น หากผู้เรียนได้มีโอกาสอภิปรายเพิ่มเติมในแง่อื่นเกี่ยวกับคำถาม เช่น How do you Think The Speakers in this Dialogue are Feeling? Why? What Gives you Clues to This? How do you Know? คำตอบอาจจะเป็นคำหรือประโยคสั้น ๆ เช่น Afraid Alone Hungry Happy Sad Etc.

3.5 Dictation (การเขียนตามคำบอก) กิจกรรมนี้หากผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเองโดยตลอด จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ในทางตรงกันข้าม หากกิจกรรมส่วนใหญ่ผู้เรียนมีส่วนในการดำเนินการ ไม่ว่าจะโดยกลุ่มหรือเดี่ยว จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนุกสนานและท้าทาย เช่น ผู้เรียนเป็นผู้อ่านเรื่อง ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมความเร็ว/ช้า ผู้เรียนเป็นผู้ผลิตเองผู้เรียนเป็นผู้ตรวจสอบ/แก้ไขเรื่องที่เพื่อนผลิตขึ้น เป็นต้น

พรสวรรค์ สิปโป (2550) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนฟัง

กิจกรรมก่อนการฟังมีประโยชน์ต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียน สำหรับผู้สอนกิจกรรมก่อนการฟัง ทำให้ผู้สอนได้ประเมินความรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ฟัง รวมทั้งประเมินความรู้ทางภาษา นอกจากนั้นยังสามารถให้ความรู้ภูมิหลังที่จำเป็นต่อความเข้าใจในการฟังแก่ผู้เรียน เช่น ข้อมูลด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่จะได้ฟัง เป็นต้น สำหรับผู้เรียน กิจกรรมก่อนการฟังมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความสนใจ สร้างความมั่นใจ และทำให้การฟังของผู้เรียนง่ายขึ้นกิจกรรมก่อนการฟังสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ การเตรียมคำศัพท์ ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง และให้เดาเรื่องที่จะฟัง

1.1 การเตรียมความคำศัพท์ ได้แก่ สอนคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นในการฟังจุดประสงค์ของการสอนศัพท์ในการฟังนี้ ไม่ใช่ต้องการให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ได้ แต่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายเพื่อฟังได้เข้าใจ

1.2 ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมต่อไป นี้ เพื่อการทบทวนความรู้เดิม

1.2.1 ให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นแบบถูก-ผิด (True-False) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) หรือการตอบคำถามสั้น ๆ (Short Answer) เช่น จะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะตั้งคำถามให้ตอบถูก-ผิด ดังนี้ Instant Noodles Are Junk Food. Oranges Contain a Lot of vitamin A.

1.2.2 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย เช่น จะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะถามว่า What is your Favorite Food? Can you Make it? Do you Know What Junk Food is? นอกจากนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนดูภาพ เช่น ถ้าจะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับกีฬา อาจให้ดูภาพเกี่ยวกับนักกีฬา หรือภาพการแข่งขันกีฬา พูดถึงกีฬาที่ผู้เรียนชอบ

1.2.3 ให้ผู้เรียนอ่านข้อความสั้น ๆ ที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน แล้วตอบคำถามและอภิปราย

1.2.4 ให้ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวเรื่องที่จะฟัง ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับคำศัพท์ ประสบการณ์ ความเข้าใจ การทำผังความคิด เป็นต้น

1.3 ให้ผู้เรียนทายว่าเนื้อหาที่นักเรียนจะได้ฟังเกี่ยวกับอะไร เช่น จะให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้เรียนบางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับอาหารหลัก 5 หมู่ บางคนอาจจะเดาได้ฟังเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของอาหารชนิดต่าง ๆ เป็นต้น กิจกรรมที่จัดในขั้นนี้จะเหมือนกับในขั้นทบทวนความรู้ คือ ให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายระดมสมอง

2. ชั้นระหว่างฟัง

กิจกรรมระหว่างฟังเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำระหว่างฟัง หรือทันทีที่ฟังจบ ในการจัดกิจกรรมระหว่างฟังผู้สอนต้องระลึกถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1 ควรให้ผู้เรียนฟัง 3 เที้ยว เที้ยวแรกฟังเพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวกับสำเนียงและความเร็วของผู้พูด ถ้าผู้สอนจะตั้งคำถาม ควรจะเป็นคำถามความเข้าใจกว้าง ๆ การฟังครั้งที่สองเป็นการฟังเพื่อหารายละเอียดเพิ่มขึ้น การฟังครั้งที่สามควรเป็นการฟังเพื่อให้ผู้เรียนตรวจคำตอบ

2.2 แบ่งการฟังออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกฟังแบบคร่าว ๆ (Extensive Listening) เพื่อจับใจความสำคัญ หลังจากนั้นให้ฟังเพื่อหารายละเอียด (Intensive Listening)

2.3 ถ้าข้อความที่ผู้เรียนฟังเป็นข้อความที่ยาว ควรแบ่งออกเป็นสั้น ๆ และตรวจสอบความเข้าใจทีละขั้นตอน

2.4 ถ้านักเรียนต้องเขียนคำตอบในระหว่างฟัง หรือเมื่อฟังจบ ครูต้องให้นักเรียนอ่านข้อความที่จะฟังก่อนการฟังและต้องแน่ใจคำสั่ง ดังนั้น ผู้สอนจึงควรอธิบายคำสั่ง

2.5 แบบฝึกหัดที่ให้ทำ ควรมีงานเขียนให้น้อยที่สุด

2.6 ให้นักเรียนฟังหรืออ่านคำถามก่อนการฟัง

2.7 ให้ผลป้อนกลับทันที

3. ชั้นหลังฟัง

กิจกรรมหลังการฟังที่ 2 แบบ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปฏิริยาตอบสนองต่อข้อความที่ฟัง และการวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในข้อความ สำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับปฏิริยาตอบสนองต่อข้อความที่ได้ฟังนั้น อาจจะทำให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง ทำผังความรู้ เขียนสรุป ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง แสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร เป็นต้น ในด้านภาษาครู อาจจะทำให้ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ได้ฟัง เช่น นำคำมาแต่งประโยค แต่งเป็นเรื่อง เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า แนวคิดการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษมีข้อควรคำนึง 2 ประการ คือ สถานการณ์ในการฟังและกิจกรรมในการสอน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนฟังกิจกรรมระหว่างฟังหรือกิจกรรมขณะที่สอน และกิจกรรมหลังฟัง

3. การวัดผลและประเมินผลการฟัง

กรมวิชาการ (2546) ได้กล่าวถึง การทดสอบทักษะการฟัง เช่น

1. การทดสอบการจับใจความสำคัญของการพูด (Skimming) เช่น

1.1 ฟังข่าวแล้ว ให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคล สถานที่ที่ได้ยินข่าว

(เหมาะกับผู้เริ่มเรียน)

1.2 ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง (อาจใช้ภาษาแม่

ของนักเรียนก็ได้)

1.3 ฟังผู้สอนเล่าอธิบาย สถานที่ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ ฯลฯ

นักเรียนเขียนสิ่งที่ผู้สอนเล่า (ถ้าเป็นผู้เริ่มเรียนอาจให้โต้ตอบโดยใช้ภาษาแม่ของนักเรียนได้)

1.4 ฟังเทปบันทึกจากรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา พยากรณ์อากาศ

ฯลฯ นักเรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

2. การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension) แบบทดสอบ

ความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วย การทดสอบความเข้าใจในการฟังสามารถวัดได้ทั้งที่เป็นหน่วยความหมายย่อย และความเข้าใจโดยรวม เช่น

2.1 การทดสอบหน่วย

2.2 การฟังอย่างคร่าว ๆ เพื่อจับคำศัพท์ที่รู้ความหมาย

2.3 การจับใจความสำคัญโดย

2.3.1 การฟังเรื่องราว หรือนิทาน สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ แล้วตั้งชื่อเรื่อง

2.3.2 ฟังบทความแล้วสรุปบทความด้วยการเขียนหรือตอบด้วย True/False

2.3.3 ฟังแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆในชีวิตประจำวัน เช่น กีฬา บันเทิงพยากรณ์อากาศ แล้วบอกได้ว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร ฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพที่ตรงกับบทสนทนานั้น ๆ

3. การทดสอบการรับข้อมูล เช่น

3.1 ให้ฟังข้อความ แล้วให้กรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายแสดงเส้นทาง จุดหมายปลายทางลงในตารางหรือแผนที่

3.2 สมมติให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน

3.3 ให้ผู้เรียนฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการและจดบันทึกไว้

4. การทดสอบการถ่ายทอดคำพูด หรือเรื่องราว (Transfer the Oral Messages) ใช้วัดในระดับที่ค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถของ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง คือ ทักษะการรับสาร และการถ่ายทอดออกเป็นทักษะการสื่อสาร เช่น สมมติให้นักเรียนได้รับโทรศัพท์ ฝากข้อความแล้วให้จดบันทึกไว้ หรือให้นำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูดก็ได้ ซึ่งถ้าวัดเฉพาะทักษะการรับสารก็อาจถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ได้ รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับสูงได้ หรือผู้สอนเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนไปเล่าต่อให้เพื่อนฟังแล้วบันทึกเทปไว้สำหรับให้คะแนนในภายหลัง

5. การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนตามคำบอกนี้เดิมใช้กับภาษาแม่ เพื่อดูว่าสะกดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง หรือไม่ และการบอกให้เขียนจะพูดประโยคอย่างช้า ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ แต่การใช้การเขียนตามคำบอกกับผู้เรียนที่เขียนเป็นแล้ว จำนวนคำที่บอกให้เขียนอาจยาวขึ้นเป็นประมาณ 7-10 คำ ตรงข้ามกับแบบเดิมซึ่งเป็น 2-3 คำเท่านั้น การอ่านจะกระทำด้วยความเร็วปกติ

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการฟัง ประกอบไปด้วยหลายส่วนด้วยกัน ตัวอย่างเช่น การทดสอบการจับใจความสำคัญของการพูด เช่น ฟังข่าวแล้วให้ผู้เรียนเขียนชื่อบุคคลหรือสถานที่ที่ได้ยิน ผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคยและให้ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่อง การทดสอบความเข้าใจในข้อความ อาจเกิดจากการฟังอย่างช้าคร่าว ๆ เพื่อจับคำศัพท์ที่รู้ความหมาย เช่น การฟังบทความแล้วสรุปบทความด้วยการเขียนหรือตอบด้วย True/False การทดสอบการรับข้อมูล เช่น การให้ฟังข้อความแล้วให้กรอกข้อมูล การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว เช่น สมมติให้ผู้เรียนได้รับโทรศัพท์ ฝากข้อความแล้วให้จดบันทึกไว้และการเขียนตามคำบอกเพื่อดูว่านักเรียนสะกดหรือใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องหรือไม่

การพูดภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการพูด

ปณิตา ทำมิภักดี (2558) ได้สรุปการพูด หมายถึง กระบวนการผลิตเสียงซึ่งเป็นทักษะที่ผู้สอนต้องทำความเข้าใจในศักยภาพของผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มทำกิจกรรมการเรียนการสอน การพูดเป็นสิ่งที่จำเป็นสำคัญสำหรับผู้เรียนในการรับรู้ภาษา เพราะการพูดไม่เป็นเพียงแต่กระบวนการของการผลิตเสียงเพียงอย่างเดียว แต่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการโต้ตอบเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น ทศนคติ และความรู้สึกระหว่างผู้พูดอีกด้วย

วรรรณี โสมประยูร (2553) ให้ความหมายของทักษะการพูดว่า เป็นการสื่อความหมายอีกอย่างหนึ่ง โดยใช้น้ำเสียง ภาษา กิริยาท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจไปให้ผู้ฟังรู้หรือเข้าใจสิ่งที่ตนต้องการ หรือให้ความรู้สึกนึกคิดของตน เพราะการพูดเป็นทักษะการส่งออกตามหลักภาษาศิลป์

พรสวรรค์ สีป้อ (2550) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเองและต่างฝ่ายจะต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูดคือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิดไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิด หรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

กล่าวโดยสรุป การพูด หมายถึง เสียงที่เปล่งออกมาเพื่อให้เกิดความหมาย ซึ่งเป็นการส่งสารระหว่างผู้พูดกับผู้รับสารคือผู้ฟัง ในการโต้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยการพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษา ครูผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงความถูกต้องของภาษา และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน

2. แนวคิดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวถึง การสอนทักษะการพูด โดยเน้นการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้ว มาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ ในการสนทนาครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำและควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายได้หรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดีก็ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดก็ตาม ตัวอย่างจุดประสงค์ของทักษะการพูดมีดังนี้ คือ ฟังการสนทนาแล้วพูดออกความคิดเห็น พูดตอบหรือถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนทนา พูดออกคำสั่งได้ตามที่ต้องการ การตั้งคำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน พูดหรืออ่านรายงานให้ผู้อื่นเข้าใจพูดและสนทนาได้ตามความต้องการในชีวิตประจำวัน เช่น ให้เชิญเพื่อนไปงาน

เลี้ยงวันเกิด ให้สนทนาเกี่ยวกับการทำงานในระหว่างปิดเทอม ให้สัมภาษณ์เพื่อรับสมัครเข้าทำงานให้ แสดงความคิดเห็นและขอความคิดเห็น ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร

โดยมีจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective) ดังมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1.1 จุดประสงค์ปลายทางเป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ คือ สื่อสารได้ เช่น สามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าได้ถูกต้องเหมาะสม

1.2 จุดประสงค์นำทางเป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนจะบรรลุจุดประสงค์ ในข้อ 1.1 คือ ให้ความหมายศัพท์โครงสร้าง หรือสำนวนใหม่ และความรู้ทางสังคมภาษาศาสตร์ที่มีในบทสนทนานั้น คือ เป็นการทำความเข้าใจในบริบท (Contextualization) ตัวอย่างที่จะเป็น ลักษณะจุดประสงค์นำทางที่ต้องการในเรื่องศัพท์ คือ ให้สะกดคำบอกความหมายได้ถูกต้อง (Passive Vocabulary) หรือให้นำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (Active Vocabulary) ในเรื่องโครงสร้างหรือ สำนวนใหม่ก็เช่นกัน คือ ให้ตัวอย่างสรุปกฎเกณฑ์ และนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม สำหรับการทำความเข้าใจในบริบทอาจถามคำถามเกี่ยวกับสนทนาในลักษณะต่อไปนี้ คือ

1.2.1 ใครเป็นผู้พูดในบทสนทนานั้น

1.2.2 ผู้พูดมีลักษณะอย่างไรเช่นถามเกี่ยวกับวัยและเพศ เป็นต้น

1.2.3 ลักษณะที่อาจมองเห็นได้เป็นอย่างไร เช่น บรรยากาศขณะสนทนา

1.2.4 กิริยาท่าทางที่ผู้พูดใช้เป็นอย่างไร เช่น นั่ง หรือยืน อยู่ในลักษณะใด

1.2.5 ผู้พูดมีจุดประสงค์จะสื่อความหมายอะไร

1.2.6 ให้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกร่วมกับเพื่อนในชั้น

2. การดำเนินการสอนเรื่องจะนำมาสอน เป็นสิ่งซึ่งจะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำทางทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องมาสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เข้าช่วยมีการถามตอบซักซ้อม ความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับถือเป็นการให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Competency) ในขั้นนี้

3. การฝึกพูดเป็นขั้นเป็นตอนที่เป็นหัวใจของการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้วผู้สอนจะใช้กิจกรรมตลอดจนกลวิธีต่าง ๆ เช่น ให้ถามตอบเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มเล็ก หรือเป็นคู่ ๆ ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สอนและลักษณะของผู้เรียนตลอดจนใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มาช่วยให้นำสนใจด้วยเป็นการใช้ความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competency)

4. การถ่ายโอนเป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกสนทนาตามบทเรียนแล้ว คือ ผู้เรียนมีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลง หรือเปลี่ยนแปลงบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ก็ได้

ในการฝึกทักษะการพูด นอกจากผู้สอนจะเตรียมผู้เรียนในลักษณะที่เป็นการยึดกลุ่มเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Group-Centered Approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและเป็นคู่ ๆ แล้วเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะการพูด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมออกเป็น 4 ระยะ คือ

- 4.1 กิจกรรมก่อนการสนทนา (Pre-Conversation Activities) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยการสร้างความสนใจ ทบทวน โดยการใช้สื่อสอนต่าง ๆ เข้าช่วย
 - 4.1.1 ให้ความรู้ทางศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่น่ามาใช้ในบริบทที่มีความหมายในบทสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนพร้อมจะฝึกทักษะการพูดอย่างราบรื่นในภายหลัง
 - 4.1.2 การให้ความรู้ทางด้านกรอออกเสียงศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกทักษะการพูด ซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าบริบท และฝึกก่อนการฝึกสนทนาจริง
 - 4.1.3 การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอน เช่น สถานภาพระดับความเป็นทางการ และการแสดงอารมณ์ของคู่สนทนา เป็นต้น
 - 4.1.4 ฝึกออกเสียงคำและระดับเสียงต่ำในประโยค
 - 4.1.5 การจับคู่สนทนาโดยเลือกข้อความที่เหมาะสม
 - 4.1.6 การเลือกคำถามคำตอบในบทสนทนาให้เหมาะสม
 - 4.1.7 การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มี
- 4.2 การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ทั้งหมด (Controlled Conversation) โดยผู้เรียนฝึกสนทนาโต้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ๆ
- 4.3 การสนทนาโดยกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง (Semi-Controlled Conversation) โดยให้ผู้เรียนเลือกคำถาม-ตอบในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์
 - 4.3.1 ให้ผู้เรียนถามคำถามและเลือกตอบคำถาม จากที่กำหนดให้
 - 4.3.2 ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้สอนให้สถานการณ์เกี่ยวกับการโทรศัพท์ถ้าผู้เรียนคนใดพร้อมให้เป็นนักเรียนคนที่ 1 และ 2 ถ้าไม่พร้อมให้ใช้ภาษาที่เตรียมไว้
 - 4.3.3 ให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับจังหวัด 2 จังหวัดที่ผู้เรียนรู้จัก โดยให้ศัพท์โครงสร้างที่จำเป็นต้องใช้ หรือให้คำถามเพื่อนำอภิปราย
- 4.4 การสนทนาโดยเสรี (Free Conversation) คือ การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาโต้ตอบกันเองอย่างอิสระ โดยผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์ และโครงสร้างเองตามความเหมาะสมแล้วแสดงบทบาทสมมติ แก้ปัญหา หรืออภิปราย ตัวอย่าง เช่น ให้สนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในการถามทิศทาง
 - 4.4.1 ให้ฟังการสนทนายาระหว่างบุคคล 2 คนเกี่ยวกับการนัดหมายจดลงในตารางเวลา แล้วให้จับคู่กับพูดกับเพื่อนว่าบุคคลทั้งสองว่าง และไม่ว่างวันใดเวลาใด

4.4.2 ให้ผู้เรียนใช้การแก้ปัญหาโดยให้ข้อตามจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสาร เช่น การให้เหตุผลในการโฆษณาสินค้า

4.4.3 ให้ผู้เรียนอภิปรายอย่างเสรี โดยให้ประเด็นอภิปราย ทั้งนี้การอภิปรายอย่างเสรีเป็นกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

พรสวรรค์ สิป้อ (2550) แบ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนพูดกิจกรรมในขั้นนี้เป็นการสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน เตรียมผู้เรียนก่อนการพูดอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ มี ดังนี้
 - 1.1 ให้ความรู้คำศัพท์โครงสร้างใหม่ที่ต้องนำมาใช้ในการพูดในบริบทสนทนาที่
จะต้องพูด
 - 1.2 ให้ความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทสนทนา เช่น ระดับ
ความเป็นทางการของบทสนทนา
 - 1.3 ฝึกออกเสียงคำระดับเสียงสูงต่ำและการเชื่อมเสียง
 - 1.4 ให้ฟังบทสนทนาที่เป็นตัวอย่าง
2. ขั้นการพูด โดยกำหนดโครงสร้างกิจกรรมการพูดที่กำหนดโครงสร้างที่ใช้อยู่
ประจำมี 2 แบบ คือ กิจกรรมเติมข้อมูลที่หายไป (Information gap) และกิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw)
กิจกรรมทั้งสองแบบนี้ผู้เรียนจะพูดโต้ตอบเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองไม่มี ลักษณะของกิจกรรมเหมือน
การสื่อสารจริงแต่ผู้สอนจะกำหนดภาษาที่ฝึกไว้แล้ว ดังนั้นการฝึกพูดแบบนี้จึงเหมือนการฝึกมากกว่า
การสื่อสาร
3. ขั้นการพูดโดยเสรี ขั้นการพูดโดยเสรี เป็นการฝึกแบบสื่อสารโดยแท้จริง
โดยผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์ที่เหมือนจริง ในการทำกิจกรรม ผู้เรียนต้องทำงานร่วมกัน
เพื่อวางแผนแก้ปัญหาหรือทำกิจกรรมให้สำเร็จ กิจกรรมที่ใช้กันทั่วไปในการฝึก คือ บทบาทสมมติ
(Role Playing) และการอภิปราย (Discussions)
 - 3.1 บทบาทสมมติ (Role Playing) บทบาทสมมติเป็นการฝึกที่เรียนแบบชีวิต
จริง ดังนั้นภาษาที่ใช้จึงมีวงกว้าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในขณะที่แสดงบทบาทสมมติ
ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในด้านภาษาศาสตร์วัฒนธรรม ผู้เรียนต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับ
สถานการณ์และบุคคล ในการฝึกบทบาทสมมตินั้นผู้เรียนบางคนอาจสนุกกับกิจกรรมแต่สำหรับ
ผู้เรียนบางคนอาจขาดความมั่นใจ หรือค่อนข้างอ่อน จึงอาจรู้สึกกลัวกิจกรรมที่ทำให้บทบาทสมมติ
ได้ผล ดังนี้
 - 3.1.1 การเตรียมการที่รอบคอบ ผู้สอนต้องอธิบายกิจกรรมบอกสถานการณ์ที่
จะทำให้ผู้เรียนฝึกอย่างชัดเจน และจะต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนเข้าใจ

3.1.2 ตั้งจุดประสงค์ที่ชัดเจน ผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย แผนกำหนดการ
ความคิดเห็นของกลุ่ม หรือผลที่ตามมา

3.1.3 ใช้บัตรบทบาท (Role Cards) ซึ่งในบัตรต้องอธิบายบทบาทของแต่ละคนให้ชัดเจน สำหรับผู้เรียนในระดับต้น ๆ ควรให้คำศัพท์ หรือสำนวนที่จำเป็นต้องใช้ด้วย

3.1.4 ก่อนเริ่มแสดงให้ผู้เรียนทั้งห้องระดมสมองช่วยกันคิดว่าอาจจะต้องใช้
ไวยากรณ์ คำศัพท์ หรือสำนวนอะไรบ้าง

3.1.5 ควรจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจจะสามารถมีส่วนร่วมได้

3.1.6 ให้ความเตรียมที่เพียงพอ ผู้เรียนแต่ละคนควรมีเวลาเตรียมตัว
เพื่อร่างความคิด และภาษาที่ต้องใช้

3.1.7 ผู้สอนต้องเป็นแหล่งความรู้ ตอบคำถามที่ผู้เรียนสงสัย ไม่ควรแก้ไข
การออกเสียง หรือไวยากรณ์ ถ้าผู้เรียนไม่ถาม

3.1.8 ให้ผู้เรียนทำงานตามความสามารถ ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถทาง
ภาษาไม่เท่ากัน มีวิธีการทำงานเป็นกลุ่มไม่เหมือนกันและได้รับบทบาทเฉพาะในการแสดงไม่ควร
คาดหวังให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายเท่า ๆ กัน หรือ ใช้ไวยากรณ์ที่สอนในการพูด

3.1.9 ติดตามผลโดยการให้ผู้เรียนรายงานผลการแสดง

3.1.10 หลังการแสดงให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น
ไวยากรณ์การออกเสียงข้อมูลป้อนกลับนี้ผู้สอนอาจนำมาทบทวนในการสอนชั่วโมงอื่นก็ได้

3.2 การอภิปราย (Discussions) การจัดอภิปรายให้ประสบผลสำเร็จ
ผู้สอนต้องเตรียม ดังนี้

3.2.1 ให้หัวข้อที่จะอภิปราย บอกขอบเขตอธิบาย คำศัพท์ และไวยากรณ์

3.2.2 ให้ผู้เรียนเลือกเรื่องที่จะอภิปราย ผู้เรียนมักจะชอบหัวข้อเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ การท่องเที่ยว ข่าวปัจจุบัน หรือเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนเรื่องบางเรื่องเช่นการรณรงค์
ในเรื่องของมลภาวะการสูบบุหรี่เป็นเรื่องที่ยากเพราะผู้เรียนต้องมีความสามารถทางภาษาสูง

3.2.3 แบ่งเป็นกลุ่มย่อย เพราะการอภิปรายเป็นกลุ่มใหญ่ทำให้ผู้เรียน
ไม่สามารถร่วมกิจกรรมได้ครบทุกคน

3.2.4 จำกัดเวลากำหนดเวลาไม่ควรเกิน 8-10 นาทีต่อกลุ่ม ถ้าผู้เรียนหมด
เรื่องพูดให้หยุดได้

3.2.5 ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในสิ่งที่ตนถนัด หรือพอใจไม่ควรคาดหวังผู้เรียน
เท่า ๆ กัน

3.2.6 ติดตามผลเรื่องที่พูด ให้ผู้เรียนรายงานผลการอภิปรายของกลุ่ม

3.2.7 ติดตามผลการใช้ภาษาหลังการอภิปรายให้ข้อมูลป้อนกลับ

เกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น ไวยากรณ์ การออกเสียง ข้อมูลป้อนกลับนี้ผู้สอนอาจนำมาทบทวนในการสอนชั่วโมงอื่นก็ได้

กฤษยา แสงเดช (2545) มีความเห็นว่า ในการจัดกิจกรรมการสอนพูดนักเรียนควรได้ฝึกแบบ “Automatic Speaking” โดยใช้กิจกรรมและสถานการณ์เป็นสื่อ ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษาครูผู้สอนต้องใช้ภาษาที่สองที่จำเป็นในห้องเรียน (Classroom English Expression) ให้มากที่สุดเพื่อให้นักเรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างในการฝึกปฏิบัติ
2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะขั้นนำเสนอความรู้ (Presentation) ที่ต้องการเน้นความถูกต้องเท่านั้น แต่ถ้าเป็นขั้นฝึกปฏิบัติขั้นผลผลิตทางภาษาและหากข้อผิดพลาดนั้นไม่มีผลต่อความเข้าใจทางภาษาข้อผิดพลาดนั้นก็ไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพราะนักเรียนจะเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น
4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะ และความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ
5. การจัดกิจกรรมการฝึกควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดกับทักษะการฟัง เป็นต้น
7. การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรมคู่ (Pair work) ให้มากเพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้นักเรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก
8. ควรชมเชยนักเรียนและให้กำลังใจบ่อย ๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้เรียน
9. การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปยากและให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้ฝึก

พรสวรรค์ สิปอ (2550) ได้กล่าวถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูดเพื่อช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้พูดอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. การสอนกลยุทธ์ในการพูดผู้สอนควรสอนและเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่อไปนี้

1.1 การเริ่มบทสนทนา

1.2 การพูดเพื่อขอให้คู่สนทนาพูดซ้ำให้พูดซ้ำ ให้อธิบายความชัดเจน

1.3 การพูดเพื่อตรวจสอบว่าคู่สนทนาเข้าใจหรือไม่ เช่น Ok? Do you follow me?

1.4 การพูดเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับภาษา เช่น How do you say that?

1.5 การพูดไม่ให้การสนทนาติดขัดสามารถทำให้การสนทนาดำเนินไปได้ เช่น Right. Yes. I see.

2. ฝึกภาษาที่ถูกต้องและมีความหมายการฝึกภาษาให้ถูกต้อง และมีความหมายสามารถทำได้ ดังนี้

2.1 ฝึกในบริบท (Contextualized Practice) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษา กับหน้าที่ในการสื่อสาร ผู้สอนต้องยกเหตุการณ์ที่ต้องใช้โครงสร้างนั้นอยู่เสมอ

2.2 ให้ผู้เรียนเลือกภาษาเอง (Personalized Language) การให้ผู้เรียนปรับภาษาให้เป็นของตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นความรู้สึกความชอบ ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและการเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียน

2.3 ให้ผู้เรียนตระหนักถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับระเบียบแบบแผนและสังคมจุดหมายก็เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรม และภาษาที่เหมาะสมกับสังคม

3. ฝึกการออกเสียงในการฝึกออกเสียง ต้องบูรณาการกับบทเรียนเสียงที่มีปัญหาต่อผู้เรียน ได้แก่ เสียงเดี่ยวที่ไม่มีในภาษาของผู้เรียน เสียงเน้นในคำเสียงในประโยคระดับเสียงสูงต่ำ การเชื่อมเสียง การกลืนเสียงในการฝึกออกเสียงผู้สอนจะตัดสินใจว่าจะออกเสียงใดเมื่อใดและอย่างไร อรุณี วิริยะจิตรา (2532) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพูด ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมแบบทำคนเดียว (Individual Work) เป็นการเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน แต่ผู้เรียนจะขาดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันกิจกรรมที่จัด เช่น การเขียนอธิบายรูปภาพ การเล่นเกมคำศัพท์

2. การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair Work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เป็นการจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการใช้ภาษาในสถานการณ์เหมือนจริง เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน

3. การจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่ (Group Work) เป็นการเพิ่มจำนวนการใช้ภาษาของผู้เรียนคือมีการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกันหรือการตัดสินใจร่วมกันเช่นการอภิปรายการแสดงบทบาท

4. การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class Work) เป็นการเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนร่วมกันทำพร้อม ๆ กันทั้งห้อง เช่น การฝึกออกเสียงคำ การปฏิบัติตามคำสั่งของครูผู้สอน รูปแบบการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย

มีจุดหมายเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดด้วยความสนุกสนานและช่วยในการพัฒนาทักษะการพูด

จากการศึกษาสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อการทดสอบความสามารถการพูด มี 4 รูปแบบหลัก คือ กิจกรรมเดี่ยวหรือรายบุคคล กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มย่อย และกิจกรรมกลุ่มใหญ่ทั้งหมด การวัดทักษะการพูดสามารถทำได้หลายวิธี วัดการพูดเฉพาะบุคคลหรือวัดเป็นทีมทั้งนี้ ผู้สอนควรคำนึงถึงลักษณะของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรม และประเด็นเนื้อหาที่นำมาวัด ควรเป็นเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับวัย อยู่กับความสนใจของสังคม และเกี่ยวข้องหรืออยู่ใกล้ตัวผู้เรียนมากที่สุด เพื่อให้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้มากขึ้น

3. การวัดผลและประเมินผลการพูด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) ได้สรุปรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการพูดไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็น หรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิควิธีการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้มักเป็นวิธีการทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะพูดจริงในเนื้อหาที่ได้เตรียมมา
2. การสัมภาษณ์ หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคลสองคน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นครูหรือผู้ที่ดำเนินการสอบเป็นผู้ป้อนตัวกระตุ้น ซึ่งมักเป็นคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะการพูดของตน การให้คะแนนอาจทำโดยครูผู้สอนและหรือกรรมการให้คะแนนที่เข้าร่วมฟัง การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทาย เพื่อให้ผู้เรียนคลายความตึงเครียด หรือความหวุ่นวิตกที่เกิดขึ้น และช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์ของการสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบ ซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียน เช่น การถามทิศทาง การจองบัตรชมการแสดงดนตรี การสั่งอาหารในภัตตาคาร ฯลฯ หรือเป็นการพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมือง การศึกษา เหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อ การทำงาน ฯลฯ
3. การอภิปรายหรือการโต้เถียง ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล และเนื่องจากการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน เช่น การกล่าวแก้ประเด็นของฝ่ายตรงข้ามในการโต้เถียง การสนับสนุนความคิดเห็นของผู้อภิปรายอื่น หรือผู้โต้เถียงที่อยู่ฝ่ายเดียวกัน ซึ่งผู้เรียนจะต้องแสดงความสามารถในการพูดทั้งที่ได้เตรียมมาล่วงหน้าและที่คิดขึ้นในสถานการณ์อย่างฉับไว และโดยไม่ได้เตรียมมาล่วงหน้า ความสามารถที่วัดได้จึงเป็นทั้งทางด้านแสดงความคิดเห็นการให้ข้อมูลข่าวสารของตนเอง และการแก้ข้อกล่าวหาโต้แย้งประเด็น หรือ

การสนับสนุนข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่น นอกจากนี้การรักษาปฏิสัมพันธ์ในการพูด ซึ่งเป็นมารยาททางสังคมที่ช่วยให้การพูดเป็นไปอย่างราบรื่นตามระเบียบวิธีการทางสังคม ก็เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การออกเสียงว่าชัดเจนหรือไม่เพียงใด การลงเสียงหนักเบาการใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงทีสีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้อง และเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้ได้อย่างมีผลหรือไม่
3. ศัพท์สำนวนที่ใช้ว่าเหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ว่าถูกต้องหรือไม่
5. ใจความสำคัญของการพูด
6. รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. การสรุปประเด็นหรือการขมวดท้ายการพูด
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม

เช่น กลวิธีการสอดแทรกคำพูดของผู้อื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น ไม่ห้วน ไม่ใช่การขัดคออย่างไม่สุภาพกลวิธีการขึ้นต้นและการลงท้ายการพูดที่เหมาะสม

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดกำหนดไว้ ดังนี้

1. ไวยากรณ์
 - 1.1 ขอบเขต
 - 1.2 ความถูกต้อง
2. คำศัพท์
 - 2.1 ขอบเขต
 - 2.2 ความถูกต้อง
3. การออกเสียง
 - 3.1 เสียงคำเดี่ยว ๆ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อแตกต่างของหน่วยเสียง)
 - 3.2 การลงเสียงหนักเบาและจังหวะการพูด
 - 3.3 การใช้เสียงสูงต่ำในประโยค
 - 3.4 การเชื่อมเสียงการละเสียงการผสมเสียง
4. ความคล่อง
 - 4.1 ความเร็วของการพูด
 - 4.2 การติดขัดแล่งเลาะหว่างพูด

4.3 การติดขัดหลังหรือก่อนพูด

5. ทักษะในการสนทนา

5.1 การสานเรื่องตามหัวข้อที่พูด

5.2 การให้ผู้อื่นได้เริ่มพูดหรือการให้ตนเองได้มีโอกาสพูด และการพูดประเด็น

5.3 ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของคำพูดของตนและกับผู้สัมภาษณ์

5.4 การดำเนินการสนทนาให้ต่อเนื่องการขยายความให้ชัดเจน การปรับปรุง

แก้ไข การทบทวนตรวจสอบ การหยุด การใช้คำเสริม ฯลฯ

6. ทักษะการใช้ภาษาทางสังคม

6.1 จำแนกทำเนียบและลีลาภาษา เช่น แบบเป็นทางการออกจาก แบบกันเองแบบชกุงใจ หรือแบบรอมชอมได้

6.2 ท่าทางและสีหน้า

7. อวัจนภาษา

7.1 การสบตาและการใช้ท่วงที

7.2 ท่าทางและสีหน้า

8. เนื้อหาการพูด

8.1 ความสอดคล้องเชื่อมโยงของข้อคิดเห็น

8.2 ความเกี่ยวข้องกับประเด็น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนการพูดของผู้เรียนโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว

1.1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสนทนากันได้

1.2 พูดซ้ำมากและไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้กันอยู่

เป็นประจำ

1.3 มีความลืงเลบ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์

1.4 มีความลืงเลในการพูดบางครั้งบางครา มีตะกุกตะกักบ้างเพราะพูดประโยคใหม่และต้องจัดเรียงคำ

1.5 พูดได้อย่างสบายและราบรื่น แต่ยั้งรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษาเมื่อพิจารณาจาก

ความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด

1.6 พูดได้ทุกหัวเรื่องอย่างสบายและราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

2.1 ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดเลย

- 2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อย ๆ หรือคำเดียว ๆ
- 2.3 เข้าใจบางกลุ่มคำหรือบางวลี
- 2.4 เข้าใจเอกถพประโยค (Simple Sentence) ที่สั้น ๆ
- 2.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่
- 2.6 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด
3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร
 - 3.1 ผู้เรียนไม่ได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย
 - 3.2 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก
 - 3.3 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง
 - 3.4 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร
 - 3.5 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเป็นส่วนมาก
 - 3.6 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร
 - 4.1 คำพูดที่ผู้เรียนพูดไม่ถูกต้องเลย
 - 4.2 มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างเล็กน้อย
 - 4.3 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้าง แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
 - 4.4 มีคำพูดที่ถูกต้องมากแต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
 - 4.5 คำพูดถูกต้องเป็นส่วนมากและมีปัญหาด้านโครงสร้างน้อยมาก
 - 4.6 คำพูดถูกต้องทั้งหมด
5. สำเนียง
 - 5.1 ออกเสียงผิด ๆ จนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจบ่อยครั้ง
 - 5.2 ออกเสียงผิดมากบ่อยครั้ง และลงเสียงหนักผิดที่ ทำให้เข้าใจยาก ต้องพูดซ้ำบ่อย ๆ ฟังถึงจะเข้าใจ
 - 5.3 สำเนียงยังเป็นไทย ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิดบางครั้ง ทำให้เข้าใจผิดด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์
 - 5.4 สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้าง ออกเสียงผิดบ้าง แต่ยังสามารถเข้าใจ
 - 5.5 ออกเสียงไม่ผิดเด่นชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
 - 5.6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษาไม่มีสำเนียงไทยเลย
6. ความพยายามในการสื่อสาร
 - 6.1 ผู้เรียนหยุดเงียบเป็นเวลานาน โดยไม่ใช้ความพยายามพูดให้จบ
 - 6.2 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก แต่ยังขาดความกระตือรือร้น

- 6.3 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารบ้าง แต่ยังไม่แสดงความสนใจ
- 6.4 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสาร แต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางหรือสีหน้า
- 6.5 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารอย่างแท้จริงและรู้จักใช้ท่าทางช่วย
- 6.6 ผู้เรียนพยายามพิเศษที่จะสื่อสารโดยใช้ทั้งภาษาพูดและท่าทาง
- เพื่อการแสดงออก

6.7 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่

6.8 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดไว้ ดังนี้

1. ความถูกต้อง

1.1 ออกเสียงคำ ประโยค ไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้

1.2 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเสียงเน้นหนัก

ในคำและประโยค

1.3 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคเป็นส่วนใหญ่

1.4 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคอย่างสมบูรณ์

2. ความคล่องแคล่ว

2.1 พูดได้บางคำสื่อความหมายไม่ได้

2.2 พูดได้เป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ สื่อสารได้ไม่ชัดเจน

2.3 พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังสามารถสื่อสารได้

2.4 พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจนสื่อสารได้

3. การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด

3.1 พูดได้น้อยมาก

3.2 พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีท่าทางประกอบ

3.3 พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย แต่มีท่าทางประกอบไม่เหมาะสม

3.4 แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย

Erickson และ Curl (1972) เป็นระบบการให้คะแนนวัดความสามารถด้านการพูดแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

1 หมายถึง พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้

2 หมายถึง ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก

3 หมายถึง ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว

4 หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

1 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้

2 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้

3 หมายถึง สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม

4 หมายถึง ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

1 หมายถึง ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

2 หมายถึง ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง

3 หมายถึง ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

4 หมายถึง ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1 หมายถึง พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้

2 หมายถึง พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่

3 หมายถึง สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก

4 หมายถึง บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้าง เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การวัดและประเมินทักษะการพูด สามารถวัดได้จาก พฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ความถูกต้องของการออกเสียงคำศัพท์ โครงสร้าง ความคล่องแคล่ว เป็นต้น ทั้งนี้การวัดและการประเมินต้องอาศัยเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับวัยผู้ที่จะสื่อสารภาษาที่สอง

สื่อประสม

สื่อประสม เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสอน ให้มีความสะดวกในการนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามบริบทต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามลักษณะเด่นของสื่อแต่ละประเภท ดังนั้น การนำสื่อประสมซึ่งมีหลากหลายชนิดมีลักษณะเด่นของแต่ละประเภทมาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน ก็จะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของสื่อประสม

กิดานันท์ มลิทอง (2548) ได้กล่าวว่า สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน โดยใช้สื่อแต่ละอย่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา และปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมด้วย เพื่อผลิตหรือการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเสนอข้อมูล ทั้งตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว แบบวีดิทัศน์และเสียง หลากหลายประเภทที่ประกอบขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ภาพ กราฟิก เสียง วิดีโอภาพเคลื่อนไหว เพื่อนำมาถ่ายทอดเนื้อหา และเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ และมีขั้นตอนโดยปัจจุบันในเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการควบคุม และผลิตสื่อประสมต่าง ๆ

ยีน กูว์ราวรรณ (2546) ได้กล่าวว่า Multimedia หมายถึง สื่อมัลติมีเดีย สื่อประสม ความสัมพันธ์ระหว่างวิดีโอ เสียงและกราฟิก ซอฟต์แวร์ สื่อประสมจะผสมผสานสื่อตั้งแต่ 2 สื่อด้วยกันเพื่อให้นำเสนอ หรือวิเคราะห์ข้อมูล เช่น ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปหลายชุดที่ผสมภาพกราฟิกกับเสียงได้ ระบบงานสื่อประสมขนาดใหญ่มักจะอยู่ในอุปกรณ์ซีดีรอม เพราะต้องการหน่วยที่เก็บความจำจำนวนมากอย่างไม่น่าเชื่อ สื่อประสมจะไม่ใช้ข้อมูลทั่วไปเพื่อค้นหาข้อมูลหลาย ๆ แบบได้ทั้งหมด

พริ้งพงษ์ ไชยชาวงษ์ (2535) กล่าวว่า สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ชนิดมาใช้ร่วมกันอย่างเป็นระบบให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์

Erickson (1986) ให้ความหมายว่า การนำสื่อประสมการสอนหลาย ๆ อย่างใช้ร่วมกันอย่างมีความสัมพันธ์กัน มีคุณค่า และส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีระบบ สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อนให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และป้องกันการเข้าใจความหมายผิด

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลายหลายประเภทมาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุอุปกรณ์และวิธีการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการจัดการเรียนการสอน

2. ประเภทของสื่อประสม

ประหยัด จิระพงษ์ (2530) ได้แบ่งประเภทของสื่อประสม ไว้ดังต่อไปนี้

1. สื่อประสมแบบชุดอุปกรณ์ (Multi-Media Kits) เป็นการรวบรวมวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ประกอบการสอนและกิจกรรมอย่างหนึ่ง ได้แก่ หนังสือ จุลสาร แบบทดสอบด้วยตนเอง เทปเสียง เป็นต้น ซึ่งจัดเป็นชุดเตรียมไว้ล่วงหน้า

2. สื่อประสมแบบเสนอสนอง (Multi-Media Presentation) ได้แก่ การนำเสนอหลาย ๆ อย่างมาเสนอพร้อมกัน เช่น สไลด์ ภาพยนตร์ ควบคู่กับการเปิดเทปเสียง

จันทร์ฉาย เตมียาการ (2533) จำแนกชุดสื่อประสมออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการเรียนสำหรับผู้เรียนได้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองตามเอกภาพ
ทั้งนี้เพื่อฝึกการตัดสินใจฝึกการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม
2. ชุดการสอนสำหรับผู้สอนได้ใช้สื่อเพื่อการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่
สลับซับซ้อนที่ผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี ทั้งนี้เพื่อที่จะสร้างความสนใจให้แก่
ผู้เรียนสื่อการสอนเป็นเสมือนสะพานเชื่อมระหว่างครูกับผู้เรียน และเนื้อหาที่ครูเตรียมไว้ถ่ายทอดไปสู่
ตัวผู้เรียน

จากการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สื่อประสมแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
มีแบบที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง และแบบที่ครูใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเนื้อหา
เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียน โดยสื่อประสมแต่ละประเภทจะประกอบด้วยสื่อหลาย ๆ
รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น ภาพ เสียง สไลด์ ภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น ทั้งนี้จะต้องมีการเตรียมสื่อประสมไว้
ล่วงหน้าเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ประสิทธิภาพของสื่อการสอนหรือนวัตกรรมทางการศึกษา (E_1/E_2)

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2558) การวิจัยบางครั้งนักวิจัยจะใช้เทคโนโลยี หรือ
นวัตกรรมทางการศึกษา เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยด้วย เช่น แผนการสอนบทเรียนคอมพิวเตอร์
ชุดสื่อประสม เป็นต้น ดังนั้น ต้องหาคุณภาพของสื่อดังกล่าวด้วย ซึ่งมีขั้นตอนคล้ายกับการหาคุณภาพ
ของแบบทดสอบหรือเครื่องมือชนิดอื่น ๆ คือ วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชากำหนดเนื้อหาสาระ
เป็นรายบท แล้ววิเคราะห์เนื้อหาสาระเป็นรายบทในรูปของตารางความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่องย่อย
ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์การเรียนรู้ขั้นต่อไปดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความเที่ยง (Validity) มักอาศัยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งควรให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา
ตารางความสัมพันธ์ดังกล่าว (คล้ายการพิจารณาขั้นที่ 1-3 ของการสร้างแบบทดสอบดังได้กล่าว
มาแล้ว)
2. สร้างแผนการสอนหรือสื่อต่าง ๆ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยพิจารณาความถูกต้อง
จากนั้นนำไปทดลองกับนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งนิยมใช้กับนักเรียนระดับการเรียนเก่ง ปานกลาง
อ่อนอย่างละ 1 คนเพื่อพิจารณาเรื่องการออกแบบสื่อ คำอธิบายการใช้สื่อ การสื่อความ หรืออาจจะ
ทดลองใช้แผนการสอนเป็นรายกลุ่ม เพียง 1-2 แผน ดูเรื่องเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม บรรยากาศการเรียน
การสอน เป็นต้น

ส่วนการหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) เป็นขั้นตอนการทดลองจริงกับตัวอย่าง
ที่กำหนดไว้แล้ว (อันที่จริงควรหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) ในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของ
เครื่องมือที่ใช้กับนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างด้วย สรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้ นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนน 2 ส่วน คือ ส่วนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย และส่วนที่เกิดจากพฤติกรรมการเรียนหรือจากกิจกรรมการเข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการใช้วัตกรรมการที่ผู้วิจัยระบุเป็นต้น (ไม่ใช่คะแนนการทำแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 \left(\frac{\sum x}{\frac{n}{A}} \right) \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
 n แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 \left(\frac{\sum Y}{\frac{n}{B}} \right) \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 n แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หมายเหตุ

1. ค่าของ $\frac{\sum Y}{N}$ หรือ $\frac{\sum Y}{N}$ คือคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เมื่อคูณด้วย 100 คือคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย

2. สูตรหาค่า E_1 และ E_2 เป็นการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน (หรือประสิทธิภาพของแผนการสอน) ไม่ใช่การหาค่าสถิติ

จากที่กล่าวมาสามารถคำนวณค่าตัวเลขที่บอกถึงประสิทธิภาพของสื่อ หรือแผนการจัดการเรียนรู้ แต่การที่จะหาประสิทธิภาพของสื่อหรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่จะต้อง มีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา โดยเกณฑ์ดังกล่าวนิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้ (Mastering Learning) หรือไว้ที่ร้อยละ 60-80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้น ต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 2.5 = 77.5$ ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ คือไม่ควรเกินร้อยละ 5

หมายเหตุ การเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อการสอนหรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อนวัตกรรม สติปัญญาของผู้เรียน วุฒิภาวะของผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้นโดยทั่วไปนวัตกรรมหรือสื่อการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า ยกตัวอย่าง เช่น สื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนด E_1/E_2 เท่ากับ 75/75 ส่วนสื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 70/70 เป็นต้น

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า สื่อประสมเป็นกรบวนการนำข้อมูลที่มีอยู่อย่างหลากหลายจัดเรียงให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมกับการใช้งาน เพื่อเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยกระตุ้น และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความเข้าใจ ซึ่งสื่อประสมมีความหลากหลาย ดังนั้นการที่จะนำไปใช้ต้องพิจารณา และให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

พูน ปรนุ ทิโต ชีเว

ความพึงพอใจ

1. ความหมายความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานให้เป็นไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับการตอบสนองแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาพึงประสงค์ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจ โดยมีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายทฤษฎีด้วยกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

รัชนีวรรณ สุขเสนา (2550) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เช่น ความรู้สึกชอบ รัก พอใจ เต็มใจ และยินดี ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านวัตถุ และด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อดำเนินปฏิบัติการณ์นั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

พัชระ งามชัด (2549) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นของเรียกว่า มีความพอใจหรือต่อการเรียนหรือการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งผลมาจากการเรียน ดังนั้น ครูควรคำนึงถึงความพึงพอใจของนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดกิจกรรมการเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน

พัลลภ ลีลาวัฒนานนท์กุล (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของจิตใจที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองทั้งหมด หรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้น และในทางที่กลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนองความเครียดและความไม่พึงพอใจจะเกิดขึ้น

มณี โปธิเสน (2543) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกยินดีเจตคติที่ดีของบุคคล เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้น ๆ

วิโรชา ปาระรัตน์ (2543) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ถ้าสิ่งนั้นตรงกับความต้องการ หรือความความคาดหวังของเขา

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ความประทับใจ หรือการมีเจตคติที่ดีต่อการกระทำของบุคคลหรือการทำงานนั้น ๆ และจะส่งผลถึงประสิทธิภาพของงานนั้นด้วย

2. ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจ

Maslow (1970) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการเหมือนกัน แต่ความต้องการนั้นเป็นลำดับขั้น ซึ่งมีลำดับความต้องการดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการสิ่งใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นจูงใจของพฤติกรรม

3. ความต้องการของมนุษย์จะเรียงเป็นลำดับขั้นตามลำดับความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง ซึ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ขั้นตอน ตามลำดับขั้นจากต่ำไปสูง

3.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการในเรื่องของอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

3.2 ความต้องการด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ถ้าความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรและมนุษย์จะต้องการในขั้นสูงต่อไป คือ เป็นความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัย หรือความมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

3.3 ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belonging Needs) หลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้วก็จะมีความต้องการสูงขึ้นอีก คือ ความต้องการทางสังคมเป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม

3.4 ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตนเอง อยากเด่นในสังคมนวมถึงความสำเร็จความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระ และเสรีภาพ

3.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ส่วนมากจะเป็นการอยากจะได้ตามความคิดของตน หรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ในขณะนั้น

จากสาระสำคัญของทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ สรุปได้ว่า ความต้องการ ทั้ง 5 ขั้นของมนุษย์มีความสำคัญไม่เท่ากัน การจูงใจตามทฤษฎีนี้จะพยายามตอบสนองความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการแตกต่างกันไป และความต้องการในแต่ละขั้น จะมีความสำคัญแก่บุคคลมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนอง ความต้องการในลำดับนั้น ๆ

3. การวัดความพึงพอใจ

โยธิน ศันสนยุทธ (2530) ได้กล่าวถึง เครื่องมือวัดความพึงพอใจไว้ สรุปได้ว่าการค้นหาว่าคุณคนมีความพึงพอใจหรือไม่ วิธีที่ง่ายที่สุดคือ การถาม ซึ่งการศึกษาในระยะหลัง ๆ ที่ต้องมีบอกข้อมูลจำนวนมาก ๆ มักใช้แบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ประกอบด้วยชุดของคำถาม และมีตัวเลือก 5 ตัว สำหรับเลือกตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และคะแนนความพึงพอใจนั้นสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ว่า บุคคลมีความพึงพอใจในด้านใดสูง และด้านใดต่ำ โดยใช้วิธีการทางสถิติ ซึ่งหากต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร ก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้แบบสอบถามที่มีข้อความหลายข้อ เพื่อจะได้ครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ของงานทุกๆ ด้านขององค์กร และนอกจากการใช้แบบสอบถามแล้วอาจใช้วิธีการเขียนตอบอย่าเสรีได้เช่นกัน

ถวิล ธาราโกชน (2536) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ในการวัดความรู้สึกหรือการวัดทัศนคติจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกหรือทางลบ ทางบวก หมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดี ชอบ หรือพอใจ ส่วนทางลบจะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น ความรุนแรง หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบันแต่เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น
2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด
3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้ออธิบายไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากๆ วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดใน การวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมไปใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

จากการวัดความพึงพอใจข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจมี 2 แบบ คือ วัดความรู้สึก 2 ทิศทาง คือ ทางบวก และทางลบ และการวัดในลักษณะปริมาณ ซึ่งการวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ และวิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งในครั้งนี้

ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวัดแบบลิเคิร์ต (Likert) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด การใช้แบบสอบถามเป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ธัชมาศ พิภักดิ์ (2555) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากสูงไปหาลำดับได้ดังนี้ ด้านการใช้ความถูกต้องตามสถานการณ์และโครงสร้างประโยค รองลงมา คือ ด้านความคล่องแคล่ว ด้านความเหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาและการใช้คำศัพท์และด้านการเน้นหนักคำในประโยค ออกเสียงพยัญชนะในด้านตำแหน่งต่าง ๆ ถูกต้องตามหลักการออกเสียงตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า มีความคิดเห็นโดยรวมในระดับมาก โดยข้อคิดเห็นที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ เรียงจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนเห็นว่าสามารถพูดได้คล่องแคล่วและมีความถูกต้อง เมื่อเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร รองลงมานักเรียนคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีความสนุกสนานมีประโยชน์ และนักเรียนมีความกล้าในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

ภรณ์ชญาภา อรรถาเวช (2556) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนารายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสม เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษา และแรงจูงใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า 1) ดัชนีประสิทธิภาพของรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสม มีค่าเท่ากับ 72.13/71.30 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แต่ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75) 2) ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังที่เรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ($P = 0.05$) และขนาดผล (Effect size) เท่ากับ 0.93 ซึ่งหมายความว่า มีขนาดใหญ่มากนักเรียนโดยรวม มีแรงจูงใจในการเรียนรายวิชานี้ในระดับสูง ($p = 0.05$) และมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยเฉลี่ย ในระดับมาก ($p = 0.05$)

จามรี เชื้อชัย และคณะ (2557) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลและ

ด้านการรับรู้ตนเองรายด้านที่พบมากที่สุดคือกิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย บรรยากาศ กระตุ้นการพูดภาษาอังกฤษน้อยและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อยและความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาคำความต้องการของครูที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียนและนักเรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดตามสภาพจริง ที่พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ร้อยละ 79.60 และ นักเรียนต้องการได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ร้อยละ 72.80 2) คุณภาพของชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.16/80.33 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านความรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พัฒนาการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองพัฒนาผ่านเกณฑ์ทั้ง 10 ชุด พฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก และคุณภาพชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ปณิศา ทามิภักดี (2558) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ และการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้คู่มือครู ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 78.00/79.83 และ 75.18/76.17 ตามลำดับดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ มีค่าเท่ากับ 0.7218 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 72.18 นักเรียนที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนด้วยภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบวีดิทัศน์ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุธาวลัย จันทร์เรือง (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎีไวท์ฮอตสกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์อยู่ 3 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การฟังการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎีไวท์ฮอตสกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อหาประสิทธิภาพ รูปแบบ

การจัดการเรียนรู้ การฟังการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎีไวทือตส์กี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การฟังการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎีไวทือตส์กี 3.1) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การฟังการพูดภาษาอังกฤษ 3.2) เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การฟังการพูดภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีไวทือตส์กี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1.1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 1.2) วัตถุประสงค์ 1.3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 1.4) ระบบสังคม 1.5) หลักการตอบสนอง และ 1.6) ระบบสนับสนุน 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การฟังการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎีไวทือตส์กี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 75.63/77.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 3) ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การฟังการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎีไวทือตส์กี 3.1) ค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การฟังการพูดภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีไวทือตส์กี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.5745 หรือคิดเป็นร้อยละ 57.45 3.2) เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62

เยาวพร ศรีระชา (2561) ได้ศึกษาการจัดการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์อยู่ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาจีน หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้ชุดสื่อประสมที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ชุด ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.15/78.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม ด้านไวยากรณ์ ความถูกต้อง ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่ว พบว่า อยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมิน 3) ผลการศึกษาคความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.06 และ S.D. = 0.5

งานวิจัยต่างประเทศ

Sofe (2012) ได้ทำการวิจัยโรงเรียนมัธยมในบังคลาเทศที่ใช้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร CLT โดยใช้แบบสอบถามถึงกระบวนการ ขั้นตอน และปัญหาที่เกิดขึ้น

เกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบ CLT ในโรงเรียนมัธยม ผลการวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร CLT เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนได้ โดยเน้นให้แต่ละคนมีบทบาทของตนเองอย่างชัด ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียน และครูผู้สอน

Morales (2009) ได้ศึกษาเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มาตรฐานอย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยเน้นทักษะการสื่อสารด้วยการพูดและการเขียนกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาวิชาครูระดับปริญญาตรีที่เป็นชนกลุ่มน้อยและมีฐานะยากจนในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกาจำนวน 50 คน นักศึกษาเหล่านี้จะต้องเรียนวิชาพื้นฐานด้านศึกษาศาสตร์ 4 วิชาซึ่งมีการปรับและเพิ่มกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียนและพูด ภาษาอังกฤษมาตรฐานเข้าไว้ในหลักสูตรผลการศึกษพบว่านักศึกษาที่มีความเข้าใจรวมถึงสามารถพัฒนาทักษะการเขียนและพูดภาษาอังกฤษมาตรฐานได้ดีขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความตระหนักในการใช้ภาษาอังกฤษรูปแบบต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะมากขึ้น

Mcdonald (1973) ได้วิจัย เรื่องพัฒนาการและการประเมินค่าของชุดการเรียน การสอนแบบใช้สื่อประสม เพื่อเรียนด้วยตนเอง สำหรับใช้ในการสอนภาษาอังกฤษแบบซ่อมเสริมในวิทยาลัยชานเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบเปรียบเทียบผลของความสำเร็จ และทัศนคติของวิธีการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบสื่อประสมเพื่อเรียนด้วยตนเองกับวิธีการสอนแบบธรรมดาที่ใช้การบรรยาย และอภิปราย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาจำนวน 126 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง ดำเนินการสอนโดยชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าดำเนินการสอนแบบธรรมดา ผลการวิจัยพบว่า การเรียนโดยใช้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนโดยวิธีธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การเรียนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบ ภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเป็นแนวทางที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดให้แก่ผู้เรียนได้ ฝึกทักษะ การพูดของตนเองตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความมั่นใจ รวมทั้งชุดสื่อ ประสมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น จากการศึกษาการจัดทำชุดการสอน และการนำสื่อประสม ได้แก่ เทคโนโลยี ภาพ เสียง สื่อ มัลติมีเดียต่าง ๆ พัฒนาและประยุกต์ร่วมกันกระบวนการเรียนการสอนที่ เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มภาษาอังกฤษได้สนทนา ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยชุดสื่อประสมที่สร้างขึ้นนั้น เลือกลงเนื้อหาที่ความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน ของผู้เรียน มีไวยากรณ์ที่ไม่ซับซ้อน พร้อมทั้งมีเสียงภาษาไทยช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนง่ายต่อการฝึกฝนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นัก เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมลไสย อำเภอกมลไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 จำนวน 250 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนกมลไสย อำเภอกมลไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือก แบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง สื่อประสม มีทั้งหมด 5 เรื่อง เรื่องละ 3 ชั่วโมง ได้แก่ 1) การทักทาย 2) ครอบครัว 3) อาหารและเครื่องดื่ม 4) กิจกรรมประจำวัน และ 5) การบอกทิศทาง
2. แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบประเมินการฟัง ประเมินเป็นรายบุคคล โดยใช้เกณฑ์การประเมิน

3. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบประเมินการพูด ประเมินเป็นรายบุคคล โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริกส์ (Rubrics) นำคะแนนประเมินที่ได้มาแปลผล จัดอันดับคุณภาพ 4 ระดับ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริกส์ (Rubrics) จัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ประจำปีการศึกษา 2563

1.2 แบ่งเนื้อหาสาระทั้งหมดเป็น 4 สาระ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ผู้วิจัยได้ใช้สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในครั้งนี้

1.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ประจำสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบไปด้วย 5 เรื่อง ดังนี้ เรื่องที่ 1 การทักทาย เรื่องที่ 2 ครอบครัว เรื่องที่ 3 อาหารและเครื่องดื่ม เรื่องที่ 4 กิจกรรมประจำวัน และเรื่องที่ 5 การบอกทิศทาง

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้

ชื่อเรื่อง	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
1. การทักทาย แผนที่ 1-3	1. การทักทาย เป็นเรื่องสำคัญในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เราเข้าใจกันดีอยู่แล้วถ้าเราพบหน้า กัน ก็ต้องกล่าวคำสวัสดี ในภาษาไทย และ บทสนทนาอื่น ๆ ก็จะตามมา เรามาลองดูกันว่า คำทักทาย ใน ภาษาอังกฤษ เป็นอย่างไร คำทักทายในภาษาอังกฤษ ผมแบ่งออกเป็น สองแบบ คือ แบบเป็นทางการ (Formal) แบบไม่เป็นทางการ (Informal)	1. ผู้เรียนพูดทักทาย แนะนำตัวเองและผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 2. ผู้เรียนพูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตัวเองและผู้อื่นได้ 3. ผู้เรียนสาธิต/แสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับการขอร้อง การแนะนำ การชี้แจงได้	3
2. ครอบครัว แผนที่ 4-6	1. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ	1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ คำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวได้ 2. ผู้เรียนแนะนำบุคคลในครอบครัวเป็นภาษาอังกฤษได้ 3. ผู้เรียนสามารถให้ข้อมูลบุคคลในครอบครัวเป็นภาษาอังกฤษได้	3
3. อาหารและ เครื่องดื่ม แผนที่ 7-9	1. ประเภทของอาหารและเครื่องดื่ม และการเลือกรับประทานอาหาร	1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้ 2. ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้ 3. ผู้เรียนสามารถจดจำ คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจากการฟังได้	3

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
4. กิจวัตรประจำวัน แผนที่ 10-12	1. กิจวัตรประจำวันเป็นอย่างไร มีอะไรบ้าง	1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้ 2. ผู้เรียนสามารถสนทนาให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้	3
5. การบอกทิศทาง แผนที่ 13-15	1. การออกเสียงคำศัพท์ และการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ ในการถามและบอกทิศทางในสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน	1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ คำศัพท์เกี่ยวกับการบอกทิศทางได้ 2. ผู้เรียนสนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ จากแผนที่ได้ 3. ผู้เรียนพูดขอและให้ความช่วยเหลือในการถามและบอกทิศทางได้	3

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 เรื่อง เรื่องละ 3 ชั่วโมง รวมแผนการจัดการเรียนรู้ 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดแนวการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้สรุปขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเสนอ (Presentation) หมายถึง การให้ตัวป้อนทางภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียนซึ่งจัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมาย และรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง โดยทั่วไปรวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมายคำศัพท์ และ โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป ครูจะนำเสนอเนื้อหา

โดยการเปิดคลิป VDO ให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และฝึกการออกเสียงจากเสียงที่ได้ยินในคลิป VDO ออกเสียงพร้อมกันทั้งห้อง และสู้ออกเสียงทีละคนตามลำดับ

2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) หมายถึง การฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อจะได้อ่านนำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป หลังจากที่ผู้เรียนได้รับรู้ รูปแบบภาษาว่า เป็นอย่างไร การสื่อความหมายเป็นอย่างไร ในขั้นนำเสนอไปแล้ว ในขั้นนี้ควรเป็นการฝึกที่เน้น ความหมาย (Meaningful drills) เพราะผู้เรียนมีความจำเป็นในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมาย การเน้นความหมายมีหลายแบบเช่น ฝึกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap) แสดงบทบาทสมมติ (Role-play) จากแบบฝึกหัด เช่น การฟัง Audio แล้วตอบคำถาม หรือ การฝึกสนทนาถาม-ตอบเป็นคู่

3. ขั้นนำไปใช้ (Production) หมายถึง การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษา จากสถานการณ์ในชั้นเรียน ไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป ให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจาก สถานการณ์จริงหรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น ส่วนผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติควร เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีความ ต้องการ และมีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษา หรือ เนื้อหาด้วยตนเองมากที่สุด อีกทั้งผู้เรียนควรจะได้ประเมินผลการสื่อสารของตนเอง จากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสารด้วย เพื่อให้การสื่อสารเหมือนจริงมากที่สุด กล่าวคือ ครูให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาใน สถานการณ์จริงตัวอย่างเช่น การฝึกสนทนาถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันด้วยคำถามง่าย ๆ เช่น How do you go to school? หรือ What time do you get up? เป็นต้น

1.5 สร้างแบบประเมินคุณภาพของแผนการเรียนรู้ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ให้ครอบคลุมหัวข้อในแผนการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51 ถึง 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51 ถึง 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

2.51 ถึง 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51 ถึง 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1.00 ถึง 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.6 นำแบบประเมินคุณภาพแผนการเรียนรู้เสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมิน รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุง

1.7 นำแบบประเมินเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแผน และแบบประเมิน แต่ละชนิด รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

1.8 นำแผนและแบบประเมินมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

1.9 นำแผนการเรียนรู้พร้อมแบบประเมินคุณภาพเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบ และประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ นำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ คือ

1.9.1 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางวรรณภรณ์ สุกุลซัง คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

1.9.2 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางสาวกุสุมา เสนานาค คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

1.9.3 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางนงคราญ อนุกุล ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูผู้ทรงคุณค่าแห่งแผ่นดิน สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

1.9.4 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นายวีรยศ เอกรัตน์ MA.TESOL, Queen University of Belfast, UK. ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14 โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น

1.9.5 ด้านวิจัยและประเมินผล คือ นางสาวรุ่งอรุณ สังวาล คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด

1.10 นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเมื่อหาค่าเฉลี่ยคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51 ถึง 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51 ถึง 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

2.51 ถึง 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51 ถึง 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1.00 ถึง 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ที่มีคุณภาพและความเหมาะสมที่ยอมรับว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.72 มีคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด สามารถนำไปใช้ได้

1.11 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนกมลลาไสย อำเภอกมลลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 47 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

1.12 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับเวลาในการจัดการเรียนรู้เนื่องจากระยะเวลาที่ในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลามากกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

2. การสร้างสื่อประสมประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างสื่อประสม จำนวน 5 เรื่อง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสื่อประสมโดยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยพิจารณาหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง การจัดหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. ศึกษาสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างสื่อประสม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสื่อประสม

4. การสร้างสื่อประสม โดยดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอน โดยแต่ละเรื่อง ประกอบด้วยส่วนสำคัญ เช่น

4.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.3 ใบความรู้

4.4 วิดีโอ

4.5 แบบฝึกหัด

4.6 เฉลยแบบฝึกหัด

4.7 แบบประเมินผลความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

4.8 แบบประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

5. สร้างสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้ตรงตามตัวชี้วัดตามสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แล้วสร้างสื่อประสมที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ให้แก่ผู้เรียนจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

5.1 เรื่องที่ 1 การทักทาย มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการทักทายที่ถูกต้องตามหลักภาษา และวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกและสื่อสารตามสถานการณ์จริง โดยให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดการจดจำ และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

5.2 เรื่องที่ 2 ครอบครัว มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะสื่อสารบอกเล่าแนะนำ นำเสนอข้อมูลส่วนตัว และครอบครัวของตนเองได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม ถูกหลักภาษา และถูกต้องตามกาลเทศะ โดยใช้สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน เช่น การสนทนาแนะนำตัวเอง และครอบครัวให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง โดยมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมของตนเองจนเกิดการจำ เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ ได้จริง

5.3 เรื่องที่ 3 อาหารและเครื่องดื่ม มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อาหารและเครื่องดื่มสามารถจดจำคำศัพท์อาหารเครื่องดื่มหลายชนิดที่รับประทานเป็นประจำ โดยใช้รูปภาพต่าง ๆ ช่วยในการจดจำ สามารถสั่งอาหาร หรือเครื่องดื่ม เพื่อที่จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ โดยจำลองสถานการณ์ในร้านอาหาร เป็นต้น

5.4 เรื่องที่ 4 กิจกรรมประจำวัน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารบอกเล่า แนะนำ นำเสนอข้อมูลส่วนตัว สิ่งที่ตนเองสนใจ สิ่งที่ตนเองชื่นชอบเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา ถูกต้องตามกาลเทศะ โดยใช้สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน เช่น การบอกเล่าเกี่ยวกับกิจกรรมของตนเอง งานอดิเรก กีฬา ที่ตนเองชื่นชอบได้ โดยมีการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของตนเอง จนเกิดการจำ เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

5.5 เรื่องที่ 5 การบอกทิศทาง มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะสื่อสารบอกเล่า แนะนำ สถานที่และตำแหน่งของสถานที่เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ถูกหลักภาษา โดยใช้สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน เช่น การบอกทิศทาง ตำแหน่งที่ตั้งของโรงพยาบาล โดยมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมของตนเอง จนเกิดการจำ เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

6. กำหนดโครงสร้าง เนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของสื่อประสม ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สื่อการสอน 5 เรื่อง เวลาสอนเรื่องละ 3 ชั่วโมงประกอบแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแผนละ 1 ชั่วโมง จำนวนเรื่องละ 3 แผน รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำให้มีสื่อวิดิทัศน์ร่วมด้วย

ทุกเรื่อง เพื่อให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจเพิ่มขึ้น และทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียงตามหลักภาษาอีกด้วย

7. นำสื่อประสมเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

8. นำสื่อประสมมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

9. นำสื่อประสมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วนำสื่อประสมมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ คือ

9.1 ด้านหลักสูตรและการสอน นางวรรณภรณ์ สกุลชัง คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

9.2 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางสาวกุสุมา เสนานาค คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

9.3 ด้านภาษาอังกฤษ นางนงคราญ อนุกุล ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูผู้ทรงคุณค่าแห่งสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

9.4 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นายวิรัช เอกรัตน์ คุณวุฒิ MA.TESOL, Queen University of Belfast, UK. ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น

9.5 ด้านวิจัยและประเมินผล คือ นางสาวรุ่งอรุณ สัจवाल คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยการศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด

10. นำคะแนนประเมินสื่อประสมทั้ง 5 เรื่อง ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ที่มีคุณภาพ และมีความเหมาะสม ตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จัดอันดับ 5 ระดับโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51 ถึง 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51 ถึง 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

2.51 ถึง 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51 ถึง 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1.00 ถึง 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์มีคุณภาพและความเหมาะสมที่ยอมรับว่า สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน พบว่า สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.71 มีคุณภาพเหมาะสมมากที่สุดสามารถนำไปใช้ได้

11. นำสื่อประสมฉบับร่างมา Try-out กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนกมลลาไสย อำเภอกมลลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 47 คน

12. นำสื่อประสมมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง คือการปรับลดเวลาในการใช้สื่อที่เป็น VDO ลง เพื่อเพิ่มเติมเวลาในการทำกิจกรรม แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3. ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยพิจารณาจากความสามารถในการรับรู้และเข้าใจสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง โดยผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม ในแต่ละเรื่อง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาคู่มือครู แบบเรียน สื่อ เนื้อหา ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการประเมินการฟังภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาการสร้างแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ความคิดรวบยอด และตัวชี้วัด

3. สร้างแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินจะเป็นรูปแบบของคลิปเสียง โดยให้ผู้เรียนฟังคลิปเสียงแล้วตอบคำถาม นักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

4. นำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมิน ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
5. นำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะ
6. นำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ได้แก่
 - 6.1 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางวรรณภรณ์ สุกุลซัง คุณวุฒิ ปริญญาโท
สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
 - 6.2 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางสาวกุสุมา เสนานาค คุณวุฒิ ปริญญาโท
สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
 - 6.3 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางนงคราญ อนุกุล ปริญญาโท สาขาหลักสูตร
และการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูผู้ทรงคุณค่าแห่งแผ่นดิน
สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24
โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
 - 6.4 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นายวีรยศ เอกรัตน์ MA.TESOL, Queen University
of Belfast, UK. ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14
โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอดงหลวง จังหวัดอุบลราชธานี
 - 6.5 ด้านวิจัยและประเมินผล คือ นางสาวรุ่งอรุณ สังวาล คุณวุฒิ ปริญญาโท
สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาตราด
7. ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตรวจสอบรายการ (Checklist) แล้วผู้วิจัยนำมาหาค่า
ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) ของแบบประเมิน
ความสามารถในการฟัง โดยใช้สูตร IOC ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546)
 - +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
8. วิเคราะห์ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence :
IOC) ระหว่างเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้น กับวัตถุประสงค์

การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม โดยเลือกข้อที่มีค่า 0.5-1.00 ขึ้นไปนำไป Try Out กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richarson Method) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.78

9. นำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องเกี่ยวกับเนื้อหาในการฟัง ซึ่งมีเนื้อหาค่อนข้างมาก ผู้วิจัยแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

4. ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบประเมินความสามารถในการถ่ายทอดสื่อสาร โดยพิจารณาจาก ความสามารถในการพูดของผู้เรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้ 1) การใช้คำศัพท์ 2) ความถูกต้องของการออกเสียงคำศัพท์ 3) ไวยากรณ์ และ 4) ความคล่องแคล่วในการพูด แล้วนำคะแนนที่ได้มาไปเทียบกับเกณฑ์ การประเมินความสามารถในการพูด ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมในแต่ละเรื่อง โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริกส์ (Rubrics) นำคะแนนประเมินที่ได้มาแปลผล จัดอันดับคุณภาพ 4 ระดับ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ระดับ 4 ร้อยละ 80 -100 หรือช่วงคะแนน 16-20

ระดับ 3 ร้อยละ 70-79 หรือช่วงคะแนน 11-15

ระดับ 2 ร้อยละ 50-69 หรือช่วงคะแนน 6-10

ระดับ 1 ร้อยละ 0-49 หรือช่วงคะแนน 0-5

นักเรียนผ่านเกณฑ์ระดับ 3 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

1. ศึกษาคู่มือครู แบบเรียน สื่อ เนื้อหา ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินการพูดภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ความคิดรวบยอด และตัวชี้วัด

3. สร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

4. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมิน ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

5. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะ

6. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ได้แก่

6.1 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางวรรณภรณ์ สุกุลซัง คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

6.2 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางสาวกุสุมา เสนานาค คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

6.3 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางนงคราญ อนุกุล ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูผู้ทรงคุณค่าแห่งแผ่นดิน สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

6.4 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นายวีรยศ เอกรัตน์ MA.TESOL, Queen University of Belfast, UK. ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

6.5 ด้านวิจัยและประเมินผล คือ นางสาวรุ่งอรุณ สังวาล คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดมศึกษาตราด

7. ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตรวจสอบรายการ (Checklist) แล้วผู้วิจัยนำมาหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) ของข้อคำถาม โดยใช้สูตร IOC ซึ่งมีเกณฑ์ที่สอดคล้อง ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546)

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

8. วิเคราะห์ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) ระหว่างเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้น กับวัตถุประสงค์

การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม โดยเลือกข้อที่มีค่า 0.5-1.00 ขึ้นไป นำไป Try Out กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนกมลลาไสย อำเภอกมลลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1970) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.83

9. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องในส่วนของรูบิคส์ (Rubrics) คะแนนให้มีความชัดเจน แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

5. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาคุณลักษณะด้านความพึงพอใจ จากเอกสารตำรา หรือผลการวิจัยต่าง ๆ ที่มีลักษณะเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ตลอดจนศึกษาลักษณะของแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สารการเรียนรู้ที่มีอยู่ในสื่อประสม เพื่อนำไป กำหนดจุดประสงค์ และเนื้อหาที่จะสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

3. กำหนดโครงสร้าง เนื้อหา และข้อคำถามที่จะนำมาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม โดยคำถามที่ใช้สอบถามเป็นคำถามเชิงบวก กำหนดรายการประเมิน ซึ่งมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ มีเกณฑ์ 5 ระดับ คือ

4.51 ถึง 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51 ถึง 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.51 ถึง 3.50 หมายถึง มีพึงพอใจปานกลาง

1.51 ถึง 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00 ถึง 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

5. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ ปรับปรุงตามคำแนะนำ

6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม ไปปรับปรุงแก้ไข

7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นพร้อมแบบประเมินคุณภาพเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง ประกอบด้วย

7.1 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางวรรณภรณ์ สุกุลซัง คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

7.2 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางสาวกฤษมา เสนานาค คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

7.3 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางนงคราญ อนุกุล ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูผู้ทรงคุณค่าแห่งแผ่นดิน สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

7.4 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นายวีรยศ เอกรัตน์ MA.TESOL, Queen University of Belfast, UK. ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น

7.5 ด้านวิจัยและประเมินผล คือ นางสาวรุ่งอรุณ สังวาล คุณวุฒิ ปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด

8. แล้วนำแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

9. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) ตามสูตร IOC ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546)

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยพิจารณาแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่า เป็นแบบสอบถามที่มีความสอดคล้อง และจากการวิเคราะห์พบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้นำไป Try Out กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 1 ห้องเรียน คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนกมลาลัย อำเภอกมลาลัย จังหวัดกาฬสินธุ์แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ ครอนบาค (Cronbach, 1970) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.73

10. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำสื่อประสมและแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมที่สมบูรณ์แล้ว ไปดำเนินการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนกมลาลัย อำเภอกมลาลัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 50 คน โดยผู้วิจัยเป็นคนดำเนินการสอนด้วยตนเอง ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยสื่อประสมทั้งหมด 5 เรื่อง และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง
2. หลังจากทำการสอนเสร็จทุกเรื่องหรือทุก ๆ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะทำแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากสื่อประสมละเรื่อง เพื่อทำการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จนครบทุกเรื่อง
3. เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมครบทั้ง 5 เรื่อง และครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ นำผลการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และนำแบบสอบถามความพึงพอใจเก็บรวบรวมเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล
4. นำคะแนนแบบฝึกหัด แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ ไปวิเคราะห์ผล

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (สมนึก ภัททิยธนี, 2558)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์คะแนนแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม
แล้วเทียบเกณฑ์การประเมิน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
ประกอบสื่อประสม โดยใช้สูตรดังนี้

1.1.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \left(\frac{\sum X}{n} \right) \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน

n แทน จำนวนนักเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดที่เก็บระหว่างจัดกิจกรรม

1.1.2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum Y}{n} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนแบบประเมินความสามารถการฟัง

และการพูดภาษาอังกฤษหลังจากเรียนจบสื่อประสมแต่ละเรื่อง

n แทน จำนวนนักเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบประเมินความสามารถการฟังและ

การพูดภาษาอังกฤษ

1.2 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดการฟังและการพูดภาษาอังกฤษใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องระหว่าง IOC (Index of Item Object Congruence) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

1.3.1 แบบประเมินความสามารถในการฟัง ด้วยวิธีของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 ดังนี้

$$r_{tt} = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบประเมินสามารถในการฟัง
 K แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
 p แทน สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

1.3.2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach, 1970) ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน คำนวณโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณโดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X$ แทน ผลรวม
 n แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดการเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนนักเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดที่เก็บระหว่างจัดกิจกรรม
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบประเมินความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยวิเคราะห์แยกเป็นแต่ละเรื่อง และวิเคราะห์จากผลรวมทั้งหมด
2. วิเคราะห์ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม โดยแยกเป็นแต่ละเรื่อง
3. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบตามเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยวิเคราะห์แยกเป็นแต่ละเรื่อง และวิเคราะห์จากผลรวมทั้งหมด

ตาราง 2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการตามเกณฑ์ 75 ตัวแรก (E_1)

รายการประเมิน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม (50)	คะแนนรวม	\bar{X}
เรื่องที่ 1 การทักทาย	50	10	419	8.37
เรื่องที่ 2 ครอบครัว	50	10	410	8.20
เรื่องที่ 3 อาหารและเครื่องดื่ม	50	10	428	8.56
เรื่องที่ 4 กิจกรรมประจำวัน	50	10	400	8.00
เรื่องที่ 5 การบอกทิศทาง	50	10	369	7.38
รวม	150	50	2,026	40.51

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81.04 $\left(\frac{40.51}{50} \times 100\right)$

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) 81.04

จากตาราง 3 พบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนระหว่างการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.51 คิดเป็นร้อยละ 81.04 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) 81.04

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม (N = 50)

หลังการจัดกิจกรรม (คะแนนเต็ม 50)	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม
48	2	96
47	2	94
46	3	138
45	2	90
43	1	123
41	3	205
40	4	160
39	3	117
38	3	114
35	4	140
34	2	68
33	2	66
32	7	224
31	4	124
30	4	120
28	4	112
รวม	50	1,991
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	39.82	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	2.38	
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	79.64	
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	79.64	

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.82 คิดเป็นร้อยละ 79.64 แสดงว่า ประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.64

ตาราง 4 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อ ประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	S.D.	ร้อยละของ คะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ	50	4.60	81.04
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	50	2.38	79.64
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.04 / 79.64			

จากตาราง 4 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.04 และประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.64 ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมจึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.04/79.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. วิเคราะห์ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม โดยแยกเป็นแต่ละเรื่อง

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความสามารถในการฟังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	คะแนน	คะแนน	คะแนน รวม	ระดับความสามารถ		
	การฟัง ระหว่างการ จัดกิจกรรม	การฟัง หลังการจัด กิจกรรม		\bar{x}	S.D.	ร้อยละ
เรื่องที่ 1 การพักหายใจ	397	407	804	8.03	1.62	80.3
เรื่องที่ 2 ครอบครัวยุคใหม่	400	410	810	8.1	2.09	81
เรื่องที่ 3 อาหารและเครื่องดื่ม	408	413	821	8.21	1.70	82.1
เรื่องที่ 4 กิจกรรมประจำวัน	405	419	824	8.24	1.85	82.4
เรื่องที่ 5 การบอกทิศทาง	393	407	800	8	2.20	80
รวม	2,003	2,056	4,059	8.12	2.20	81.20

จากตาราง 5 พบว่า การวิเคราะห์ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.12 คิดเป็นร้อยละ 81.20

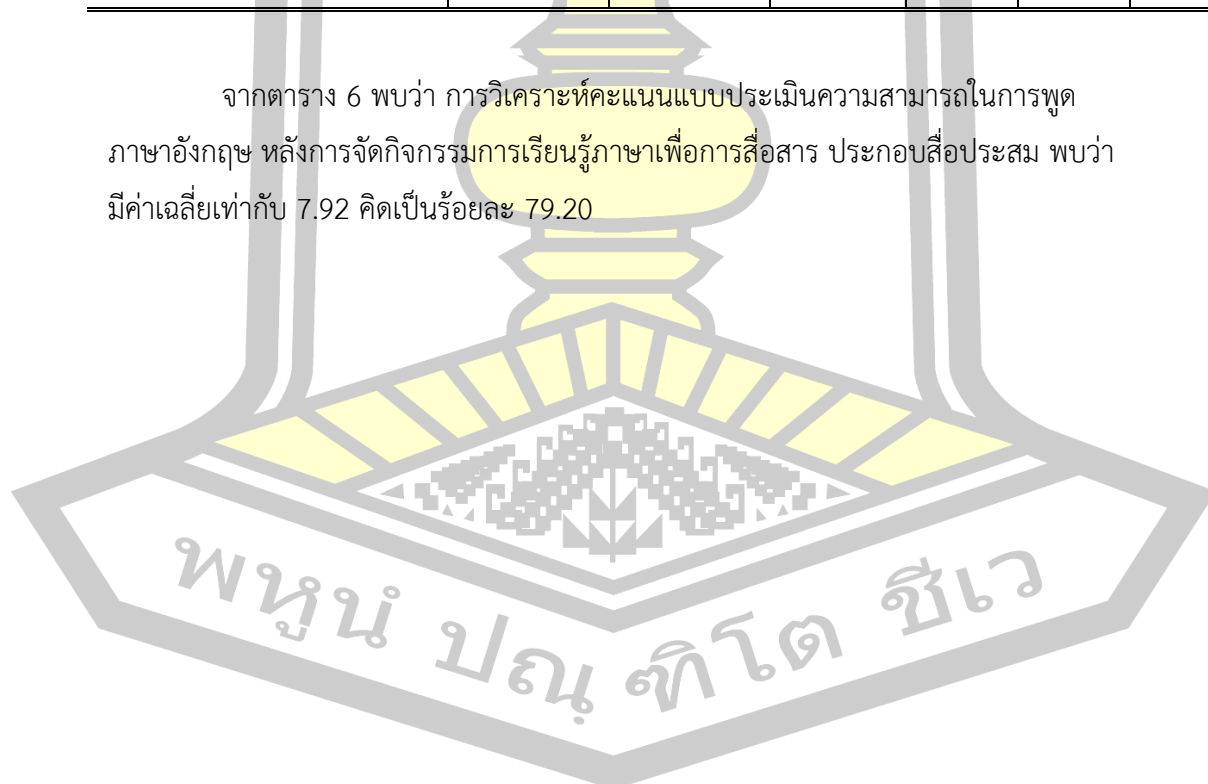
3. วิเคราะห์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม โดยแยกเป็นแต่ละเรื่อง

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	คะแนน	คะแนน	คะแนนรวม	ระดับความสามารถ		
	การพูดระหว่างการจัดกิจกรรม	การพูดหลังการจัดกิจกรรม		\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
เรื่องที่ 1 การตกทาย	392	406	798	7.99	1.62	79.9
เรื่องที่ 2 ครอบครั้ว	399	401	800	8	2.09	80
เรื่องที่ 3 อาหารและเครื่องดื่ม	398	412	810	8.1	1.70	81
เรื่องที่ 4 กิจวัตรประจำวัน	378	405	783	7.83	1.85	78.3
เรื่องที่ 5 การบอกทิศทาง	376	388	764	7.64	2.20	76.4
รวม	1,943	2,012	3,955	7.92	2.20	79.20

จากตาราง 6 พบว่า การวิเคราะห์คะแนนแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.92 คิดเป็นร้อยละ 79.20

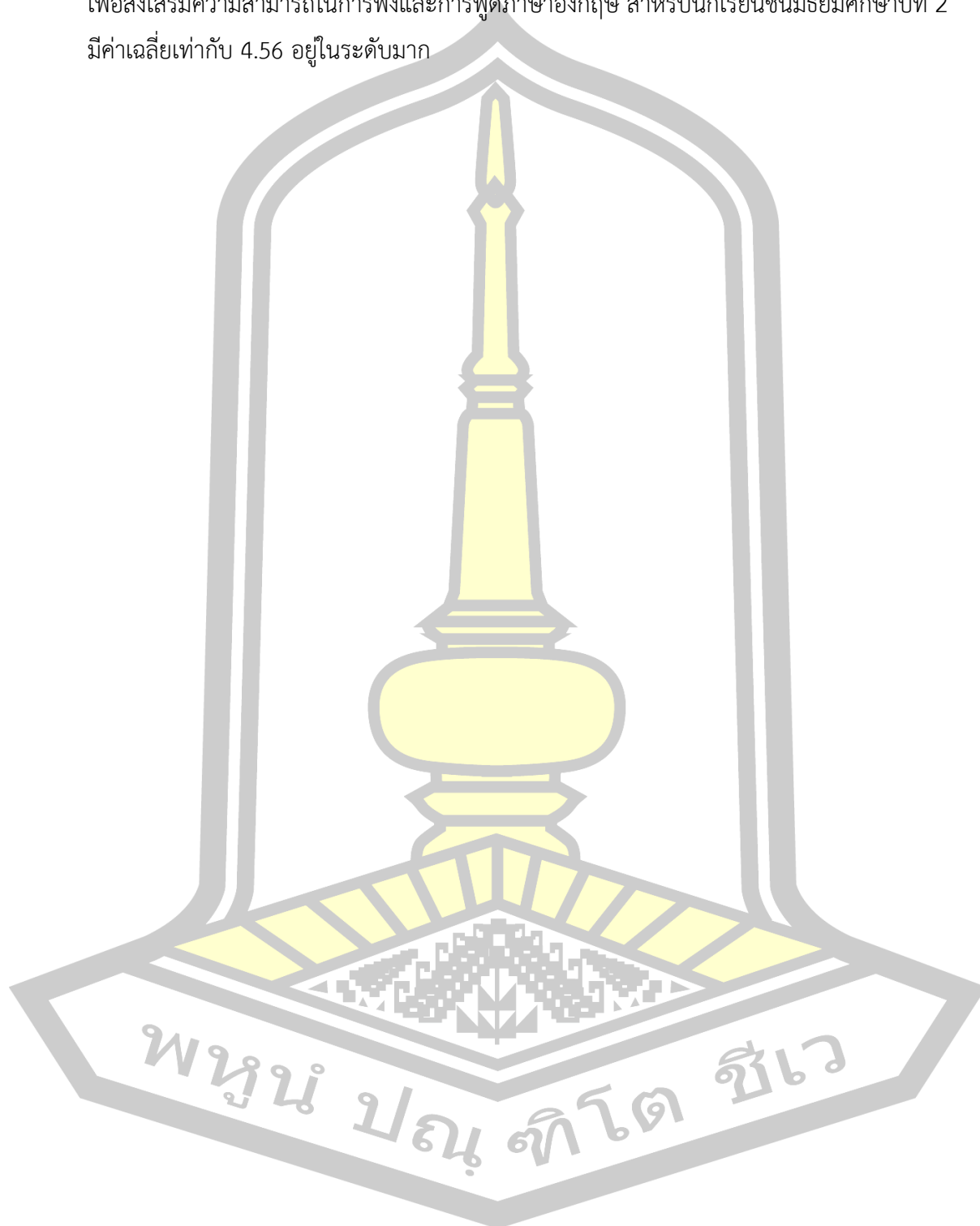

4. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ

ตาราง 7 แสดงผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านครูผู้สอน ข้าพเจ้าชอบการชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ของครู	4.48	0.51	มาก
2	ข้าพเจ้าชอบการให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียน ในการเรียนรู้อย่างทั่วถึงของครู	4.54	0.62	มาก
3	ข้าพเจ้าชอบการส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียนรู้ของครู	4.62	0.70	มาก
4	ด้านเนื้อหา ข้าพเจ้าชอบการเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา เหมาะสมกับความสามารถของข้าพเจ้า	4.42	0.68	มาก
5	ข้าพเจ้าชอบการนำเนื้อเรื่องใกล้ตัวมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้	4.70	0.65	มาก
6	ข้าพเจ้าชอบการจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.28	0.72	มาก
7	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้าพเจ้าชอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นการฟังและการพูด	4.62	0.70	มาก
8	ข้าพเจ้าชอบการฟังภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา	4.66	0.64	มาก
9	ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นการฟังและการพูด	4.68	0.62	มาก
10	ข้าพเจ้าต้องการให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นการฟังและ การพูดในเรื่องอื่นจากบทเรียน	4.56	0.70	มาก
	รวม	4.56	0.06	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความพึงพอใจหลังการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

สรุปผล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.04/79.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ผลการศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.12 คิดเป็นร้อยละ 81.20

3. ผลการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.92 คิดเป็นร้อยละ 79.20

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีประเด็นที่ควรอภิปราย ดังนี้

1. ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 จากผลการวิเคราะห์พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.04 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.64 ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมจึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.04/79.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ในส่วนของประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.64 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.04 ซึ่งมีคะแนนต่างกัน 1.40 อาจมาจากปัจจัยหลายส่วน เช่น ความคงทนของความรู้และความจำ รวมไปถึงระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ใช้เวลานานกว่าการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวพร ศรีระชา (2561) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้ชุดสื่อประสมที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ชุด ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.15/78.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม ด้านไวยากรณ์ ความถูกต้อง ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่ว พบว่าอยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมิน 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.06 และ S.D. = 0.5 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิตา ทำมิภักดิ์ (2558) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และ ความคงทนในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้วยภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คู่มือครู ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 78.00/79.83 และ 75.18/76.17 ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ McDonald (1973) ได้วิจัยเรื่อง พัฒนาการและการประเมินค่าของชุดการเรียนการสอนแบบใช้สื่อประสม เพื่อเรียนด้วยตนเอง สำหรับใช้ในการสอนภาษาอังกฤษแบบซ่อมเสริมในวิทยาลัยชานเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบเปรียบเทียบผลของความสำเร็จ และทัศนคติของวิธีการสอนโดยใช้ชุดการเรียนแบบสื่อประสมเพื่อเรียนด้วยตนเองกับวิธีการสอนแบบธรรมดาที่ใช้การบรรยาย และอภิปราย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษา จำนวน 126 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง ดำเนินการสอนโดยชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าดำเนินการสอนแบบธรรมดา ผลการวิจัยพบว่า การเรียนโดยใช้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนโดยวิธีธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การเรียนโดยใช้ชุดการเรียนการสอน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียน ซึ่งทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่ช่วยจัดการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการศึกษาศักยภาพในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.74 คิดเป็นร้อยละ 77.40 ซึ่งอยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.52 คิดเป็นร้อยละ 75.20 ซึ่งอยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมิน กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง ได้ฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากสื่อที่ครูผู้สอนนำมาเป็นสื่อการสอนในแต่ละชั่วโมง โดยสื่อประสมที่นำมาใช้จะเป็นวีดิทัศน์ กิจกรรม เพลง แบบฝึกหัด แบบฝึกสนทนา สื่อวีดิทัศน์ที่มีทั้งภาพเคลื่อนไหวเสียง รวมไปถึงผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับ

บุคคลอื่น ๆ อีกทั้งมีครูผู้สอนคอยช่วยเหลือ ชี้แนะข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น เมื่อนักเรียนการฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนสามารถจดจำโครงสร้างและการใช้ภาษาได้แม่นยำมากขึ้น จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวพร ศรีระชา (2561) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม พบว่า ด้านไวยากรณ์ ความถูกต้อง ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่ว พบว่า อยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.06 และ S.D. = 0.5

3. จากการศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการนำเนื้อหาใกล้ตัวมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีความสุขต่อการจัดกิจกรรมตามเรียนการสอนที่เน้นการฟังและการพูดโดยไม่ต้องคำนึงถึงโครงสร้างของภาษามากนัก พึงพอใจต่อสื่อประสมที่มีทั้งภาพและเสียงให้นักเรียนได้ฝึกฟังและฝึกพูดภาษาอังกฤษไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวพร ศรีระชา (2561) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.06 และ S.D. = 0.5 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภรณุชญา อรรถาเวช (2556) ได้ทำการพัฒนารายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสม เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษา และแรงจูงใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาโดยรวมมีแรงจูงใจในการเรียนรายวิชานี้ในระดับสูง ($p = 0.05$) และมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยเฉลี่ยในระดับมาก ($p = 0.05$)

พูน ปณ ทัต ชีเว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีประเด็นสำคัญที่ควรเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยนักเรียนส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งอยู่ในระดับดี ดังนั้น ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.2 เนื้อหาทุกเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้เลือกนำมาพัฒนาสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

1.3 การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนยังไม่กล้าที่จะพูดสื่อสาร โดยผู้วิจัยจะใช้สื่อที่มีเสียงในการกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกฟัง และเลียนเสียงจากสื่อ โดยมีภาพเคลื่อนไหว มีสื่อที่เป็นเรื่องราวและเหตุการณ์สมมติ ให้ผู้เรียนได้ติดตาม และเดาความหมายของคำหรือประโยคที่อยู่ในสื่อประสม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น ครูผู้สอนต้องมีความอดทนและกระตุ้นให้นักเรียนคิดตาม โดยใช้คำถาม อีกทั้งยังกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกการพูดของตนเอง

1.4 เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั้นอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โดยในช่วงแรก ๆ อาจจะต้องใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั้นนานกว่าที่กำหนด แต่ในการจัดการเรียนรู้ในช่วงต่อ ๆ ไปเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้จะกระชับลงและเป็นไปตามแผนที่วางไว้ และแต่ละครั้งในการจัดการเรียนรู้ควรใช้การจัดการเรียนรู้ให้ครบทุกขั้นตอน เพื่อความเข้าใจในเนื้อหาและเกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องของนักเรียน

1.5 การศึกษาความพึงพอใจทำให้ทราบว่าผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับหนึ่ง โดยภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาที่เรียนยากอย่างที่คิด ผู้เรียนสามารถสื่อสารและเข้าใจประโยคคำถาม ตอบคำถาม และสามารถโต้ตอบระหว่างกันได้ เนื่องจากเนื้อหาที่เลือกใช้เหมาะสมกับผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนหลาย ๆ โรงเรียน เพื่อจะได้ข้อสรุปผลวิจัยกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเพิ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง

2.3 ควรนำสื่อประสมไปพัฒนาให้มีความหลากหลายและทันสมัย โดยอาจพัฒนาเป็นแอปพลิเคชันจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สร้างสรรค์สื่อ เนื้อหาให้ผู้ที่สนใจหรือบุคคลทั่วไปสามารถเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ โดยพัฒนาต่อยอดไปเรื่อย ๆ

2.4 ควรนำสื่อประสม มาประยุกต์หรือบูรณาการรูปแบบทฤษฎีการสอนต่าง ๆ เพื่อให้มีความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนรู้ จะเป็นการกระตุ้นผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เช่น กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ การสอนภาษาแบบ TPR ฯลฯ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

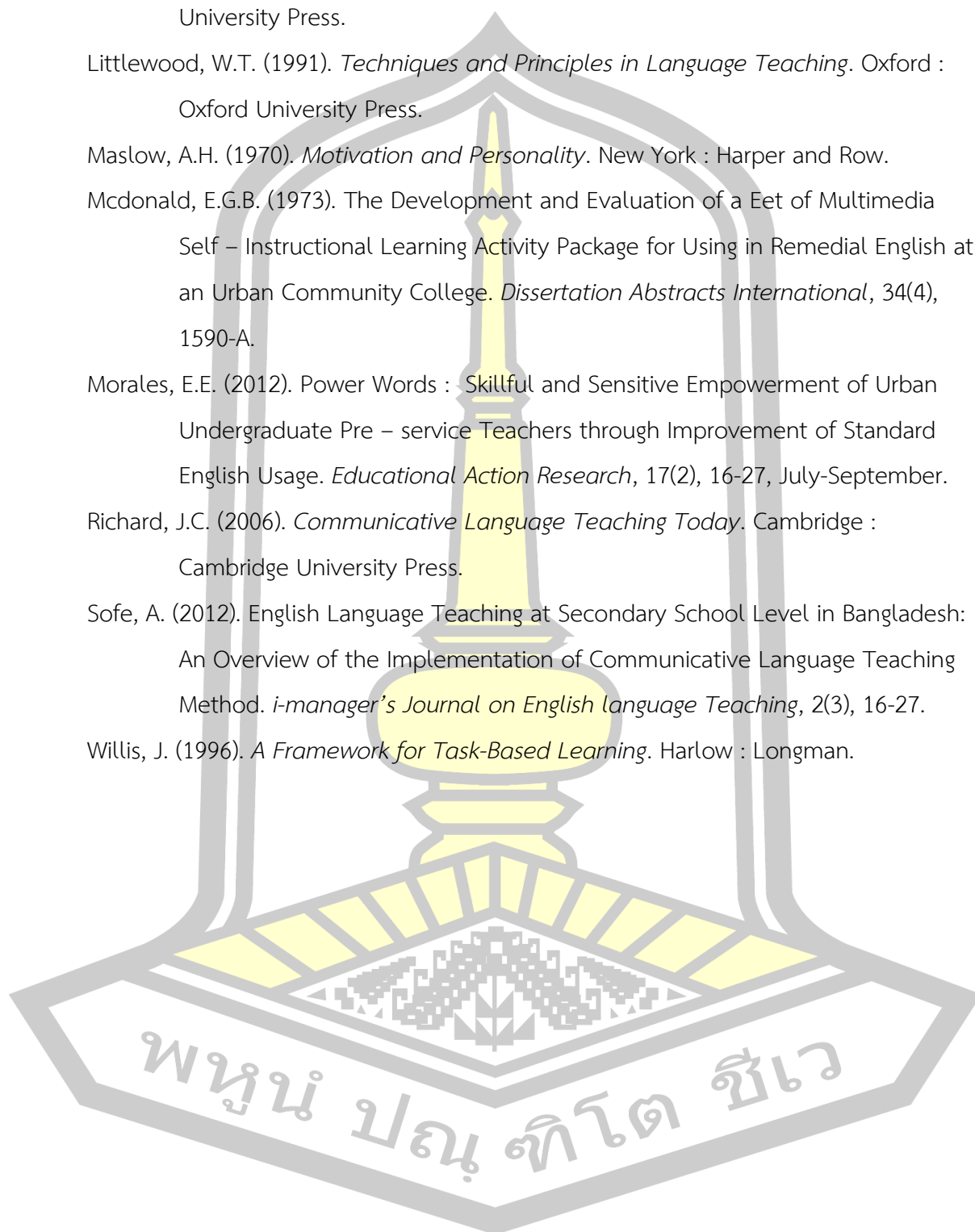
- กรมวิชาการ. (2546). *แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)*. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิ่งแก้ว รชอินทร์. (2553). *แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://kingkaew2010.blogspot.com/2010/>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 3 มกราคม 2562].
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีการศึกษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- กุกุยา แสงเดช. (2551). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : วิ.เจ. พรินต์ติ้ง.
- จันทร์ฉาย เตมียาการ. (2553). *การเลือกใช้สื่อทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จามรี เชื้อชัย และคณะ. (2557). การวิจัยและพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 15(2), 13-23.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- ถวิล ธาราโกชน. (2536). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ธัชมาศ พิภักดี. (2555). *จัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (2549). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). *การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิคม ชมภูหลวง. (2545). *วิธีการและขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา*. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- เนาวรัตน์ ฆารสมบูรณ์. (2559). *การประยุกต์ทฤษฎีหุปัญญาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.

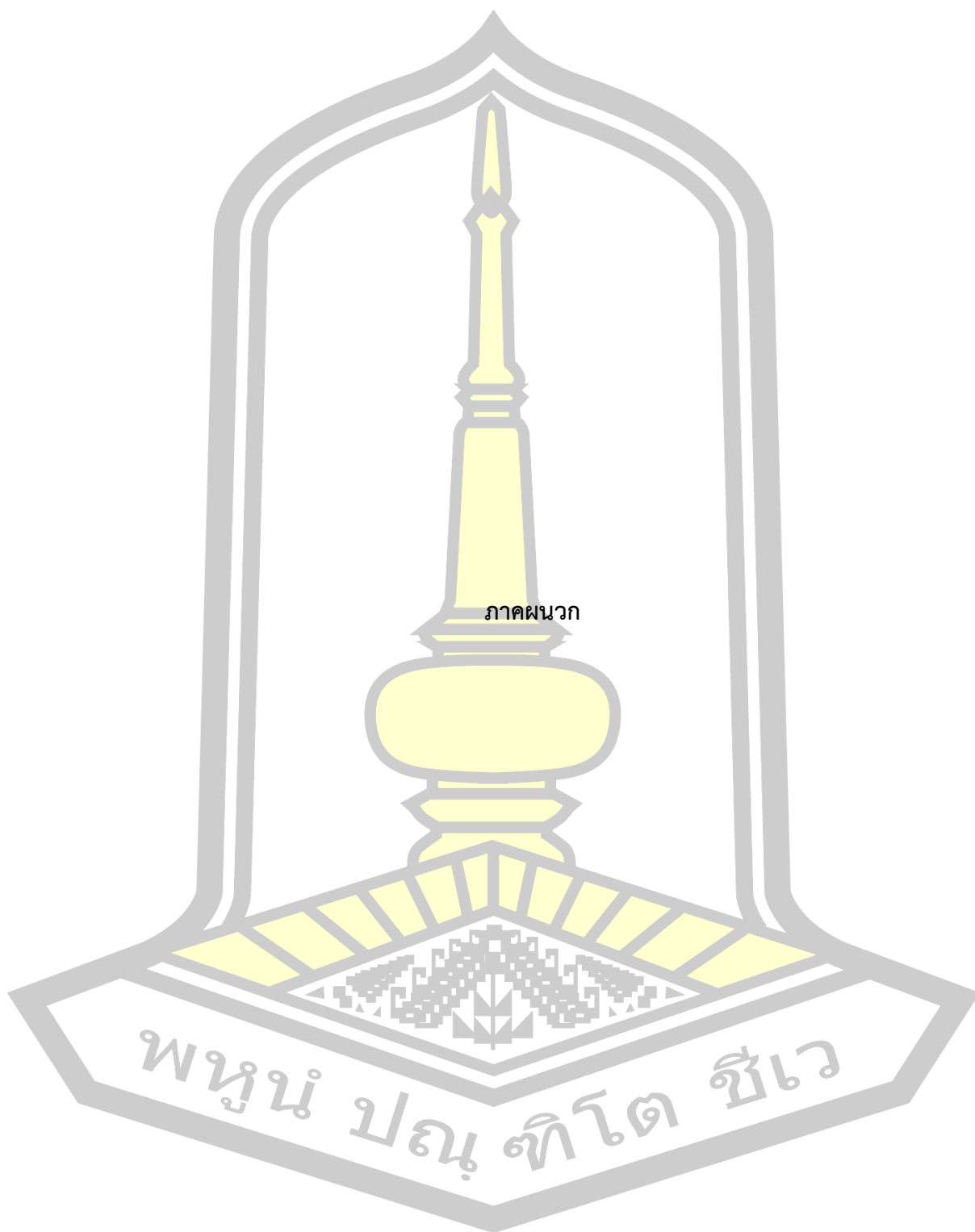
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะ และการปฏิบัติการ. *วิชาการ*, 5(7), 52–70, กรกฎาคม.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2558). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 7. มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปณิตา ทามิภักดิ์. (2558). *การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประหยัด จิระพงษ์. (2530). *หลักการและทฤษฎีและเทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- ปาริชาติ เตชะ. (2553). *การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปฐมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พริ้งพงษ์ ไชยขาววงษ์. (2535). *การพัฒนาชุดสื่อประสมเพื่อฝึกทักษะฟัง-ทักษะพูดภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชระ งามชัด. (2549). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์ ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัลลภ ลีลาวัดนานันท์กุล. (2546). *ความพึงพอใจของนักเรียนประกาศนียบัตรอาชีพต่อการจัดการเรียนการสอนของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอสหสำพันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- แพรวพรรณ สมทรัพย์. (2545). *การสร้างแผนการสอนที่ใช้เกณฑ์ประกอบการสอนคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ภรรนุ อรรถาเวช. (2556). *การพัฒนารายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาและแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุวรรณภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- มณี โปธิเสน. (2543). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนโพธิเสนวิทยา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ยีน ภู่วรรณ. (2542). *พจนานุกรมคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.*
- เยาวพร ศรีระชา. (2561). *การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร(CLT) ประเภชชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- โยธิน ศันสนยุทธ. (253). *มนุษย์สัมพันธ์ จิตวิทยาการทำงานในองค์กร. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.*
- รัชนิวรรณ สุขเสนา. (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง บทประยุกต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษา. กรุงเทพฯ : ยูแพต อินเทอร์เน็ต.*
- วิโรชา ปาระรัตน์. (2543). *ศึกษาระดับและเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ป่วยนอกต่อการบริการของโรงพยาบาลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยคดีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.*
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถที่เป็นสากล (CEFR)ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.*
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : ประสานการพิมพ์.*
- สมนึก ภัททิยธนี. (2558). *การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กทม. : ประสานการพิมพ์.*
- สำลี รักสุทธี และคณะ. (2544). *เทคนิควิธีการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.*

- สำลี รักสุทธี. (2546). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุธาวัลย์ จันทร์เรือง. (2559). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การฟังการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎีไวท์ฮีดส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวิวัฒน์กุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2551). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Brown, H.D. (2001). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. New-York : Longman.
- Canale, M. and Swain, M. (1980). *Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing*. *Journal of Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Cronbach, L.J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper & Row.
- Davies, P. and Pearse, E. (2000). *Success in English Teaching*. Oxford : Oxford University Press.
- Erickson, C.W.H. and Curl, D.H. (1972). *Fundamental of Teaching with Audio Visual technology*. 2nd ed. New York : Macmillan.
- Erickson, F.D. (1986). Qualitative methods in research on teaching. In M. C. Wittrock (Ed.), *Handbook of research on teaching*. 3rd ed., pp. 119–161. New York : MacMillan.
- Harmer, J. (2007). *The Practice of English Language Teaching*. Harlow : Longman.

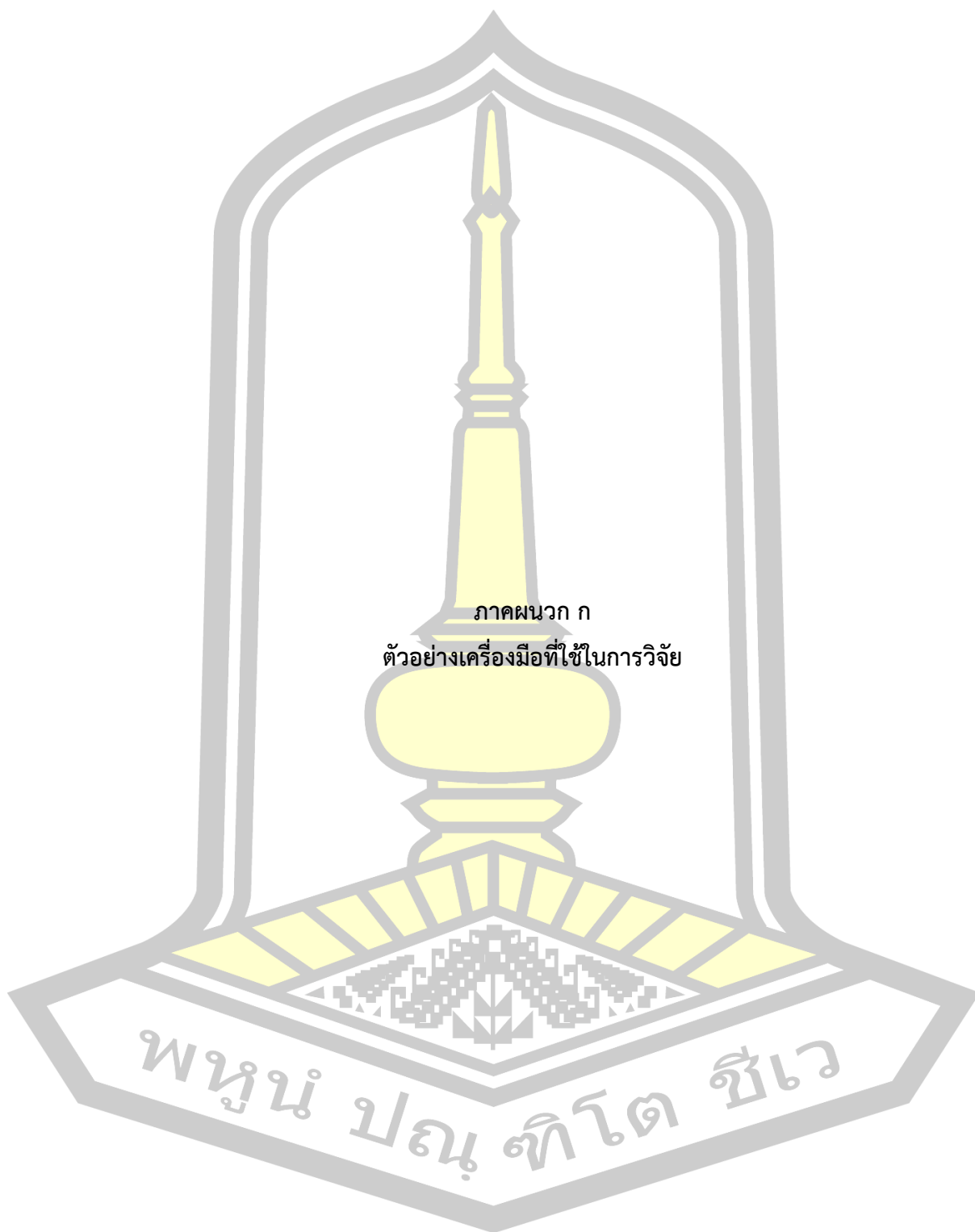
- Larsen-Freeman, D. (2002). *Techniques and Principles in Language Teaching*. Oxford : University Press.
- Littlewood, W.T. (1991). *Techniques and Principles in Language Teaching*. Oxford : Oxford University Press.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row.
- Mcdonald, E.G.B. (1973). The Development and Evaluation of a Eet of Multimedia Self – Instructional Learning Activity Package for Using in Remedial English at an Urban Community College. *Dissertation Abstracts International*, 34(4), 1590-A.
- Morales, E.E. (2012). Power Words : Skillful and Sensitive Empowerment of Urban Undergraduate Pre – service Teachers through Improvement of Standard English Usage. *Educational Action Research*, 17(2), 16-27, July-September.
- Richard, J.C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Sofe, A. (2012). English Language Teaching at Secondary School Level in Bangladesh: An Overview of the Implementation of Communicative Language Teaching Method. *i-manager's Journal on English language Teaching*, 2(3), 16-27.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow : Longman.

ภาคผนวก

พหุจน์ ปณฺ ทิโต สีเว

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การบอกทิศทาง

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง Giving directions

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1. สาระสำคัญ

ฟัง Audio Giving directions และ พูดอธิบาย สนทนาโต้ตอบ การศึกษาการบอกทิศทาง ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบอกทิศทาง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง รู้และเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับ Giving directions

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 นักเรียนออกเสียงคำศัพท์คำศัพท์เกี่ยวกับ Giving directions ได้

2.2.2 นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Giving directions ได้

2.2.3 ตอบคำถามเกี่ยวกับ Giving directions จากการฟัง Audio Giving directions

ได้

3. เนื้อหา

1. Vocabulary:

Places: bakery, bank, beauty salon, bookstore, bus station, butcher's, church, cinema, convenient store, fitness center, football stadium, hospital, hotel, laundry, market, museum, park, pet shop, Pharmacy, police station, post office, restaurant, school, shopping mall

Preposition of place: in, on, at, near, between, opposite, next to, over, beside, behind, in front of

Telling the way: corner, roundabout, intersection, junction, across, bridge, crossroad, straight, right, left,

Pronunciation

Voiceless sounds /t/ : p, f, k, s, sh, ch, th

Voiced sounds /d/ : b, v, g, z, j, th, l, m, n, r /s/, /ch/

Sound End ed with t sound /id/,/ud/ /v/, /f/

Sound /r/, /l/ sound

Function(s): Giving information , Asking and giving directions ,Talking about direction

Grammar: Present Simple Tense , Wh-questions : What, Who, When, Where, Why, How

Can you tell me the way to _____? Can you tell me how can I get to _____?

Could you tell me where the _____ is? How can I get to the _____?

2. Skill : Listening / Speaking / Reading / Writing

4. กิจกรรม

4.1 ชี้นำเสนอ (Presentation)

4.1.1 ครูถามคำถาม How can I get to the hospital? บนกระดาน แล้วยกตัวอย่างการตอบบนกระดาน Go straight on. Then take the first left on to Green Street. Walk past the library and it's the building next to the library on the left.

4.1.2 ครูเปิด Video คำศัพท์และบทสนทนาเกี่ยวกับ Giving directions ให้นักเรียนฟัง

4.2 ชี้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ฟังออกเสียงประโยคตาม Video ทำ Exercise

4.2.1 ครูเปิด Video คำศัพท์และบทสนทนาเกี่ยวกับ Giving directions ให้นักเรียนฟัง และออกเสียงตามที่ละคนและทั้งห้อง

4.2.2 ครูให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจาก map บนกระดาน จากคำถาม

Can you tell me the way to market?

Can you tell me how can I get to post office?

Could you tell me where the police station is?

How can I get to the pharmacy?

4.3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

- 4.3.1 ครูเปิด Audio Giving directions ให้นักเรียนฟัง พร้อม gap fill
ใน Exercise 1
- 4.3.2 ครูเปิด Audio Giving directions ให้นักเรียนฟัง พร้อม gap fill ใน Exercise 2
- 4.3.3 ครูเปิด Audio Giving directions อีกครั้ง และเปิด transcript จาก Audio
Giving directions ให้นักเรียนดู เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
- 4.3.4 ครูเฉลย Exercise 1 และ Exercise 2
- 4.3.5 สนทนาถาม - ตอบ What do you do when you get lost in a town or
city?

5. สื่อการเรียนการสอน

- 5.1 Audio Giving directions
- 5.2 Exercise 1 และ Exercise 2
- 5.3 เฉลย Exercise 1 และ Exercise 2

6. การวัดผลและประเมินผล

- 6.1 ประเมินผลการฟังจาก Exercise
- 6.2 แบบประเมินผลการพูด

7. ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ.....

ลงชื่อ.....

(นางสุธนา รักษากุล)

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ความคิดเห็นของฝ่ายวิชาการ.....

ลงชื่อ.....

(นายปราโมทย์ โพธิ์ไสย)

ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร.....

ลงชื่อ.....

(นายพลศักดิ์ เสนฤทธิ์)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนกมลไสย

8. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

บันทึกผลการเรียนรู้.....

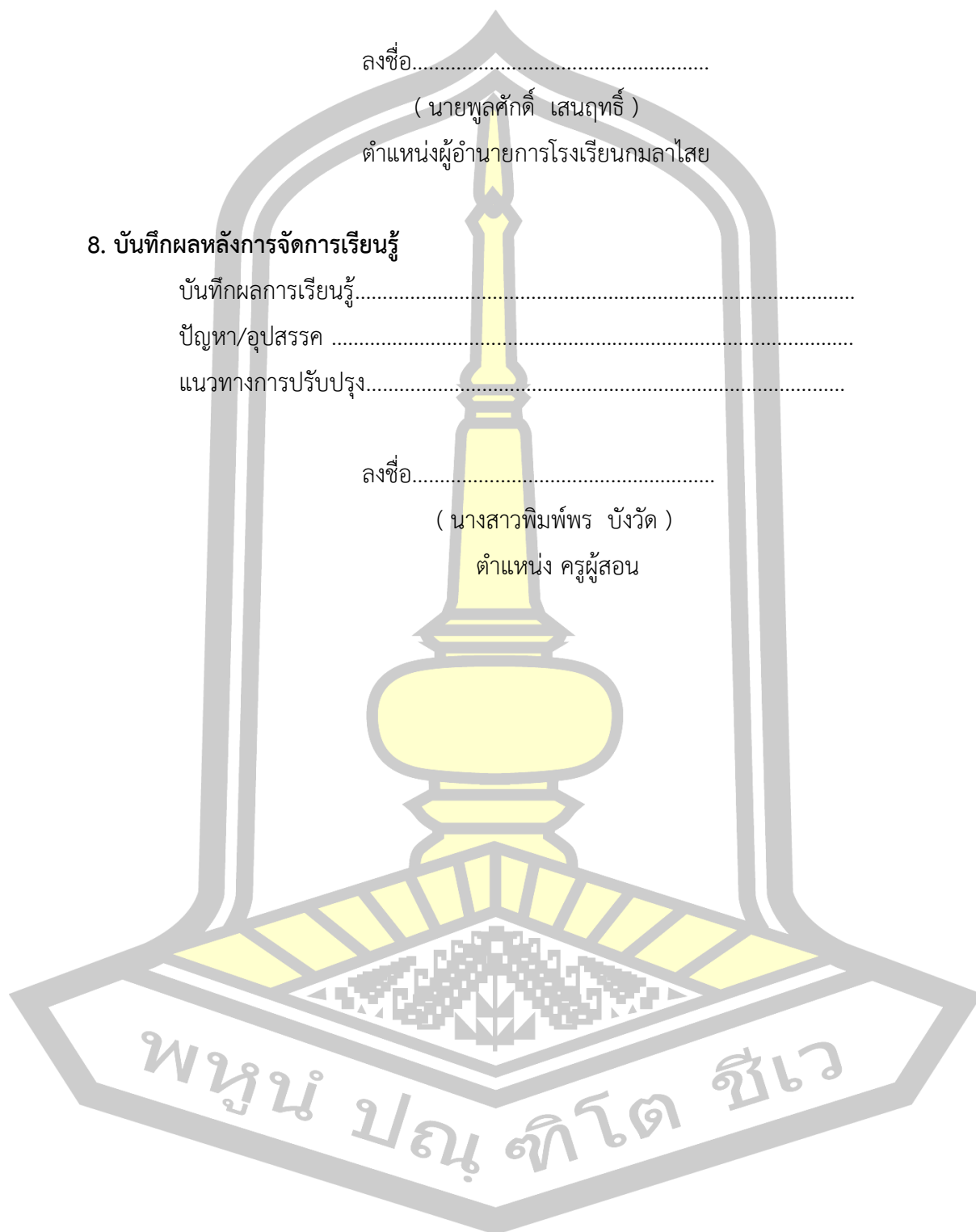
ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางการปรับปรุง.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวพิมพ์พร บังวัด)

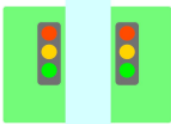

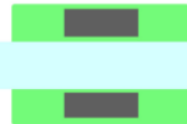

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

พูน พนุ ทิโต ชีเว

Listening skills practice: Giving directions – exercises

Preparation Do this exercise before you listen. Write the correct word in the boxes below the picture.

turn left	roundabout	next to	go past	take the second left
turn right	opposite	take the second right	traffic lights	go straight on
				
				

1. Gap fill Do this exercise while you listen.

- A. The speaker gives directions to the _____
- B. The speaker gives directions to the _____
- C. The speaker gives directions to the _____
- D. The speaker gives directions to the _____

2. Do this exercise while you listen. Complete the gaps with a word from the box.

take	past	on	straight
At	Go	second	

1. Go _____ on.
2. _____ past the traffic lights.
3. It's the building next to the library _____ the left.
4. _____ the roundabout turn left.
5. Then _____ the first left on to Green Street.
6. Go _____ the traffic lights and take the _____ right on to King's Road

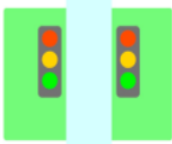

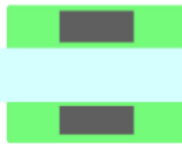

Discussion : What do you do when you get lost in a town or city?

Listening skills practice: Giving directions – answers

Answers to Giving directions – exercises

Preparation

				
roundabout	take the second right	next to	turn right	go past
				
take the second left	traffic lights	go straight on	opposite	turn left

1. Check your understanding: gap fill typing

- A. post office
- B. underground station
- C. cinema
- D. bus station

2. Check your understanding: activity type answer guide

- 1. straight
- 2. Go
- 3. on
- 4. At
- 5. take
- 6. past / second

พหุ ประถมศึกษา

แบบประเมินผลการพูด

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการให้คะแนน				
		1. คำศัพท์ 5	2. โครงสร้างภาษา 5	3. การออกเสียง 5	4. ความคล่องแคล่ว 5	คะแนนรวม 20

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูด

ประเด็น กาประเมิน	ระดับคะแนน					คะแนน รวม
	5	4	3	2	1	
1. คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ได้ อย่าง หลากหลาย และถูกต้อง ทั้งหมด	ใช้คำศัพท์ หลากหลาย ผิดไม่เกิน 3 คำ	ใช้คำศัพท์ ผิดไม่เกิน 5 คำ	ใช้คำศัพท์ ผิดไม่เกิน 7 คำ	ใช้คำศัพท์ ผิด 8 คำขึ้นไป	5
2. โครงสร้าง ภาษา	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษาทั้งหมด	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษามี ข้อผิดพลาดไม่ เกิน 3 แห่ง	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษามี ข้อผิดพลาดไม่ เกิน 5 แห่ง	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษามี ข้อผิดพลาดไม่ เกิน 7 แห่ง	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษามี ข้อผิดพลาด 8 แห่งขึ้นไป	5
3. การออก เสียง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง ออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์และมี สำเนียงคล้าย เจ้าของภาษา	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง ออก เสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค มีข้อผิดพลาด ไม่เกิน 3 แห่ง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออก เสียง ออก เสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค มีข้อผิดพลาด ไม่เกิน 5 แห่ง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ประโยค มีข้อผิดพลาด ไม่เกิน 7 แห่ง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง ออก เสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค มีข้อผิดพลาด 8 แห่งขึ้นไป	5
4. ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน สื่อสารได้ดี	พูดต่อเนื่อง ติดขัดไม่เกิน 3 แห่ง พูดชัดเจน สื่อสารได้ดี	พูดไม่ต่อเนื่อง ติดขัดไม่เกิน 5 แห่ง สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดเป็นคำ ๆ เว้นช่วงนาน ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	5
รวม						20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

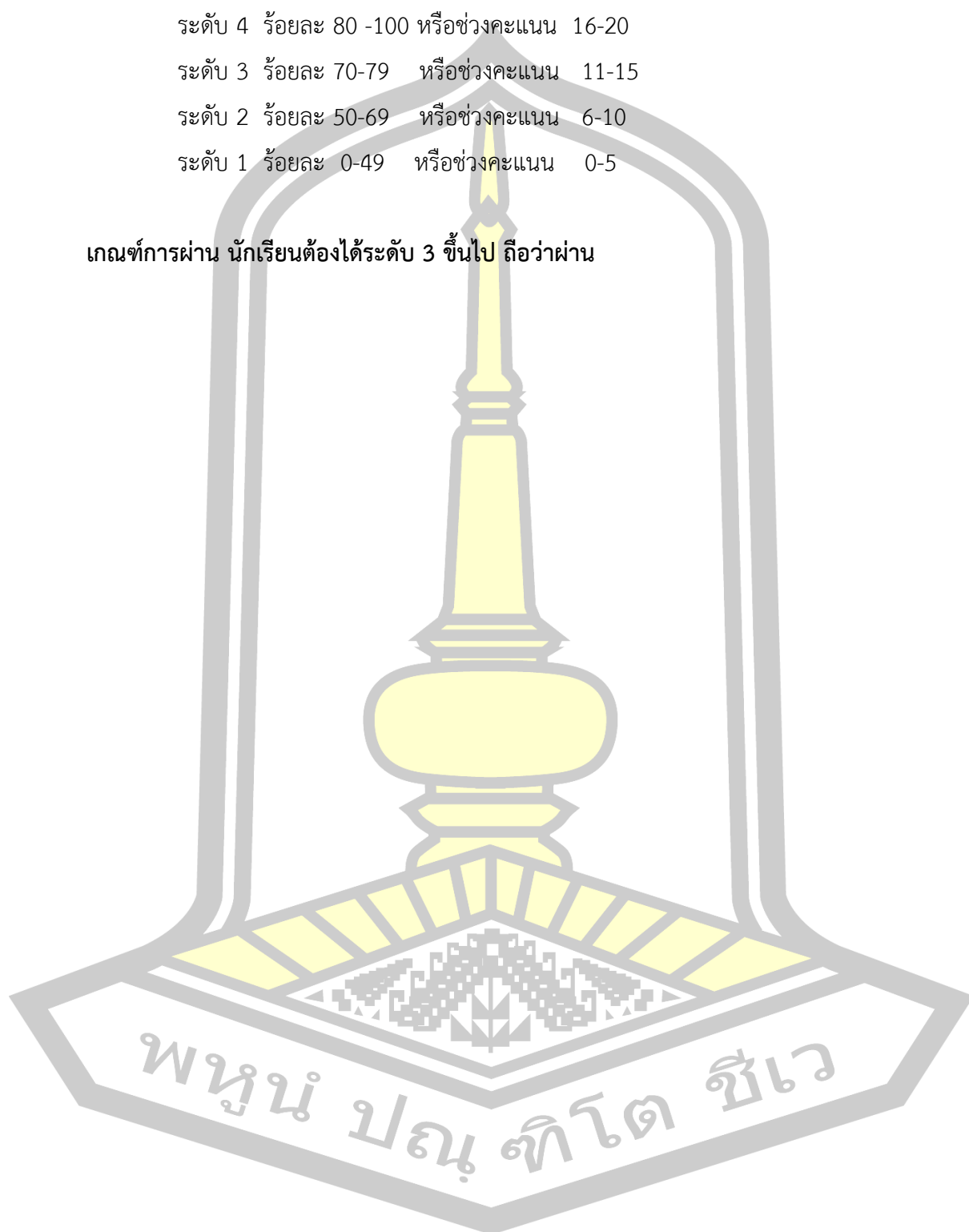
ระดับ 4 ร้อยละ 80 -100 หรือช่วงคะแนน 16-20

ระดับ 3 ร้อยละ 70-79 หรือช่วงคะแนน 11-15

ระดับ 2 ร้อยละ 50-69 หรือช่วงคะแนน 6-10

ระดับ 1 ร้อยละ 0-49 หรือช่วงคะแนน 0-5

เกณฑ์การผ่าน นักเรียนต้องได้ระดับ 3 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

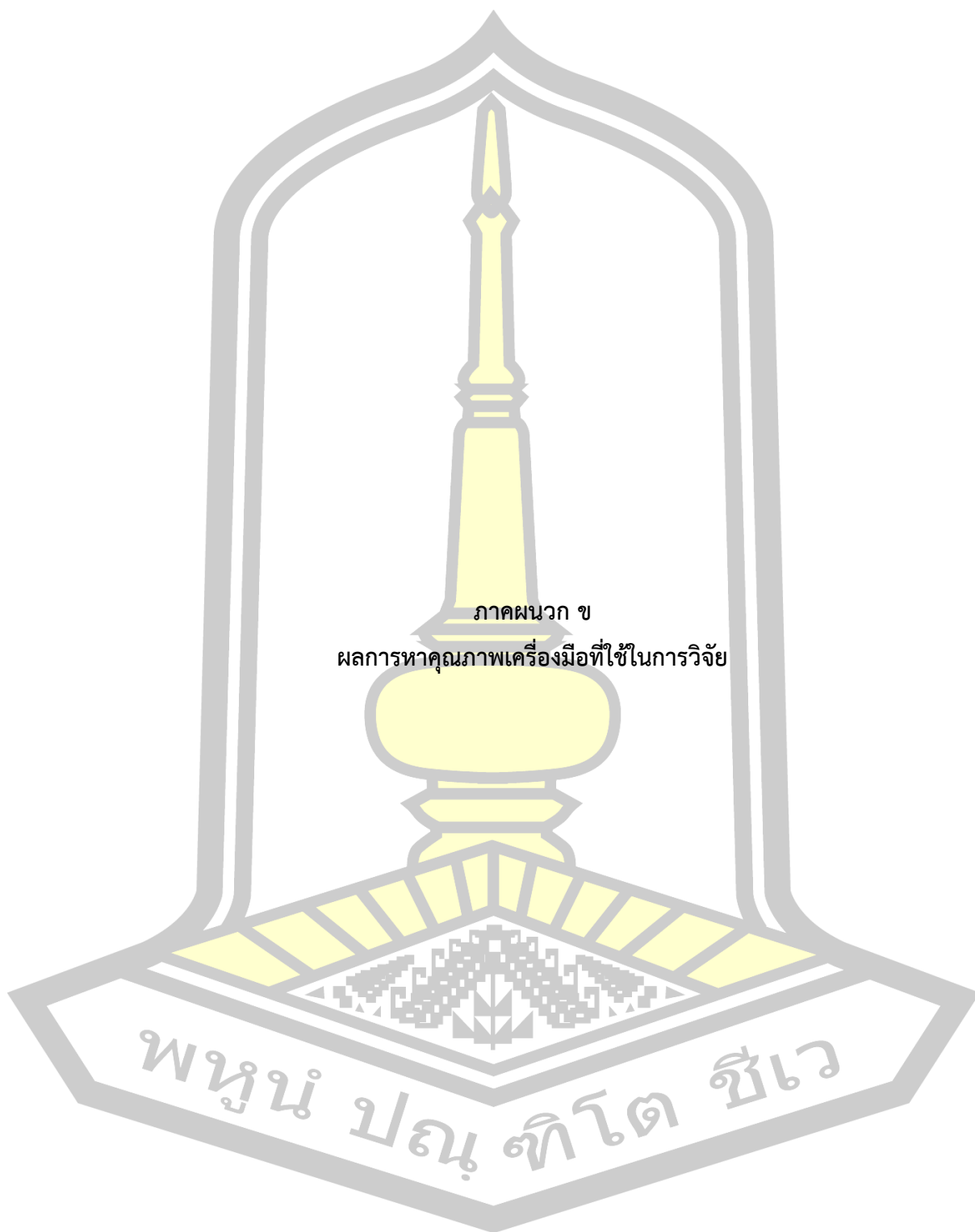

แบบประเมินผลการฟัง

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ระหว่างการจัดกิจกรรม					
		1) การทักทาย	2) ครอบคร้ว	3) อาหารและเครื่องดื่ม	4) กิจกรรมประจำวัน	5) การบอกทิศทาง	คะแนนรวม 50

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
 (.....)
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ
ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

ภาคผนวก ข
ผลการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

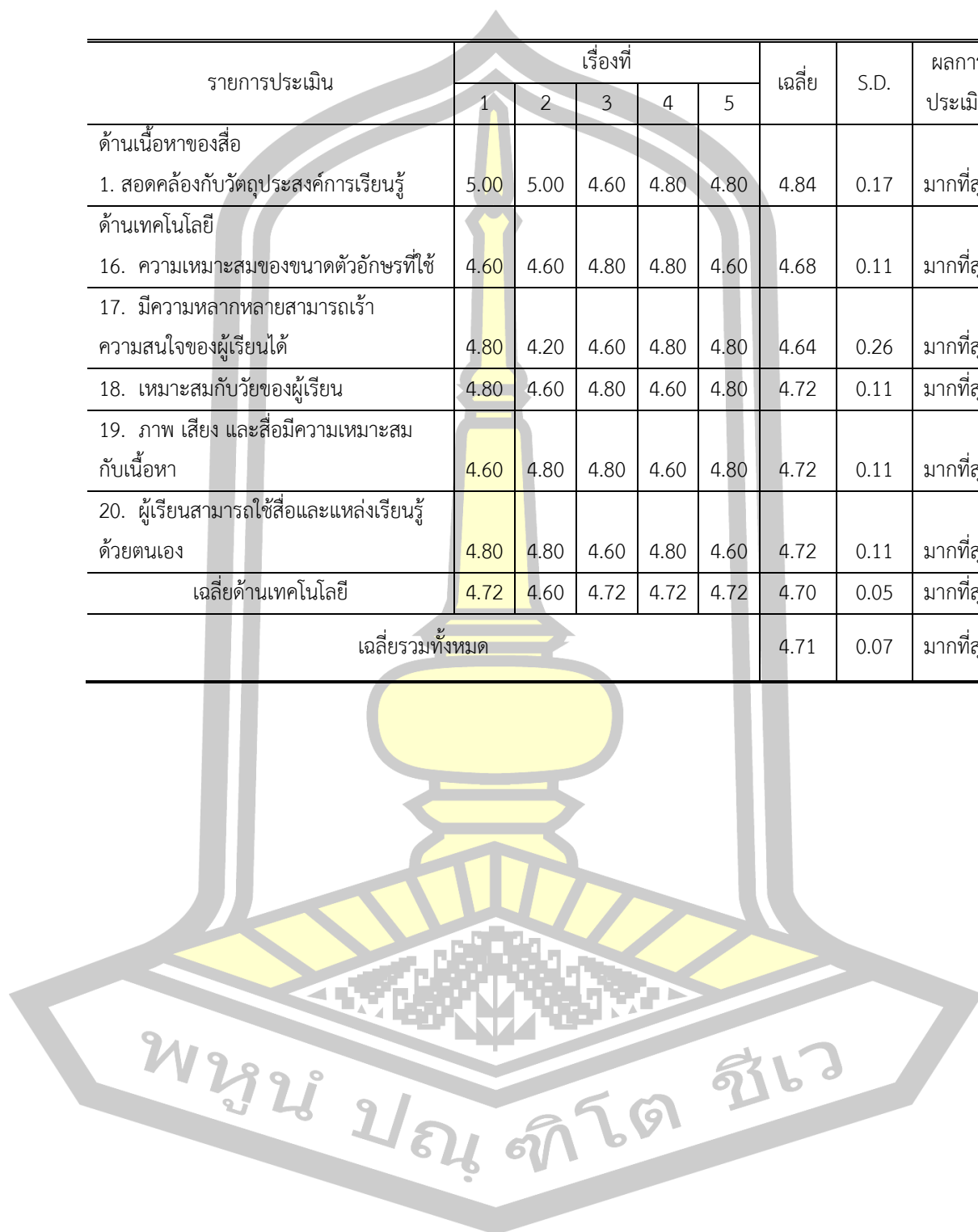
พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

ตาราง 8 แบบประเมินความเหมาะสมของสื่อประสม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการ
สื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

รายการประเมิน	เรื่องที่					เฉลี่ย	S.D.	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
ด้านเนื้อหาของสื่อ								
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	4.60	4.80	4.80	4.84	0.17	มากที่สุด
2. มีประโยชน์ทันสมัยและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.80	5.00	4.80	4.60	4.80	4.80	0.14	มากที่สุด
3. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	0	มากที่สุด
4. มีการจัดลำดับเนื้อหาของสื่อที่เหมาะสม	4.40	4.40	4.80	4.60	4.80	4.60	0.2	มากที่สุด
5. มีกิจกรรมน่าสนใจสามารถดึงดูดผู้เรียนได้	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	0	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านเนื้อหาของสื่อ	4.76	4.80	4.76	4.72	4.80	4.77	0.03	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
6. เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	4.40	4.40	4.60	4.80	4.60	4.56	0.17	มากที่สุด
7. เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และระดับชั้นนักเรียน	4.80	4.60	4.80	4.60	4.80	4.72	0.11	มากที่สุด
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	0	มากที่สุด
9. กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.40	4.60	4.80	4.60	4.80	4.64	0.17	มากที่สุด
10. ส่งเสริมการตอบสนองที่เน้นทักษะการปฏิบัติ	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	0	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.64	4.64	4.76	4.72	4.76	4.70	0.06	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
11. ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียน	4.80	4.60	4.80	4.60	4.60	4.68	0.11	มากที่สุด
12. ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.80	4.60	4.80	4.60	4.80	4.72	0.11	มากที่สุด
13. เนื้อหาสาระถูกต้อง	4.80	4.60	4.80	4.80	4.80	4.76	0.09	มากที่สุด
14. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรที่ใช้	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	0	มากที่สุด
15. คำสั่งชัดเจนเข้าใจง่าย	4.80	4.60	4.80	4.80	4.60	4.72	0.11	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านสื่อการเรียนการสอน	4.76	4.60	4.76	4.68	4.68	4.70	0.07	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	เรื่องที่					เฉลี่ย	S.D.	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
ด้านเนื้อหาของสื่อ								
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	4.60	4.80	4.80	4.84	0.17	มากที่สุด
ด้านเทคโนโลยี								
16. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรที่ใช้	4.60	4.60	4.80	4.80	4.60	4.68	0.11	มากที่สุด
17. มีความหลากหลายสามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนได้	4.80	4.20	4.60	4.80	4.80	4.64	0.26	มากที่สุด
18. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.80	4.60	4.80	4.60	4.80	4.72	0.11	มากที่สุด
19. ภาพ เสียง และสื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.60	4.80	4.80	4.60	4.80	4.72	0.11	มากที่สุด
20. ผู้เรียนสามารถใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.80	4.80	4.60	4.80	4.60	4.72	0.11	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านเทคโนโลยี	4.72	4.60	4.72	4.72	4.72	4.70	0.05	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมทั้งหมด						4.71	0.07	มากที่สุด

แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ทำการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสาร จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ตามรายการ ประเมินที่กำหนด ดังนี้

- 1 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมน้อย
- 3 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมปานกลาง
- 4 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมมาก
- 5 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4	5	23	4.5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2. เนื้อหาสาระ	4	4	5	5	5	23	4.5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอน	5	5	5	4	5	24	5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4. สื่อการเรียนการสอน	4	5	5	5	5	24	4.5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5. ตรงกับเนื้อหา	5	4	5	4	5	23	5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
6. การประเมินผล	4	5	5	4	5	23	4.5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
7. ความสอดคล้อง	5	4	5	4	5	23	5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
รวม	31	32	35	30	35	163	4.72	มีความเหมาะสมมากที่สุด

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ย	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
รวม						4.72	0.46	มีความเหมาะสมมากที่สุด

พูน ปณ ทิโต ชิว

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของแผนการจัดการเรียนรู้รู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (N = 50)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ระหว่างจัดกิจกรรม คะแนนเต็ม (N = 50)	คะแนนที่ได้		
		คะแนนรวม	\bar{X}	S.D.
1	-	-	-	-
2	-	-	-	-
3	10	435	8.70	1.02
4	-	-	-	-
5	-	-	-	-
6	10	426	8.52	1.38
7	-	-	-	-
8	-	-	-	-
9	10	441	8.82	0.61
10	-	-	-	-
11	-	-	-	-
12	10	398	7.96	0.94
13	-	-	-	-
14	-	-	-	-
15	10	432	8.64	0.65
รวม	50	2,026	40.51	4.60

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81.04..... $\left(\frac{40.51}{50} \times 100\right)$

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) 81.04

จากตาราง 10 พบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนระหว่างการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.51 คิดเป็นร้อยละ 81.04 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) 81.04

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้
ภาษาเพื่อการสื่อสาร (N = 50)

หลังการจัดกิจกรรม (คะแนนเต็ม 50)	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม
48	2	96
47	2	94
46	3	138
45	2	90
43	1	123
41	3	205
40	4	160
39	3	117
38	3	114
35	4	140
34	2	68
33	2	66
32	7	224
31	4	124
30	4	120
28	4	112
รวม	50	1,991
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	39.82	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	2.38	
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	79.64	
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	79.64	

จากตาราง 11 พบว่า คะแนนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.82 คิดเป็นร้อยละ 79.64 แสดงว่า
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.64

ตาราง 12 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	S.D.	ร้อยละของ คะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ	50	4.60	81.04
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	50	2.38	79.64
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1 / E_2) เท่ากับ 81.04 / 79.64			

จากตาราง 12 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.04 และ
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.64 ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
ประกอบสื่อประสมจึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.04/79.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการตอบคำถามของนักเรียนครั้งนี้ไม่มีถูกหรือผิด และ ไม่มีผลต่อการสอบได้หรือตก ดังนั้นจึงขอความร่วมมือในการตอบตามความเป็นจริง โดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเอง เพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง พึงพอใจมาก

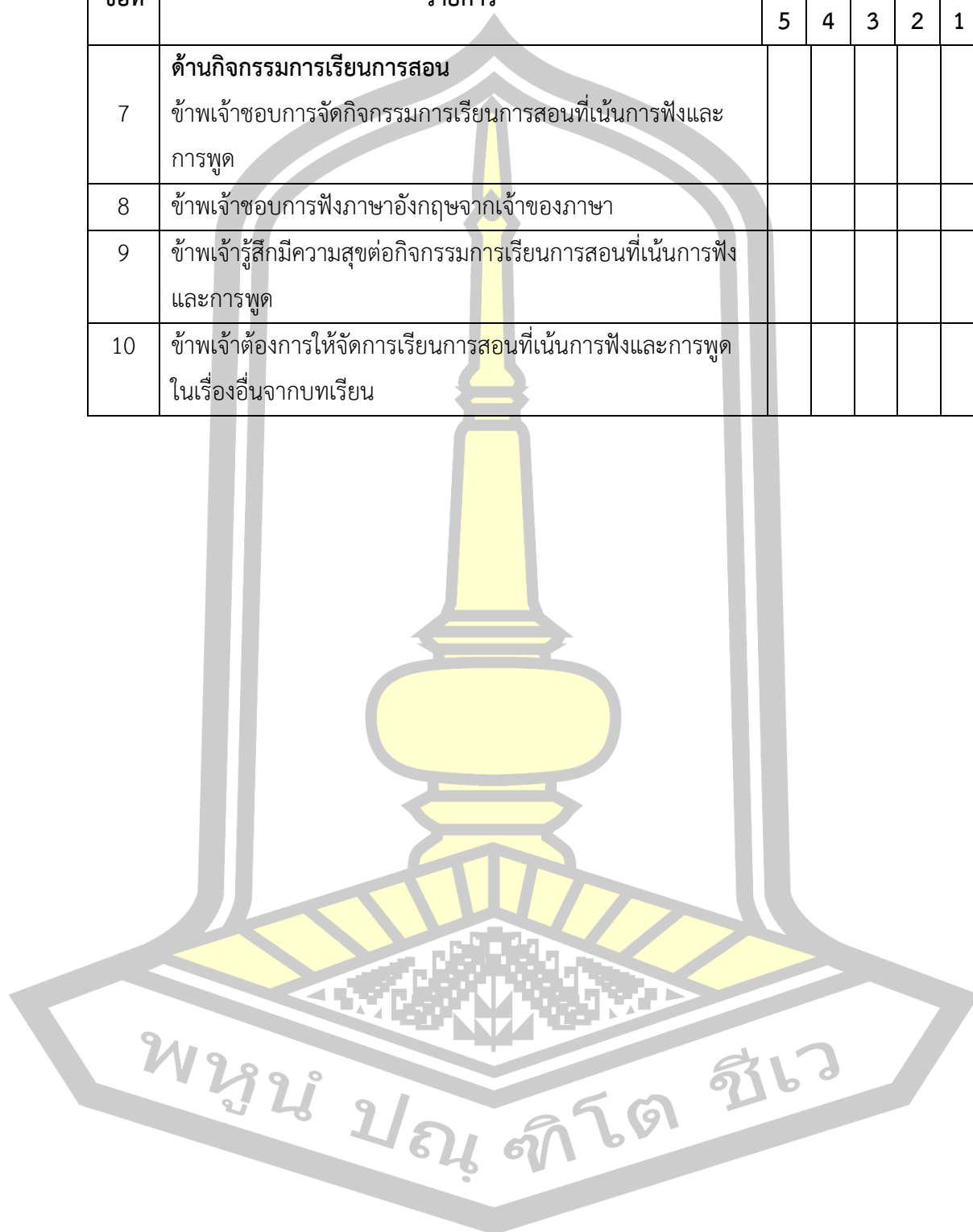
3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ด้านครูผู้สอน ข้าพเจ้าชอบการชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ของครู					
2	ข้าพเจ้าชอบการให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ อย่างทั่วถึงของครู					
3	ข้าพเจ้าชอบการส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการ เรียนรู้ของครู					
4	ด้านเนื้อหา ข้าพเจ้าชอบการเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับ ความสามารถของข้าพเจ้า					
5	ข้าพเจ้าชอบการนำเสนอเรื่องใกล้ตัวมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6	ข้าพเจ้าชอบการจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
7	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้าพเจ้าขอรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฟังและการพูด					
8	ข้าพเจ้าขอรับการฟังภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฟังและการพูด					
10	ข้าพเจ้าต้องการให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นการฟังและการพูดในเรื่องอื่นจากบทเรียน					

ตาราง 13 แสดงผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านครูผู้สอน ข้าพเจ้าชอบการชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ของครู	4.48	0.51	มาก
2	ข้าพเจ้าชอบการให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ อย่างทั่วถึงของครู	4.54	0.62	มาก
3	ข้าพเจ้าชอบการส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของครู	4.62	0.70	มาก
4	ด้านเนื้อหา ข้าพเจ้าชอบการเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา เหมาะสมกับความสามารถของข้าพเจ้า	4.42	0.68	มาก
5	ข้าพเจ้าชอบการนำเนื้อเรื่องใกล้ตัวมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.70	0.65	มาก
6	ข้าพเจ้าชอบการจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.28	0.72	มาก
7	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้าพเจ้าชอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฟัง และการพูด	4.62	0.70	มาก
8	ข้าพเจ้าชอบการฟังภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา	4.66	0.64	มาก
9	ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้น การฟังและการพูด	4.68	0.62	มาก
10	ข้าพเจ้าต้องการให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นการฟังและ การพูดในเรื่องอื่นจากบทเรียน	4.56	0.70	มาก
	รวม	4.56	0.06	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ความพึงพอใจหลังการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 อยู่ในระดับมาก

แบบประเมินการพูดสนทนา

Instruction: Ask your partner.

1. A: What's time do you get up?
B:
2. A: Who do you stay with?
B:
3. A: How is going?
B:
4. A: How many people are there in your family?
B:
5. A: Excuse me. Where is the hospital?
B: It is
6. A: How do you go to school?
B:
7. A: Do you like coffee?
B:
8. A: How do you go to school?
B:
9. A: Do you like cake?
B:
10. A: What would you like to drink?
B:
11. A: What's up?
B:
12. A: How are you doing?
B:
13. A: What's going on?
B:
14. A: How can I get to post office?
B:
15. A: What does your father do?
B:

แบบประเมินผลการฟังภาษาอังกฤษ

Directions: Listen carefully and choose the best answer. (Items 1 - 3)

Liz:1..... ?

Rose: Hmm. Do you want me to be a good friend or a bad liar?

Liz: 2 What is your honest opinion?

Rose: Well, 3 you certainly look different!

1)	1. How is the feeling	3. How are things with it
	2. How do I look	4. How is it going
2)	1. Go ahead	3. No comment
	2. Can't complain	4. Good enough
3)	1. let's just move on	3. let's just have it
	2. let's just be friends	4. let's just say

4) Bob: Hi Ben!..... ?

Ben: Fine, I guess.

1. How do you do	3. How do you do it
2. How are you doing	4. How about doing it

5) Am: Hello Liza . What's up?

Liza: You?

1. It's a blue.	3. I'm not bad.
2. I'm reading.	4. And you.

choose the best answer. Items 6 - 8)

Ken : _____ 6 _____, Could you tell me how to get to the bank, please?

Joe : _____ 7 _____ You walk down Sukhumvit Road and then _____ 8 _____ to Nongkla Road.

It is on your right hand.

Ken : Oh, _____ 9 _____

Joe : You're welcome.

6)	1. Hey	3. Excuse me t
	2. Good luck	4. Bye

- 7) 1. Yes, thank you
2. Yes, exactly
- 8) 1. Turn right.
2. take care of yourself.
- 9) 1. thank you very much.
. take care of yourself.
3. No, it isn't
4. Yes, please
3. that's good idea.
4. have a nice trip.
3. that's good idea.
4. have a nice trip.

Directions: Listen carefully and choose the best answer. (Items 10 - 12)

- 10) For his main course, Andi chooses a.....
1. normal cheese burger
2. a double cheese burger
3. a burger with chips.
4. noodle
- 11) For dessert, Andi chooses.....
1. ice cream
2. chocolate cake
3. banana cake
4. orange cake
- 12) To drink, Andi chooses.....
1. apple juice
2. fizzy water
3. still water
4. orange juice

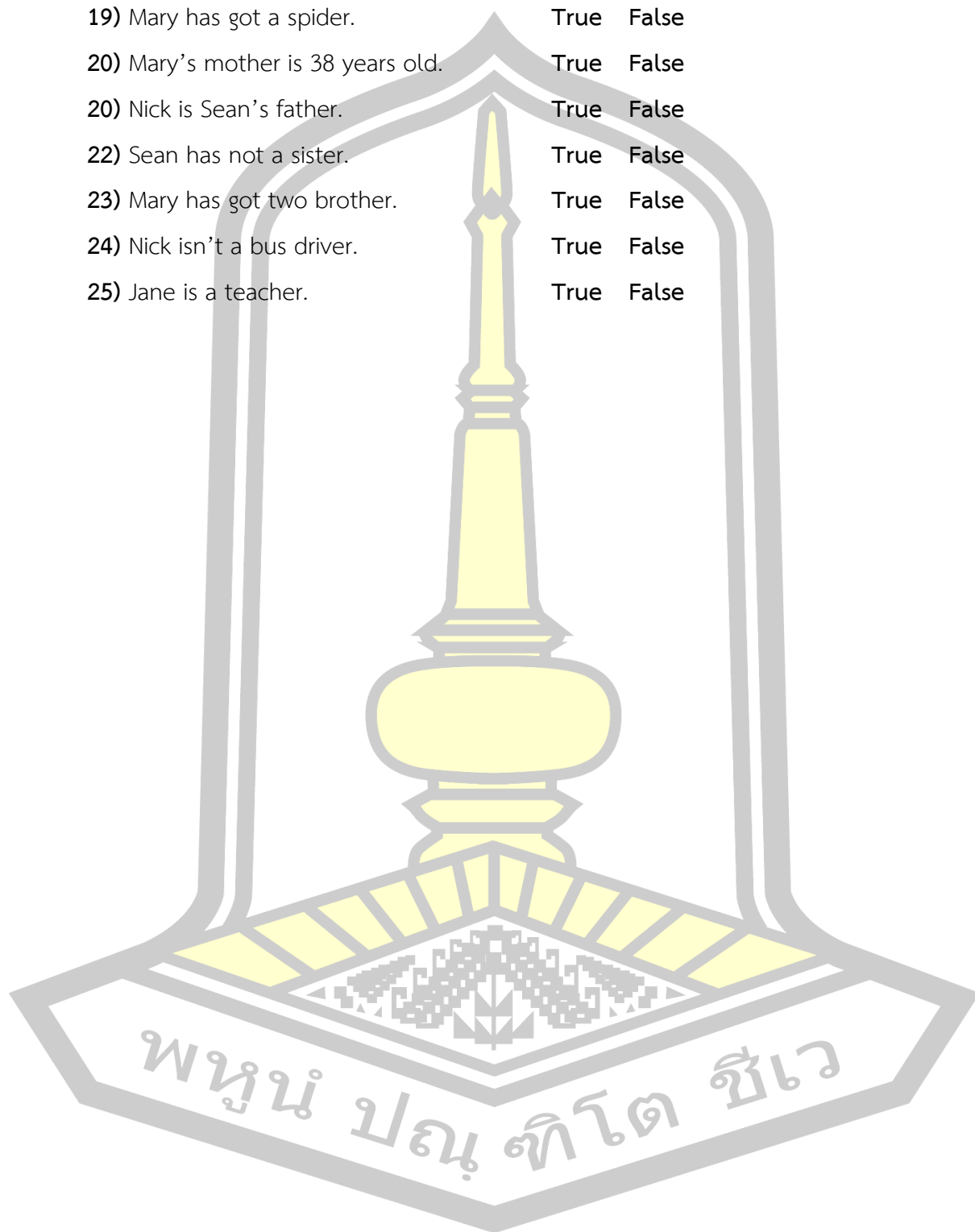
Complete the sentences with a word from the box. (Items 13-18)

earlier in the evening	Welcome	Turn off
useful advice	great to be here	down low

- 13) _____ to the show, Doctor Baker.
- 14) Thank you. It's _____. Let's start with tip one.
- 15) Do your hardest homework _____.
- 16) _____ your mobile when you go to bed.
- 17) Play music if you like. But turn the sound _____.
- 18) That is very _____ for our young listeners.

Circle True or False for these sentences. (Items 19 - 25)

19) Mary has got a spider.	True	False
20) Mary's mother is 38 years old.	True	False
20) Nick is Sean's father.	True	False
22) Sean has not a sister.	True	False
23) Mary has got two brother.	True	False
24) Nick isn't a bus driver.	True	False
25) Jane is a teacher.	True	False

เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูด

ประเด็น กาประเมิน	ระดับคะแนน					คะแนน รวม
	5	4	3	2	1	
1. คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ได้ อย่างหลากหลาย และถูกต้อง ทั้งหมด	ใช้คำศัพท์ หลากหลาย ผิดไม่เกิน 3 คำ	ใช้คำศัพท์ ผิดไม่เกิน 5 คำ	ใช้คำศัพท์ ผิดไม่เกิน 7 คำ	ใช้คำศัพท์ ผิด 8 คำขึ้นไป	5
2. โครงสร้าง ภาษา	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษาทั้งหมด	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษามี ข้อผิดพลาดไม่ เกิน 3 แห่ง	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษามี ข้อผิดพลาดไม่ เกิน 5 แห่ง	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษามี ข้อผิดพลาดไม่ เกิน 7 แห่ง	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักโครงสร้าง ภาษามี ข้อผิดพลาด 8 แห่งขึ้นไป	5
3. การออก เสียง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง ออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์และมี สำเนียงคล้าย เจ้าของภาษา	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ประโยค มีข้อผิดพลาด ไม่เกิน 3 แห่ง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ประโยค มีข้อผิดพลาด ไม่เกิน 5 แห่ง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ประโยค มีข้อผิดพลาด ไม่เกิน 7 แห่ง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง ออก เสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค มีข้อผิดพลาด 8 แห่งขึ้นไป	5
4. ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน สื่อสารได้ดี	พูดต่อเนื่อง ติดขัดไม่เกิน 3 แห่ง พูดชัดเจน สื่อสารได้ดี	พูดไม่ต่อเนื่อง ติดขัดไม่เกิน 5 แห่ง สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้ สื่อสารได้ ไม่ ชัดเจน	พูดเป็นคำ ๆ เว้นช่วง นาน ทำให้สื่อ ความไม่ได้	5
รวม						20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับ 4 ร้อยละ 80 -100 หรือช่วงคะแนน 16-20

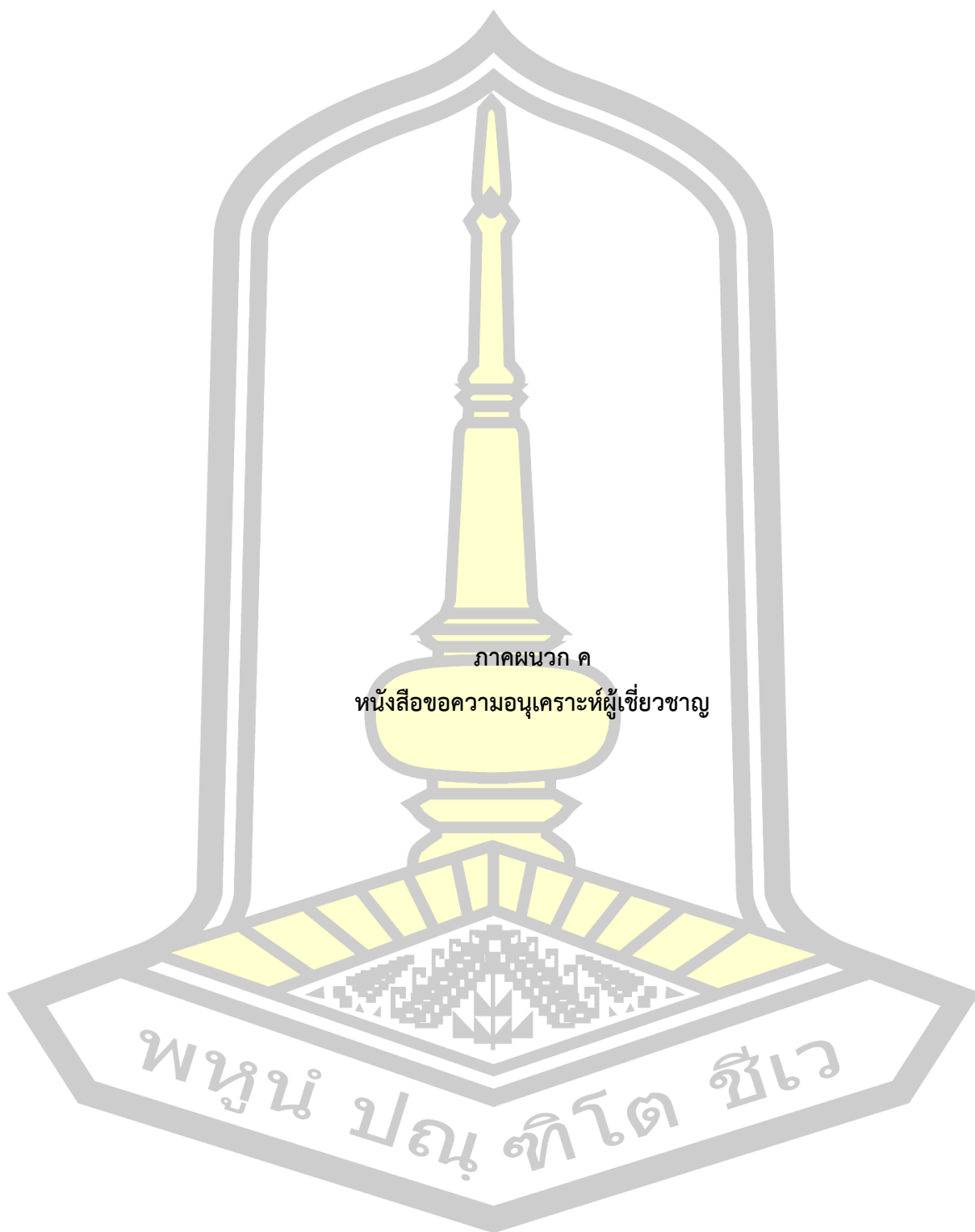
ระดับ 3 ร้อยละ 70-79 หรือช่วงคะแนน 11-15

ระดับ 2 ร้อยละ 50-69 หรือช่วงคะแนน 6-10

ระดับ 1 ร้อยละ 0-49 หรือช่วงคะแนน 0-5

เกณฑ์การผ่าน นักเรียนต้องได้ระดับ 3 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

พูนัน ปณ ทิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว1456

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

24 เมษายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางวรรณภรณ์ สกุลขัง

ด้วย นางสาวพิมพ์พร บังวัด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0954196524

ที่ อว 0605.5(2)/ว1456

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

24 เมษายน 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายวีรยศ เอกรัตน์

ด้วย นางสาวพิมพ์พร บังวัด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954196524

ที่ อว 0605.5(2)/ว1456

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

24 เมษายน 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางนงคราญ อนุกุล

ด้วย นางสาวพิมพ์พร บังวัด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0954196524

ที่ ฮว 0605.5(2)/ว1456

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

24 เมษายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวกุสุมา เสนานาค

ด้วย นางสาวพิมพ์พร บังวัด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0954196524

ที่ อว 0605.5(2)/ว1456

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

24 เมษายน 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวรุ่งอรุณ สິงวาล

ด้วย นางสาวพิมพ์พร บังวัด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0954196524

ที่ อว 0605.5(2)/ว1456

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

24 เมษายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวกุสุมา เสนานาค

ด้วย นางสาวพิมพ์พร บังวัด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0954196524

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวพิมพ์พร บังวัด
วันเกิด	วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532
สถานที่เกิด	อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 58 หมู่ที่ 5 ตำบลหนองฮีเฒ่า อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46120
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกมลาไสย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46130
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2556 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2563 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนัน ปณุกิตโต ชีวะ